

SAHİBİ

ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği Adına
İsmail Hakkı AKKİRAZ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Hüseyin YAVUZ

YAYIN TÜRÜ
Yaygın 3 Aylık Süreli Yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Abdurrahman ERBAŞ

EDİTÖR
Mustafa AYDIN

YAYIN KURULU
Hamdi SÜRÜCÜ
Nizamettin KARS
Mecit DÖNMEZBİLEK
İbrahim DEMİRKAN
Mustafa ALKAN
Hayrullah KOLAN
Erdal BİLİR
Tacetin ÇETİNKAYA

TASHİH
Yusuf AYDIN
Ömer POLAT

HUKUK DANIŞMANI
Prof. Dr. Mustafa KAMALAK

REKLAM
Mustafa DEMİR
reklam@ogder.org

DAĞITIM
Furkan KILIÇCI
Furkan Ali ÖYMZ

GRAFİK TASARIM
RamaK Bilişim Teknolojileri
Tel: (0312) 999 15 98 - 0505 814 20 70
info@ramakbilisim.com
Serhat Mah. 1315. Cad No:7-F/1
YENİMAHALLE/ANKARA

BASKI
Seçil Ofset
Matbaacılık Ambalaj San. ve Tic. LTD. ŞTİ
100. Yıl Mahallesi Matbaacılar Sitesi 4. Cadde No: 77
Bağcılar / İSTANBUL
İskitler - ANKARA / 06060
Telefon: (0212) 629 06 15
Fax: (0212) 629 20 20

BASIM TARİHİ
15 Eylül 2021

YAYINCI
ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği İktisadi İşletmesi

YAYIN İDARE MERKEZİ
Ziyabey Cad. 1420 Sk. No: 2/1
BALGAT/ANKARA
Tel: (0312) 286 18 83
Fax: (0312) 287 61 80

Şuurlu Öğretmenler Derneği yayınıdır. Yazı ve fotoğrafların tüm hakları Millî Şuur dergisine aittir. Kaynak gösterilmek suretiyle alıntı yapılabilir. Millî Şuur dergisi basın ve meslek ilkelerine uyar. Yayınlanan yazıların sorumluluğu yazarına aittir.

Editörden

Bismillahirrahmanirrahim.

Yeniden merhaba,

Yeni sayımız hazırlanırken eğitim yine toplumu-muzun gündemindeydi. YÖK Başkanı değişti. Ziya Hoca gitti, Mahmut Hoca geldi. MEB'de 19 yılda 8. Bakan. Bakanlar değişiyor, ya problemler? Sözler; yeni sistem kuruyoruz, yeni yeni... Hayırlı başarılı hizmetler olur inşallah.

Eğitimin sorunları azalacakken, sanki artıyormuş gibi. Öğretmen atamaları büyük bir sorun. Yer değiştirmeler hakeza. Yurtlar, pansiyonlar, dershaneler, (kurslar demeliydim), özel okullar, üniversiteler, sınavlar, sıfır çeken milyonla öğrenci ve boş kontenjanlar...

Üniversiteler açılacak, barınma belirsizliği giderilemedi. Yine kapanır mı endişesi yüzlerden okunuyor. Üniversite yönetimleri ters düşmeme adına kararlarını öteliyor!

ÖĞ-DER olarak 25 Eylül'deki sempozyum ile Yüksek Öğretimin Sorunlarını masaya yatırıyoruz.

Bir akademisyenimizin ifadesi ile 'ÖĞ-DER olmasa eğitimin hiçbir sorunu olmayacak' cümlesi aslında eğitimin kronik problemlerinin ironik bir ifadesi.

Okullar birçok endişeyle beraber açılırken, yetkililer tedbirlerin alındığı söylendi.

Anayasal güvenceler hiçe sayılarak Aşı ve PCR testi dayatması kabul edilemez, gönüllülük esası ve doğru bilgilendirme topluma huzur verir.

Eğitimin, maarifin sadece bu dünya yüzü ile ilgilenirken şuur ve büyük manevi hedefleri unutmamalıyız. Prof. Dr. Necmettin Erbakan Hocamızın ifadesi ile 'asıl mesele çocukların kalbine ne koyduğumuzdur.' Eğitimin gagesi şekil şartları ile uğraşılırken hep ıskalanıyor, ya da...

Dergimiz yine önemli yazılarla elinizde, hamdolsun. "İstikbal Köklerdedir" dedikten sonra "Devletin Eğitim Politikasına İslami Bakış" yapıyoruz. "Hayal ama Muhal Değil" derken "Paket Bilgi mi Araştırmacı Eğitim mi?" Sorusuna cevapta gecikmenin faturası hatırlatılıyor. "Okullarda Değerler Eğitimi" "Madde ve Maddenin Metafizik Boyutu" ele alınırken "Din Eğitimi Değil İlmihal Eğitimi" yazıları farklı bir bakış açısı getiriyor. "Eğitim Cephesinde Pandemi" ve "Pandemide Hastalanan Eğitim" ile "Fıravuni Sistem ve Pandemi" yazıları pandemi sürecine dikkat çekiyor.

Selam ve dua ile...

Mustafa AYDIN

6 Haşal ama Muhal Değil

"Haşal dediğimiz ama tamamen gerçek planlara dayanan tedbirlerin haşata geçmesi için tren kaçmış değildir."

10 Devletin Eğitim Politikasına İslami Bakış

"Eğitimin ne ve kim için olduğu net bir şekilde belirlenmeli ve kaynaklar buna göre kullanılmalıdır."

16 izgi Romanla Tanıtım

"Tamamen görselleşen dnda, kültürümüzü, değerlerimizi ve rol modellerimizi çizgi roman ile tanıtabiliriz."

18 Okullarda Değerler Eğitimi

"Kişinin tüm haşatı boşunca kullanacağı doğru değerler hakkıyla ve zamanında verilmeli."

22 Pandemi ve Eğitim

"Uzaktan eğitime katılmaşan ve ğretmeni kandırdığını zanneden kesimin açıkları apılan değerlendirmelerle ortaya ıktı."

24 Din Eğitimi Değil İlmihal Eğitimi

"Türkiye gibi bir ülkenin eğitimde içine düştüğü durumu, maneviatı yok sağan materyalist eğitimi tercih etmesindendir."

28 İnşa Etmek mi? İfşa Etmek mi?

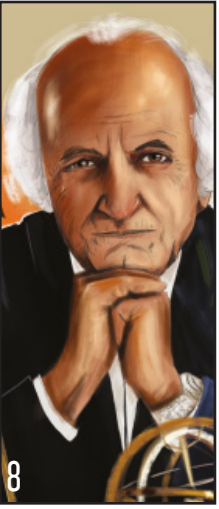
"nce görev tanımlı apmalı ve sürecin neresinde olduğumuzu ortaya koymalıız."

30 Paket Bilgi mi Araştırmacı Eğitim mi?

"Edinilen öğrenmeleri kullanarak yeni ve bir adım daha ileride olan bilgiyi üretebilen bir sisteme ihtiyaç vardır."

32 Firavun Sistemi ve Pandemi

"Firavuni sistemin bilinçaltımıza pompaladığı çaresizliğe ve umutsuluğa kapılmamalıız."

içindekiler

36 Eğitim Cephesinde Pandemi

“Eğitimimizin, özellikle de pandemi sürecinden geçtikten sonraki 'başarısı' manidar değil midir?”

38 Madde ve Maddenin Metafizik Boyutu

“Maddenin iç yüzüne bakınca görülen boşluktan sonra biz aslında var mıyız? Varsak ne için varız? soruları önem arz ediyor.”

42 Kişisel Gelişime Karşıyım

“Kişisel gelişim noktasında eğitimler bir yönü oluşturuyorsa diğer yönü ahlaki bütünlü oluşturur.”

44 İnancın Temel Taşları

“Akabe Biatı, yeni Müslüman olacaklara olduğu gibi tüm Müslümanlara inanç esasları hakkında kritik bilgileri veriyor.”

48 Medya Okurqazarlığı

“Karşısına sunulan 'bilgiyi' akıl ve hakikat süzgecinden geçirerek almak; işte medya okurqazarlığı.”

50 Müslümanların Çocuklarının Eğitimi

“Çocukların etkileşimde oldukları herşey iyi bilinmeli, olası itikadi sapmalara karşı aileler önlem almalıdırlar.”

54 Pandemide Hastalanan Eğitim

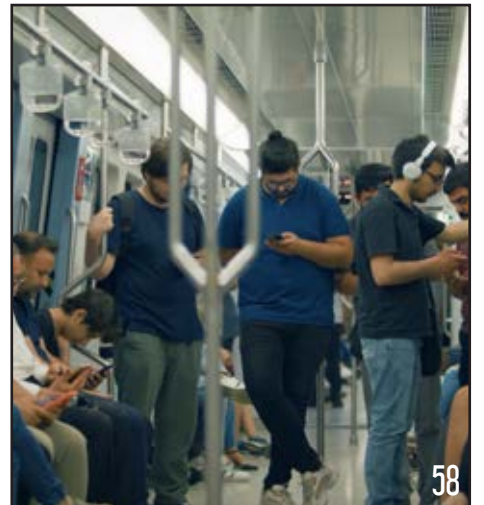
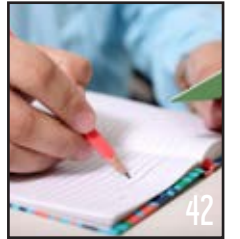
“Pandemide eğitim sürecinin olumsuz bir yanı da herkesi bilgi ve ders materyali anlamında tüketen bireyler haline getirmesidir.”

56 Üniversite Yerine İş

“Sorunları çözmek istediğimizde elimizdeki şu anki imkanları bile kullansak başarılı sonuçlar elde edebiliriz.”

60 Sivil Toplumun Önemi

“Gerçek sivil toplum kuruluşu, kelimenin tam anlamıyla sivil bir inisiyatifdir. Hakk'ın ve halkın sesi, halkın hissiyatının tercümanıdır.”

HAYAL AMA MUHAL DEĞİL

Bu yazımızı yazarken birazcık hayale dalmak istiyoruz. Geçmişin bazı sahnelerini hatırlayıp onlar üzerine hayal bina etmeye çalışacağız. Öyle hayaller ki, kesinlikle muhal (akla mantığa ve gerçeklere aykırı) değil.

1997 yılı Mayıs-Haziran ayları.

54. Erbakan Hükümeti'nin istifası için, ABD şeytanları ile onun içerideki maşası olan cunta heveslileri; yanlarına bazı siyasetçileri, rantiyecileri, bazı medya patronlarını ve iç ihanete teşne olanları almışlar, hükümete olağan üstü baskı uyguluyorlar. Hükümet buna rağmen istifa etmek yerine, çok önemli hizmetlere imza atmaya devam ediyor. İçeride havuz sistemi ve denk bütçe uygulamaları meyvelerini vermeye başlamış; önce asker ve yargı mensuplarına verilen yüksek maaşlar, diğer çalışan kesimlere de verilmeye başlanmış; işçi memnun, memur memnun, emekli hayatında ilk defa eline para geçmiş olmasının imtiyazını yaşıyor. Sanayici üretiyor, ihracatçı satıyor, esnaf memnun, halk yapılan bütün provokasyonları anlamış, yaygaralara kulaklarını tıkamış, üretim ve kalkınma seferberliği ile meşgul...

Cuntacılar ve yordakçıları ne kadar çabalasalar da, gerek Refah'tan gerek Doğruyol'dan bir çivi bile sökemiyorlar. Darbe yapmanın da ne kadar geri tepecek bir müdahale

olduğunu bildiklerinden çaresiz kış üstü oturmak zorunda kalıyorlar (Bunu zaten kendileri de ifade etmişlerdir).

D-8 rayına oturmuş. Kalkınmakta olan 8 ülke (Türkiye, Pakistan, Bangladeş, Endonezya, Malezya, Nijerya, İran ve Mısır) birliğin organlarını kurmuşlar ve merkez İstanbul'da çalışmaya başlamış. Hızlı adımlarla sanayide ve ticarete işbirliği gerçekleşmiş, savunma sanayi standartları belirlenmiş, her ülke üzerine düşen görevleri yapıp üretime geçmiş. Sanayi ve teknolojik imkanlar atılma dönüşmüş. Uçak, gemi ve gelişmiş silah endüstrisi altyapıları hazırlanıp üretime geçilmiş. Dünya barış ve kalkınma rengine boyanmış. Eğitimde ahlak ve maneviyat öncelenmiş, her kesime hizmet edecek memleket evlatları eğitim kurumlarında tahsil görmeye başlamışlar.

Dünya enerji piyasası başta olmak üzere büyük bir potansiyeli bağrında bulunduran D-8 ülkeleri, dış politikada da beraber hareket etmekte. İthalat ve ihracat, kurulacak bir ortak organ tarafından kontrol ediliyor. Üye ülkelerin ihracat ürünlerine kota koymaya kalkan ülkeler için mukabil tedbirler alınıyor. Mesela bu gibi ülkeler için petrol ihracı ile ilgili tedbirler yürürlüğe konuluyor.

1998 yılına gelindiğinde D-8'in başarılarını gören 12 ülke daha (Irak, Libya, Azerbaycan, Suudi Arabistan, Suriye,

Ürdün, Sudan, Yemen, Kuveyt, Bahreyn, Afganistan, Türkmenistan) birlik için müracaat ediyor ve üye oluyor. D-20 topluluğu aynı yıl Birleşmiş Milletler teşkilatına başvurarak şu talepte bulunuyor:

Durun! Dünya beşten büyüktür. “Birleşmiş Milletler’in bu haliyle 5 daimi ülkenin (ABD, İngiltere, Fransa, Rusya ve Çin) haksız ve adaletsiz yetkileri dolayısıyla dünya barışını sağlamasının imkanı yoktur. Bu adaletsizliğin giderilmesini istemekteyiz. Dünyanın geri kalan devletleri bu 5 daimi üye ülkenin köleleri gibi muameleye tabi tutulmaktadır. Bu yapı ile dünya barışının sağlanması mümkün değildir. Üye ülkelerin uluslararası barış ve adalet ihtiyaçlarının sağlanması için alternatif oluşumlar kaçınılmazdır.”

1999 yılı seçimlerine gidilirken milletimiz 5 yıldır iktidarda olan bu hükümetin başarılarını değerlendirip (Batı Çalışma Gurubu’nun da hesapladığı gibi) Refah Partisi’ne %46 oy vermiştir. Böylece Koalisyonlar dönemi de tarih olmuş, arzulanan istikrarlı, başarılı, yenilikçi, atıl-gan ve itibarlı bir iktidar dönemi başlamış olacaktır. Cuntacıların yaptıkları hesaplar artık boşa çıkmıştır. Modern ya da post-modern darbeler dönemi tarih olmuştur. Müteakip seçimlerde bu oran %60’ları bulacaktır.

Haçlı dünyası tıkanmış bulunan kendi çıkar yollarını tekrar açmak için, bir yandan tehdit politikalarını yürürlüğe sokarken, diğer yandan da D-20’nin lideri konumunda olan Türkiye’ye şu mesajı vermektedir:

“Yıllardır uğraştınız, artık Avrupa Birliği’ne üye olmayı hak edtiniz. Gelin derhal işlemlere başlayın ve Avrupa’da yerinizi alın...”

Türkiye bu isteğe şu cevabı vermiştir:

“Biz Avrupa Birliği ülkeleri ile medeni, ticari, kültürel ve teknolojik ilişkiler kurmak istiyoruz. Çatışma değil diyalog istiyoruz. Sömürüye karşıyız, işbirliği istiyoruz. Çifte standart değil adalet istiyoruz. Bunları sağlamak için Avrupa Birliği’ne üye olmamız gerekmez.”

2001 yılına gelindiğinde, dünyanın artık tek kutuplu değil iki kutuplu olduğunu anlayan ABD, zulmünü devam ettirebilmek için ikiz kuleler mizansenini oynamaya kalkacaktır. Ancak olayı tek başına soruşturmaya ve bundan mazlum ülkeleri işgal için bahaneler çıkarmaya kalkıştığında, D-20’ler hemen bir açıklama yaparak, bu tek taraflı ithamların kabul edilemez olduğunu, olayı beraberce soruşturmak gerektiğini ifade ederek karşısına dikilecek ve mizansen delilleri bir bir ortaya çıkarılarak baştan işgal bahaneleri ellerinden alınacaktır.

Bu olayı gören birçok ülke D-20’ye müracaat ederek, birliğe üye olmak isteyecektir. Kısa sürede D-20, D-64 haline gelmiştir. Birliğin artık bir de güvenlik ve savunma gücü vardır ve esasları belirlenmiştir. Böylece İslam Dünyası için tehdit

olan NATO, sabah kalkıp herhangi bir ülkeyi keyfi işgal etmeye kalkışmamaktadır.

D-20 (ya da D-64), üye ülkelerde demokrasinin yerleşmesi ve diktatörlüklerin önlenmesi için bir takım kararlar almıştır. Mesela seçimlerde gözlemci bulundurma... Seçimler esnasında baskı, hile, sahtecilik, cebir ve şiddet gibi diktatörlerin başvurduğu yöntemlerin varlığı tespit edilirse; seçimlerin yenilenmesi, bunun tekrarlanması halinde müdahale hakkının doğacağı gibi kaideler konulmuştur. Böylece kanlı diktatörlükler de tarihe karışmıştır.

Üye ülkelerin aile kurumlarını, eğitim kurumlarını, asayiş sağlayan kurumlarını, askeriyelerini ıslah edip güçlendirecek bir dizi tedbir yürürlüğe sokulmuştur.

Üye ülkelerin gerek kendi aralarında ve gerek üçüncü ülkelerle ticaretleri gelişmiş, İslam Dünyası Batı’nın pazarı olmaktan hızla çıkmaya başlamıştır.

Sömürgeci Batı artık D-64 ülkelerine sömürülecek ülkeler değil, iyi ilişki kurulması gereken ülkeler olarak bakmaya başlamıştır.

Elbette düşüncelerimiz bunlarla sınırlı değildir. Ama yazının hacmini de aşmamak gerekiyor.

Dostlar!

Buna hayal diyebilirsiniz ama gerçeklerden yola çıkarak hayal ettik.

Hayal olabilir ama muhal değildir.

Bir de böyle düşünelim.

Bugünkü dünya ve Türkiye şartları ile bunu karşılaştıralım.

Hayal dediğimiz, ama tamamen gerçek planlara dayanan bu tedbirlerin hayata geçmesi için tren de kaçmış değildir.

İçeride ve dışarıda kafamıza vurulan sert darbeler sanki kafasızlığımıza vuruluyor gibidir.

Bu vesile ile Milli Görüş Lideri Merhum Prof. Dr. Necmettin Erbakan Hocamızı rahmetle yâd ediyor, yaptığı mükemmel planların ve attığı sağlam adımların kıymetini bugün daha iyi anlıyoruz.

ÖRNEK BİR BİLİM İNSANI PROF. DR. FUAT SEZGİN HOCA

Fuat Hoca, 24 Ekim 1924'de Bitlis'te, son dönem Osmanlı Kadısı Mehmet Mirza Bey'in ve Cemile Hanım'ın oğlu olarak dünyaya geldi.

İlk ve orta öğretimini Doğubeyazıt ve Erzurum'da tamamladı. 1943'te İstanbul'a gelen Hoca, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Arap-Fars Filolojisi'nden 1947'de mezun oldu.

Bir sene kadar İstanbul Müftülüğü'nde müsevvid (katip) ve birazda gezici vaiz olarak çalıştı.

Ardından Ankara Üniversitesine asistan olarak girdiyse de kısa bir süre sonra İstanbul Üniversitesine geçti.

Doçentlik tezi olarak "Buhari'nin Kaynakları Hakkında Araştırmalar" adlı konuyu seçip (1956) incelemiştir.

1960 Eylülünde İstanbul Üniversitesinden atıldı.

Almanya'da çalışmayı tercih etti. Orada daha önceden Müslüman olmuş olan Şarkiyatçı Ursula Hanım ile evlendi.

1947'de kendi imkanlarıyla yayımladığı "Arap-İslam Bilimleri Tarihi"nin ilk cildinin redaksiyonunu eşi yapmıştı.

1978'de İslam Dünyası'nın en büyük mükafatı olan Kral Faysal ödülünü kazandı.

1982'de Frankfurt'taki enstitüsünde eğitime ve araştırmalara başladı.

2018 yılına gelindiğinde Arap-İslam Bilimleri Tarihi'ni 17 cilt olarak tamamladı. Ayrıca sayılamayacak kadar bol eser verdi.

30 Haziran 2018'de vefat etti.

Kişiliği

Aslında Bilimler Tarihi alanında çalışmak için çok dil bilinmesi gerekiyordu. Bir gün kendisine "27 dil biliyor musunuz, doğru mu?" diye sorulduğunda

"Biraz abartmışlar." diyerek tevazuyla cevap vermiştir.

Yakınları giyim-kuşamda da onun son derece mütevazı olduğunu, vakit kaybı olmaması için genelde aynı elbiseleri giydiğini söylemişlerdir. Kırk yıl aynı paltoyu giydiği, yıkanıldığında ütüsü bozulmayan gömlekler diktirip, vakit kaybetmek istemediği bilinir.

Dostlarının anlattığına göre, dünya ile neredeyse hiç işi yoktur. Cüzdanı belki elli seneliktir. On yıllarca Frankfurt'ta kaldığı halde şehri hiç gezmemiştir. Bütün hayatı evi ile enstitüsü arasında geçmiştir.

Hayatında asla para biriktirmek, bir makama gelmek derdinde olmamıştır. Hatta bir ara "Eğer işsiz kalırsam gündüzleri inşaatlarda çalışır, akşam da araştırmalarımı yaparım" demiştir.

Fuat Hoca, ilmin şerefini her şeyin üstünde tutardı. Bir gün "Efendim

filan ülkenin başbakanı geldi, sizinle görüşmek istiyor.” Denildiğinde, o; “Beklesin biraz, şimdi ilmi bir mevzuu konuşuyoruz” demiştir.

Bir defasında Türkiye’den bir heyet, Frankfurt Kitap Fuarının açılışına gelmişti. Bir görevli hocaya: “Efendim, Sayın Cumhurbaşkanı açılışta sizi de görmek istiyor.” Dediklerinde, o; “Benim Cumhurbaşkanı ile görüşecek bir meselem yok, eğer kendilerinin varsa buyursunlar, gelsinler” demiştir.

Gençliğinde de hayli dindar olmasına ve her namazını farklı bir camide kılmasına karşın “gösterişçi dindarlıktan” şiddetle kaçınmıştır.

Fuat Hoca, Alman vatandaşlığını en üst düzeyden gelen ısrarlara rağmen kabul etmemiş, Türkiye pasaportu taşımakla iftihar ettiğini belirtmiştir.

Bir Alman heyeti, itibarlı bir ödül vermek üzere Hocayı davet etmiş ancak programa Filistinli çocukların katlini hoş gören bir İsrailli de davet edildiği için ödülü reddetmiştir.

Eserleri

2018 yılına gelindiğinde Arap-İslam Bilimleri Tarihini 17 cilt olarak tamamladı. Ayrıca sayılamayacak kadar bol eserler vermiştir.

Sezgin Hoca'nın en önemli eseri İstanbul Gülhane Parkı'ndaki “İslam Bilim ve Teknoloji Aletleri Müzesi”dir. İlki Almanya'daki enstitüde kurulan müze, 800 kadar aleti yeniden yaparak dünyada ilk ve tek olma özelliğini taşımaktadır. 2008'de kurulan bu müze halen Gülhane Parkı'nda ziyaretçilerini beklemektedir.

Bugün söz konusu müzenin bitişğinde Hocanın bağışladığı kitaplardan oluşan bilimler tarihi kütüphanesi de açılmıştır.

Eğer bugün İstanbul'da bir İslam Bilim ve Teknoloji Tarihi Müzesi kurulması mümkün oluyorsa; kurucular, bilimlerin Avrupa'daki kalkınmasıyla alakalı “Rönesans” gibi asla gerçeğe uymayan bir anlayışın ortaya sürüldüğü 18. yüzyıldan beri yorulmak bilmeyen yüzlerce Avrupalı oryantalistin; İslam kültür dünyasının, insanlığın düşünce tarihinde çok büyük yeri olduğunu gösterme yolunda büyük gayretler sarfettiklerinin şuuru içindedirler.

Alman fizikçi Eilhard Wiedemann'ın hemen hemen bütün hayatını İslam Bilimleri araştırmasına vermiş olması, bilimler tarihi için çok büyük bir şanstı.

İslam Dünyası, bu yorulmak bilmez bilgine çok büyük bir şükran borçludur. Onun ön çalışmaları olmasaydı, biz müzemizde sergilediğimiz aletlerin birçoğunu belki de tanımamış olurduk.

Bu maksatla hazırlanan aletler, 24 Mayıs 2008'den itibaren İstanbul'un en güzel yerlerinden birinde, tarihi Gülhane Parkı'nda, şaheser bir tarihi binada çok büyük bir ziyaretçi grubu tarafından tanınma şansına kavuşmuştur.

Burada sunulanların çok büyük bir kısmı, Müslümanların ilmi çalışmaları 9. ve 16. yüzyıllar arasındaki devrelerinde gerçekleştirdiklerinin bazı örnekleridir. Bu örneklerin çok büyük bir kısmı Frankfurt'taki Johann Wolfgang Goethe Üniversitesi'ne bağlı Arap-İslam Bilimleri Tarihi Enstitüsü tarafından kaynaklardaki tarif ve resimlere, çok küçük bir kısmı ise günümüze ulaşan orijinallere dayanarak yapılmış veya yaptırılmıştır.

Sonuç olarak her ne kadar tanınması geç olsa da Fuat Sezgin Hoca, başta İslam Dünyası olmak üzere, Türkiye için çok büyük bir değer olmuştur. Adına 2010'da “Fuat Sezgin İslam Bilim Tarihi Araştırma Vakfı” kurulmuştur. Eğitim camiamız ve özellikle de gençliğin Fuat Hocamızı tanıyacaklarına ve rol model olarak alacaklarına olan güvenim tamdır. Ruhu şad olsun.

DEVLETİN EĞİTİM POLİTİKASINA İSLÂMÎ BAKIŞ

Eğitim, sadece bilgiyi kullanma sanatının kazanılması veya bilginin, bir nesilden diğerine, doğrudan öğretme yoluyla aktarılması da değildir. Devlet politikası olarak eğitim, İslâmî anlamda toplumun gelişme çağında olan üyelerinin yani çocuk ve gençlerin, toplumun millî ve manevî değerlerine, kültürüne uyum sağlayabilmeleri ve bu değerleri artırarak yaşatmaları yönünde; yetişkin, bilgili üyeler tarafından şuurlu, düzenli ve sistemli bir şekilde yapılan faaliyetlerin bütünüdür. İslâmî eğitim anlayışında dünyaya ait sadece teknik veya tıbbî bilgilerin eğitimi söz konusu olamaz. İslâmî eğitim sistemi, Müslüman toplumun sosyo-kültürel yapısına uygun olarak fertlerin ahlâkî yönden terbiye edilmesine ve şahsiyet kazanmalarına yönelik programlar da barındırmaktadır.

Eğitim Ekonomisi Olmadan Eğitim Sistemi Yetersiz Kalır: Türkiye Örneği

Türkiye'nin Kemalist/Laik eğitim sisteminin İslâmî eğitim esaslarının maddî ve manevî ilkelerinden ne kadar uzak olduğu hepimizin malumudur. Bunun sonucu olarak bazı istatistikî veriler vermekle yetineceğim: Eğitim odaklı AR-GE'de dünyada 22 ülke içinde 17. sıradayız. Beyin göçü en fazla olan 34 ülke içinde 24. sıradayız. Son yıllarda eğitilmiş genç işsizlik rakamları arttıkça, yurt dışına kaçmak isteyen gençlerin sayısı da hızla artmaktadır. Kişi başına ortalama olarak 150 USD eğitim harcamasıyla eğitime en az para harcayan ülkeler arasına girmektedir. Millî gelirden eğitime ayrılan payımız % 2 ile % 3 arasında seyretmektedir. Hâlbuki dünya ortalaması % 6 civarındadır. Kurulan hükümetlerde en çok değişen Bakanlar arasında Milli

Eğitim Bakanı gelmektedir. Dolayısıyla eğitim sistemi de buna bağlı olarak sürekli olarak değişmektedir.

Üniversite öğrencilerine verilen burs miktarlarının yeterliliği bir yana üniversiteyi bitirmiş gençlerin önemli bir kesimi, iş bulamadıkları için aldıkları bu bursları geri ödemede zorlanmaktadır. Devlet, bu bursların geri ödemesi için "kolaylık" olsun diye bir çare olarak "yapılandırma" adıyla borçların ödenmesinde işsiz gençlere erteleme hakkı vermektedir. İstihdam politikalarıyla eğitim sistemi arasında bir bütünlük sağlanamadığı sürece, geri ödeme şartıyla verilen bursların geri ödenmesinde kronik sorunların varlığı da devam edecektir.

Buradan şöyle bir sonuç çıkartmak mümkündür: T.C. Devletin eğitim sistemi, sağlıklı ve verimli olmadığı gibi iktisadî de değildir. Yani devletimizin

eğitim ekonomisine dair stratejik bir siyaseti bulunmamaktadır. Eğitim ekonomisi, insanların çeşitli tipteki eğitim hizmetlerini üretmek, bilgi, beceri, zekâ ve güzel ahlâkî geliştirmek ve bunları toplumdaki farklı gruplar arasında dağıtmak üzere kıt kaynakların kullanılmasıyla ilgili tercihlerini, eğitim hizmetlerinin plânlamasını, finansmanını ve gelir dağılımı, refah artışı vb. perspektiflerinden eğitimin iktisadî değerini inceleyen bir iktisat disiplini.

Eğitim ekonomisinin ilgilendiği konuların başında şu alanlar gelmektedir:

- 1) Eğitim hizmetlerinin kaliteli ve verimli bir şekilde yaygın olarak üretilmesi.
- 2) Eğitim hizmetlerinin fertler arasında, fırsat eşitliğine uygun bir biçimde âdil olarak dağıtımı.
- 3) Hangi çeşit eğitim faaliyetlerinin (eğitim türlerinin), ekonomik ve sosyal yönden faydalı olacağı. Eğitim plânlamasının, hangi esaslara göre tayin edilmesi.
- 4.) Eğitimin ekonomik değerinin tespiti ve iktisadî büyüme (refah), gelir dağılımı ile ilgili münasebetleri. Eğitim harcamalarının eğitimin sosyal faydaları arasındaki korelasyonu.
- 5.) Toplumun eğitimine, hangi kaynaklardan ne kadar ayrılacağı stratejisi (Eğitim hizmetlerinin finansmanı). Eğitim harcamalarının, GSMH içindeki payının ne kadar olacağı meselesi.

İşte akıllı bir devlet, eğitim sisteminin hangi iktisadî temeller üzerine bina edileceğine dair sosyal politikalarını önceden belirler. Çünkü varlığını millî iradedden alan siyasî bir kurum olarak devlet, toplumun bütün fertlerine karşı sosyal ve ekonomik görevlerini yerine getirmekle yükümlüdür. Bunların

başında ise halkın sosyal refahı gelmektedir. Bunun için, sosyal refahı oluşturacak kaliteli eğitim sisteminin tesisi ve finansman yapısı önemlidir. Bu bağlamda mevcut eğitim sistemlerinden farklı olarak İslâm'da eğitim sisteminin finansman yapısının önemi ortaya çıkmaktadır.

“Eğitimin ne ve kim için olduğu net bir şekilde belirlenmeli ve kaynaklar buna göre kullanılmalıdır.”

İslâm'da Eğitim Sisteminin İktisadî ve Malî Yapısı

İslâm'ın sosyal politika giderlerinin önemli bir kesimi zekât gelirlerinden karşılanmaktadır. Müslüman zenginler açısından modern bir tanımla zorunlu sosyal vergi türü olan zekât gelirlerinden yararlanan sosyal kesimlerin başında yoksullar ve miskinler (gizli/onurlu yoksullar) gelmektedir. Ancak kaynağı zekât olan kamusal sosyal harcamaların içinde “Fî Sebîlillah” yani “Allah Yolunda Olanlar” anlamına gelen bir sosyal kesim daha bulunmaktadır.

Zekâtın yararlanma hakkına sahip olan kişiler veya başka bir ifadeyle zekâtın verilebileceği kimseler, aslında İslâm'ın koruma altına almak istediği ve(ya) desteklenmesinde fayda gördüğü sosyal gruplardır. Kur'an-ı Kerim'de korunmaya muhtaç ve(ya) desteklenmesi gerekli kıldığı sosyal gruplar, Tevbe Suresi'nde açıkça belirlenmiştir:

“Sadakalar (zekâtlar), Allah'tan bir farz olarak ancak fakirler, miskinler, zekât toplayan memurlar, kalpleri İslâm'a ısındırılacak olanlar, (özgürlüğüne kavuşturulacak) köleler, borçlular, Fî Sebîlillah (Allah yolunda Olanlar) ve yolda kalmış yolcular içindir. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.”¹

Âyetle açıkça belirlenen sosyal grupların müşterek özelliği, zekât memurları hariç her birinin duçar olduğu maddî zorluk ve(ya) içinde bulunduğu meşakkattir. Zekâtın bu yönüyle sosyal fonksiyonu, darlık ve sıkıntı içinde olan insanlara ferahlatıcı imkânlar sunmaktır. Mesela zekât tahsisi ile birlikte malî yetersizlik içinde olan ve eğitim sürecince değişik sıkıntılar çeken öğrencilere bu zorluklardan kurtulma imkânı sağlamaktadır.

“Fî Sebîlillah” Kavramının İslâmî Eğitim Sistemine İktisadî ve Malî Katkısı

Kur'an'ın altmıştan fazla âyetinde “fî sebîlillah” kavramı yer almaktadır. Tevbe suresinin 60. âyetinde ise zekât kapsamına giren yedinci sosyal grup, “fî sebîlillâh” (Allah yolunda) kavramı ile açıklanmıştır. Bu doğrultuda Allah yolunda cihat eden, gayret gösterip çalışan ve(ya) Allah'ın arzu ettiği istikamette her türlü ilmî çabada bulunan kişilere zekât verilebilmektedir. Sözlükte “Allah yolunda”, “Allah'a ulaş-tırın yol” ve(ya) “Allah'ın rızasının talep edildiği yol/yöntem” anlamlarına gelen “fî sebîlillah” kavramının dar ve geniş olmak üzere iki açılımı vardır:

a) İslâm âlimleri, “fî sebîlillah”ın ilk ve dar kavramsal açılımını, fiilî olarak Allah yolunda cihada yani yurt savunmasına katılanlar olarak açıkla-

mıştır.² Klâsik eserlerde “fî sebîlillâh” kavramı, maddî bir yaklaşımla daha çok “cihat” kavramıyla eşit tutulmuştur. Dolayısıyla Allah yolunda yapılan gazvelere-muharebelere katılan (katılmış olan) gaziler, zekât kaynaklarından yararlandırılmalıdır. Buna binaen asr-ı saadette gazilere, genelde yoksul olup olmadıklarına bakılmaksızın ama tercihen yine de yoksul olanlara, cihat için ihtiyaç duydukları silah, erzak ve binek gibi şeyler, zekât malından verilmiştir. Çünkü o dönemlerde askerlere maaş verilmediği için, savunmada ihtiyaç duydukları şeyler zekât gelirlerinden sağlanmaktaydı.

b) Geniş bir perspektifle bu kavramı ele alacak olursak, Allah’ın rızasını elde etmeye vesile olacak, cihat sevabı kazandıracak pek çok salih amel (tutum, davranış ve etkinlik) akla gelebilmektedir.³ Dolayısıyla Allah’ın rızasına uygun olarak her türlü hayırlı iş yapanlar, bu çerçevede değerlendirilebilir. Mesela hacca gitmek, ilim tahsil etmek, manevî ve sosyal faydası olan güzel ameller işlemek (sosyal proje üretmek) gibi salih davranışlarda bulunanlar, bu doğrultuda ilk akla gelenlerdir.⁴

Ünlü tefsirci Elmalî Hamdî, “fî-sebîlillah” kavramını bu çerçevede yani hem

dar hem de genel anlamıyla yorumlamakta ve sadakaların hepsinin bu kavramın içinde yer aldığını yazmaktadır. Buna göre yoksullara ve miskinlere yapılan yardımlar da bu kavram içine girmektedir. Hatta “müellefe-i kulûb” kapsamına giren kişiler de bu anlam içerisindedir. Fakat “fî sebîlillah” şeklinde zikredilmesinin özel bir manası vardır.

Bu anlam, ilk önce cihat sonra hac sonra da “Allah için ilim tahsili” anlamlarınadır. Nitekim Hz. Peygamberin (sav) teşvikleriyle ilim ile meşgul olmuş olan “ehl-i suffe” gibi değişik bilim dallarına kendilerini vakfetmiş olan kimsesiz yoksullar da “fî sebîlillah” kapsamına girmiştir.

Velhâsıl-ı Kelâm

Ezcümle “fî-sebîlillah” kavramı, İslâm’ın ve Müslümanların lehine olabilecek, İslâm’ı ve Müslümanları diri tutacak bütün hayırlı teşebbüsleri içinde barındırmaktadır. Dolayısıyla

İslâm dininin ve devletinin ayakta kalması ve varlığını devam ettirmesine yardımcı olabilecek bütün faydalı işler, hep bu kapsamda düşünülebilir. Daha somut bir ifadeyle devlete, topluma, dine ve faydalı ilim alanlarına önemli hizmette bulunan kişiler, zekât fonundan yararlanma hakkına sahiptir.

Dolayısıyla her halükârda sosyal refahı faydası olan değişik ilim alanlarında tahsil edenler (öğrenciler), stratejik önem arz eden bilim dallarında araştırma geliştirmede bulunan araştırma görevlileri veya öğretim üyeleri, zekât

fonundan karşılıksız olarak burs alma hakkına sahip olmaktadır. Kısacası İslâmî eğitim sisteminde öğrencilere veya bilim insanlarına (ayrıca) verilen burslar, hibe niteliğinde olduğu için, geri ödeme diye bir sorun ortaya çıkmayacaktır. İslâm, sadece (toplumsal fayda sağlayan) eğitime önem vermemekte, aynı zamanda eğitim ekonomisi bağlamında eğitim sisteminin finansman kaynağının ilke ve yöntemlerini de somut olarak ortaya koymaktadır.

1- Kur’ân, Tevbe (9): 60.

2- İbn Rüşd; 1986: 277.

3- Seyyid Kutub; X: 245.

4- İbnü’l-Esîr; II; ty: 338-339.

Hüseyin Akın @huseyinakin · 26 Ağu

4 yanlış doğruyu niye götürüyor? "Doğrunun götürülmesi" onun muhkem temellerine halel getirir ve gençler nezdinde doğru olanın imajını sarsar. Yanlıştan doğruya doğru bir etkileşim yapılacaksa bu doğrunun lehine, yanlışın aleyhine olabilir. 4 doğrunun 1 yanlış götürmesi gibi.

Hamdi SÜRÜCÜ @... · 4 gün

Mukfaktaki enflasyonun fiilen yıllık %35 olduğu yerde çalışanlara iki yılda yapılacak %30'luk kümülatif zammın büyük başarı gibi sunulması algı operasyonundan başka ne ifade eder?

Hasan Arslan @arsla... · 7 sa

Her ferdi, hatta her topluluğu hoşlandığı yem ile avlarlar.

Hüseyin Rahmi Gürpınar

veysel ilhan @veysell... · 4 sa

"Hititlerde de tüketim çılgınlığı vardı ,herkes tablet sahibi olmak için yontmadık taş bırakmazdı.

Şafak Duman @niza... · 7 sa

[#MemuraAdilTeklifGelmeli](#)
ülkenin gücü eğitime, eğitimin gücü öğretmene, öğretmenin gücü saygınlığına bağlıdır.

Hamdi SÜRÜCÜ @... · 2 gün

Enflasyon beklentisi %19, ücretlere zam %8. Yinede çalışan enflasyona ezdirilmiyor. Ne hesap ammaaa!...

Yasin Hatiboglu @YHatiboglu · 13 Ağu

ÇAĞDAŞLIK BUDUR (!) İŞTE...

Tam çağdaş olmak için neyleyip, netmeliyiz ?
Diyorlar ki " duayla barhâne açmalıyız...
Zibidiye sorarsan, "bar açmak kâfi gelmez,
Âmîn diven ellerle "KÂR HÂNE" açmalıyız (!)

Gelecek Eğitim... · 12 Ağu

Mete Gazoz'un "Yetenek mi çalışmak mı başarıya götürür?" sorusuna verdiği cevap:

"Yetenek sizleri ortalama insanların üzerine çıkarır. Çalışmak sizi yetenekli insanların üzerine çıkarır."

Çağlar Cılara @caglarcilara · 4 sa

Her ile üniversite açarken öğrencilere barınacakları bir sistem düşünülmedi. Antalya'da Akdeniz'i kazanan genç bir takipçim yazdı
Durum şu:
KYK yurdu için yedeklerde sırasının gelmesini bekliyor
Özel yurtlar ise 1200-2000 lira arası fiyat veriyor. Kiralar uçmuş.
Ne yapacak?

İSTİKBAL KÖKLERDEDİR AMA KÖKÜ TANIMAK GEREK

İlk bakışta yanlış yazılmış hissine kapılabilirsiniz, bir yanlışlık yok. Hem köksüz ne kadar ve nasıl yaşanır ki?

Kök kök diyerek de köklenilmiyor hayatın derininde. Hem günümüzde o kadar köz dökülürken ciğerlerimize. Birkaç kelam da gerekir köke dair ve insanca.

Kök denilince Tuba geliyor aklına, erbabının malumu, bilinen köklerin hilafına. Tuba, dünyamıza ait olmasa da izdüşümü zihinlerimizde hep diri, ancak konumuz şimdilik o değil.

En büyük öksüzlük köksüzlüktür der Yahya Kemal, köklerimizden önemine binaen. Mustafa Özel'in de aynı isimle kaleme aldığı kitabında tema aynıdır; köksüzlük...

İstikbal göklerde dir sözünü duymayanımız yoktur. İdrak edildiğinden ciddi şüphelerim olsa da söz gerçekten de önemlidir.

Bu yazı bir tartışma amacı ile kaleme alınmış değildir. Belki, istikbal ve istikbalin gök ile kök arasındaki ilişkisine bir nebze değinmek olabilir.

"Mazisiz bir hal tasavvur edilebilir, fakat mazisiz bir gelecek tasavvuru imkânsızdır." sözüyle Ahmet Hamdi Tanpınar, medeniyetimizi ihyanın önemli ipuçlarını kısacık ama önemli bir cümleyle anlatır bizlere.

Kök önemlidir ancak köklerin beslendiği kaynaktır istikbali şekillendiren cevher. Ya batılın peşinden sürüklenir insan, firavunlara dayanan köklerine ulaşır. Ya hakkın savunucusudur, peygamberlere dayanır. Üçüncü bir seçenek yoktur, bilmek sadece durumu iyi ya da kötü yapar, o kadar.

Ağacın, kökünün derinliği kadardır yüceliği. Köklerin güçsüzlüğü taşıyamaz koca gövdeyi ve yüce gayeyi. Köke sahip çıkılmalı. Kökünü unutan ya da yok sayan bir ağaç ayakta kalamaz. Bir ağaç gücünü heybetli gövdesinden değil kökünden alır. Köklerine yapılan sinsî saldırılar ise en tehlikeli ve düşmanca hamlelerdir. İşte köklerin önemi de buradan kaynaklanmaktadır. Herkes gövdeye ve meyveye bakarken kökler ihmal edilirse, gün olur taşınamaz o koca gövde köklerin yok sayılmasıyla.

Nasıl inşa edilir ki gelecek, kökleri yok sayarak?

Beslendiğiniz coğrafya sizin köklerinizin sağlamlığını ve kalitesini şüphesiz etkilemektedir. Aynı zamanda ömrünüz de coğrafyaya, köklere bağlıdır, başka saikler olsa da. Bir nevi coğrafya hayatı, hayat da köklerinizi belirler.

İstikbalin göklerde olduğu vurgusu ise havacılığın ve uzay teknolojilerinin önemini ortaya koyuyor ve doğrudur. Üzerinde durduğumuz 'istikbal köklerdedir' vurgusu ise geçmiş ile olan münasebetin, illiyetin güçlü bir şekilde kurulmasının önemine aittir.

Elbette bugünkü gelişen uzay teknolojisi zamanında, gökyüzüne kayıtsız kalmanın toplumumuzu sömürülen bir halde tutacağı gayet anlaşılır bir gerçektir. Aynı zamanda uzay teknolojisinin özgürlük ve bağımsızlığın bir teminatı olarak önemli olduğu da bilinen bir hakikattir. Hal böyle iken sadece teknolojik gelişime duyarlı ama köklerimizden uzak bir toplum haline dönüşmemiz aynı şekilde belki de daha çabuk bir çöküşü beraberinde getirecektir. Zira kökleri ile bağını koparan milletlerin akıbetleri hep hüsrana olmuştur. Yaşadığımız coğrafya; Anadolu, yok olan milletlerin enkazları ile doludur.

Öyle ise istikbale iki gözümüz ile bakmanın zarureti bir kez daha karşımıza çıkarken, bizler bu konuda geç kalma tehlikesi ile karşı karşıya olduğumuzu bilmeliyiz ya da hatırlamalıyız. İşte ikinci, bazı durumlarda ise birinci gözümüzdür bizi köklerimize ulaştıracak yolu gösterecek bakış.

Kökler önemlidir. Köksüz toplumlar daima köleleşir ya da yok olurlar.

Köklerinin farkına varmak sizi köksüzlükten kurtarmaya bazen yetmez, ciddi bir zaman yatırımı kaçınılmazdır ve bazı zorlukları da göze alabilmelisiniz. Başarı zorlukların derecesi ile ölçülür ve o zorlukların üstesinden gelebilmekle elde edilir. Büyük kahramanlar pes etmeyenlerin arasından çıkar.

Kimileri başarmak için bir yol bulurken, çoğunluğu da mazeret üretmekte bayağı mahirdir. Köklerine inat etmekten, yok saymaktan, ötekileşmekten ve ötekileştirmekten vazgeçmezler.

Kök dedik, kolay değil tarihin derinliklerinden, toprağın derinliklerinden fışkırmak bir volkan gibi. Kolay değildir, elbette sabır ve dikkat gerektirir.

Emperyalist, habis ruhlu bazı milletler, toplumları kendi köklerinden uzaklaştırarak köleleştirmekte, köle ruhlu insanlar ise bunun farkına varmamaktadır çoğu zaman. Başka köklerin kendi kökleri olduğu vehmine kapılarak kompleksli bir hayatı tercih edebilmektedirler.

Günümüzün kölelik türü zihinsel kölelik; coğrafyalardan bağımsız ve köksüz...

Zincirli kölelere nazaran daha az masraflı ve kolay köleleştirme yolu olarak eğitimi görüyoruz, uzun yıllardır kulanılan en etkili metot olarak. Dünya

vatandaşı masalı ile uyutulan esaretin adı olmuş özgürlük ve teraneleri.

İşte yeni eğitimin en önemli vasfı bu olmalı; kökleri ile irtibatlı, ruhu ile barışık insan, fıtrat adamı...

Hani bir söz var ya "kökünüz kibrit suyu" belki de köklerin farkındalığının ince bir ifadesi de sayılabilir, nazeninden.

İşte kökünüz kibrit suyu diyebilmek, eğitimi maarife dönüştürmekle olur. Aksi halde kendi eğitimimiz ile vatan çocuklarını kendimize düşman yetiştirmekten başka bir iş yapmış olmayız.

Köklerle uğraşmak hem tehlikeli, meşakatli ve gizemli oluyor zaman zaman. İnsanı başka başka alemlere götürüyor, sorgulattırıyor; insan olmanın gayesini düşünmeye zorluyor kimi zaman. Köklerin gizemi, çekiciliği bir yana; kökleri tanımadan bilmeden çıkış yok!

ÇİZGİ ROMANLA ROL MODELLERİMİZİ GENÇLERİMİZE TANITALIM

İçinde bulunduğumuz çağda görselliğin, özellikle de medya yoluyla günlük yaşamı kuşatan bir hakimiyeti söz konusudur. Bunun etkileri eğitime de yansımakta, görsel araç-geçerlerin derslerde kullanımı öğrenmenin ve dersin başarısını belirlemektedir. Eğitim uygulamalarındaki yeni yaklaşımlar, çoklu öğrenme ortamlarını zorunlu kılmaktadır. Yalnızca ders kitaplarına dayanan öğrenme ortamları, derslerin tekdüze hale gelmesi tehlikesini barındırdığı gibi, öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarının karşılanmasına da katkıda bulunmamaktadır. Çizgi roman, metinle resmi iç içe geçirerek bütünlüklü bir anlatı haline getiren görsel bir medya aracı olduğundan – özellikle metin unsurunu da içinde barındırdığı ve bu yönüyle okuma anlama becerisine de seslendiği için – Türkçe derslerinde ders malzemesi olarak kullanılmaya son derece uygun araçlardır. Tıpkı diğer metin türleri gibi çizgi romanlar da, derslerde çok farklı biçimlerde kullanılarak öğrencileri kapsamada çeşitli olanaklar sunarlar.

Çizgi romanın özellikle Türkçe derslerinde, kitap okuma alışkanlığı kazandırılmasında etkileri tartışılmazdır.

Çizgi roman, bir olayı veya bir öyküyü anlatan bir resim dizisidir. Anlama, kavrama ve ifadelendirme konusunda etkin bir eğitim metodudur. Çizgi roman aynı zamanda sinemanın ilk evresidir; story-board'dır. Kültür ekonomisinin önemli mihenklerindedir. Özellikle internet dünyasında yer almak adına başlama evresidir.

Çevremizi kuşatan sayısız çeşitlilikteki görsel unsur, gündelik yaşamımızın ayrılmaz bir parçasını oluşturmakta ve adeta toplumun gelişimini belirlemektedir. Her geçen gün daha da gelişen medya çağında, sözlü kültürden görsel kültüre adeta bir "Görsel Milat" ile evrilme söz konusudur.

"Aynı anda birden fazla yerde bulunma" özelliklerinden dolayı resimlerin/görsellerin gündelik yaşam içerisinde öğrenme süreçlerine, bilgi edinme süreçlerine ve estetik alımlamaya katkıları giderek daha fazla önem kazanmaktadır.

Resimler/görseller özellikle de çocukların ve gençlerin algılama alışkanlıklarında gözle görülür avantajlar sağlamaktadır. Çocuklar ve gençler, çizgi roman, televizyon, bilgisayar oyunları, videolar veya cep telefonları gibi çeşitli görsel medya araçlarıyla yetişkinlere göre daha fazla zaman geçiriyorlar. Böylece gerek sözlü, gerekse yazılı dillerine ve metin yapılarına yansıyan bir etki ortaya çıkmaktadır. Giderek daha fazla öğrencinin, bir metin oluştururken medya araçlarından edindikleri deneyimlerden yararlandıklarını ortaya koymaktadır. Çalışmalar göstermektedir ki belirli bir resim/görsel için öğrenciler tarafından oluşturulan metinlerde medya ile (örneğin belirli kişiler veya olaylar gibi) sıkı bağlar kurulduğu ortaya çıkmıştır. Bu bağlama erkek öğrencilerde, kız öğrencilere oranla iki kat daha fazla rastlanması, ayrı bir çalışmanın konusu niteliğindedir.

Çocukların ve gençlerin okul dışında akınlarca resime/görsele maruz kalmaları, görsel unsurlarla ve bun-

ların anlamlarıyla ilgili eleştirel bir hesaplama gereklidir. Otomatikleşmiş ve mekanikleşmiş bir dünya algısının oluşmasını önlemek için öğrenciler, resimleri/görselleri anlamlandırmayı okulda öğrenmeli, böylelikle “eleştirel bir medya okuryazarlığı” yetisi kazanmalıdır. Görsel yazın, yani görsel iletileri anlamak, oluşturmak ve iletişim sürecinde kullanmak, öğrenilmesi gereken bir süreçtir. Farklı biçimlerdeki resimler/görseller ve barındırdıkları olanaklar, derslerde de bilinçli bir şekilde kullanılmalıdır. Burada kastedilen, resimlerin derslerde yoğun olarak ele alınması ve çözümlemesidir. Bu süreç, betimleme, sıralama, yorumlama, eleştirel yansıtma, yargılama ve kendi kendine resim oluşturma gibi tutum ve davranışlar da dahildir. Böyle bir çalışma okullarda, özellikle de anadili olarak Türkçe derslerinde, görsel okur yazarlığın geliştirilmesine katkı olması ve görsel unsurların etkili ve amaca uygun bir şekilde kullanılması için gereklidir.

Burada Türkçe derslerinin, sözlü kültürün görsel kültüre evrilmesi olgusunu nasıl ve hangi araçlarla bir kazanıma dönüştürebileceği sorusu ortaya çıkmaktadır. Dahası, öğrencilerin görsel unsurlarla sorumluluk sahibi ve eleştirel bir ilişki kurabilmeleri yönünde Türkçe derslerinin hangi katkıları sunabileceği üzerine kafa yorulmalıdır.

Özellikle 21. yüzyılda diğer ilgi çekici medya ortamları (internet, bilgisayar, oyunları, tv gibi) arasında çizgi romanların okuma alışkanlığı oluşturmadaki öncü rolü de hesaba katıldığında, metin turu olarak çizgi romanın eğitim öğretim faaliyetleri açısından önemi bir kat daha artmaktadır.

Biz bu projemizle, çizgi roman türünün birçok kullanım biçimi arasından, eğitsel boyutuyla ilgili bir kullanım biçimi de önermekteyiz. Çizgi romanın Türkçe derslerine (Tarih derslerine) ne tür katkılar sağlayabileceği, okuma ve

bilgi edinme sürecini öğrenciler için daha zevkli bir sürece dönüştürmede nasıl kullanılabileceğine dair ifadeler dirmelerimiz olacaktır.

Dünyadaki gelişimin bir benzeri olarak Türkiye’de de çizgi roman ilk olarak gülmece içerikli ve resimli çocuk dergilerinde, çizgi bant şeklinde görülmüştür. 1900’lerin başında fıkraların resimlendirilmesi gibi çizgi romana dahil edilmeyecek çizimler kullanılsa da gazetelerde çizgi roman sanatçılarına özel bir yer ayrılmamıştır.

“Tamamen görselleşen dünyada, kültürümüzü, değerlerimizi ve rol modellerimizi çizgi roman ile tanıtabiliriz.”

Cumhuriyetin yeni kurulduğu bu dönemde dışarıdan gelecek her türlü ürüne kültürel yozlaşmaya yol açacağı düşüncesiyle sıcak bakılmamıştır. Türkiye’de çizgi romanın genel gelişimine bakıldığında çocuklar için üretimin çok az olduğu, genellikle yabancı kaynaklı çizgi romanların bu açığı kapattığı görülmektedir. Ancak, 60’lı ve 70’li yıllarda sosyo-politik gündemin de etkisiyle Türk çizgi romanı, üretim ve çeşitlilik konusunda oldukça zenginleşmiştir.

Yaklaşık yüz yıllık geçmişiyle oldukça yeni bir anlatı biçimi olan çizgi roman, dersler için bir öğrenme materyali olarak sınırsız olanaklar sunmaktadır. Görsel malzeme olarak öğrencilere çok kısa sürede çok fazla bilgi aktarma özelliğine sahip olan çizgi roman, aynı zamanda eleştirel ve bilinçli bir görsel okuma için zemin sağlar. Özellikle okuma alışkanlığı ve okuma yetisi zayıf olan öğrenciler için daha pratik bir bilgi edinme aracıdır. Anlatı biçimi

bakımından diğer yazınsal türlere oranla daha etkin bir anlatı biçimine sahip olan çizgi romanın ders aracı olarak kullanımı pragmatik açıdan son derece yalın ve basittir.

Statik, küçük ve tekil resim panellerinden oluşan çizgi romanlar hem özgün bir metin türü olarak edebiyat ile yakın ilişki içerisindedir, hem de grafik özelliklerinden dolayı görsel medyanın bir parçasıdır. Dünyada da sayısız örneği olan ve ülkemizde Shakespeare, Dostoyevski ve Kafka gibi klasik yazarlara ait edebiyat klasiklerinin çizgi roman haline getirilerek NTV yayınları tarafından seri halinde yayımlanan “Çizgi Roman Dünya Klasikleri”, edebiyat ile çizgi romanın birleşmesine örnek olarak gösterilebilir.

Bu açıklamadan sonra diyeceklerimizi somuta indirmek adına şöyle özetleyebiliriz.

1. Eğitimde tarih gibi konular çizgi roman ile işlenebilir.
2. Özellikle çocuklarımıza rol model olarak sunacağımız isimler çizgi roman ile tanıtılabilir.

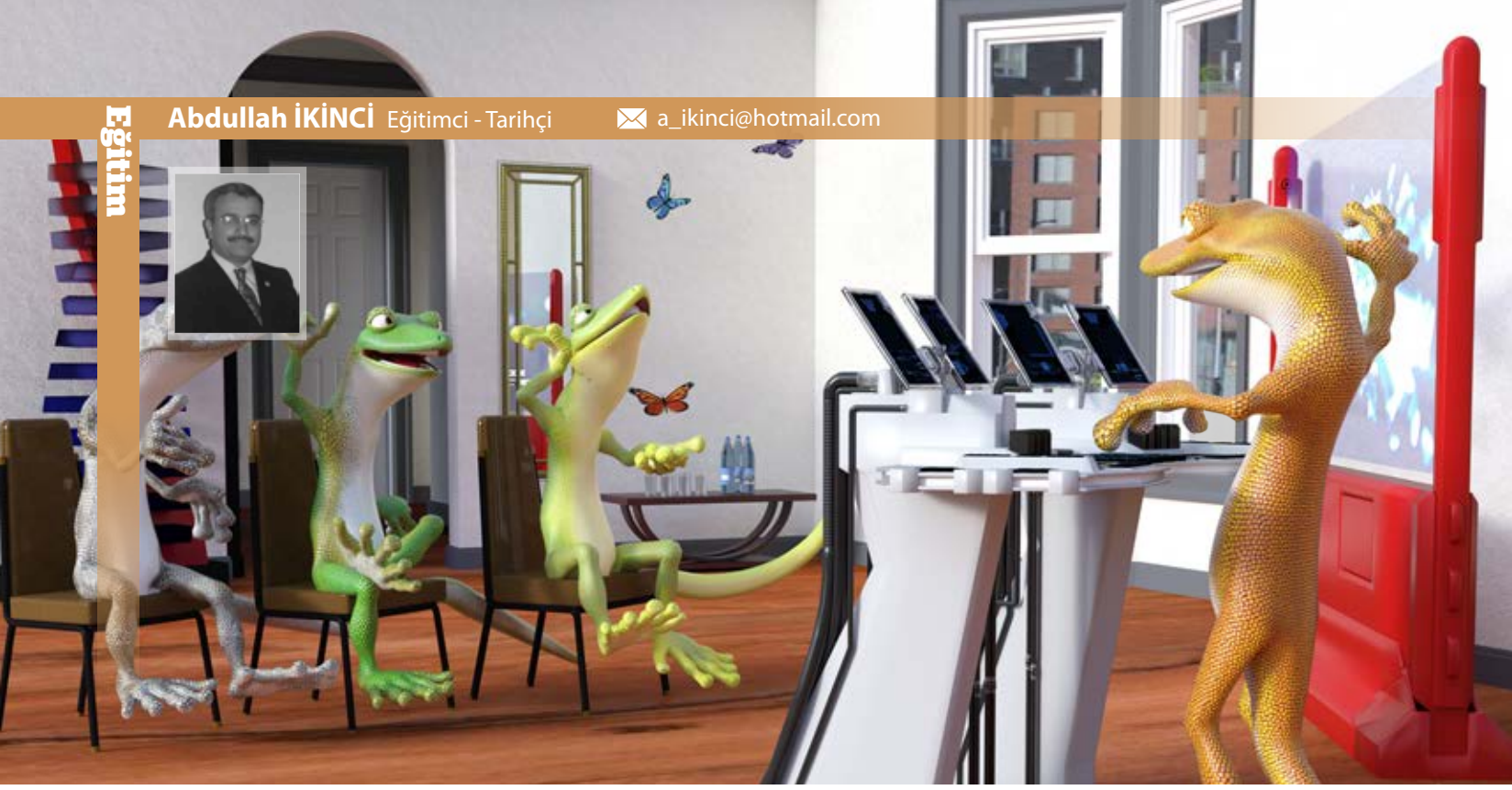
Zenci Musa, Malcolm X, Muhammed Ali, Aliya İzzetbegoviç, Tarık Bin Ziyad, İmam Şamil, Fahrettin Paşa, Mehmet Akif Ersoy, Kara Fatma, Nene Hatun, Sultan Alparslan, Oğuz Han, Padişahlarımız, Sultanlar, Bilim Adamlarımız gibi isimler...

Olaylar; İstanbul’un Fethi, Sarıkamış, Çanakkale, Malazgirt gibi...

Eserler; edebiyatımızın önemli yapıtları çizgi romana dönüştürülecektir.

Ayrıca bu çizimler hareketlendirilerek dijital-sesli kitaba da çevrilecektir.

Dünyanın değişik dillerine çevrilererek dünya gençlerine de Türk-İslam Kültürünü tanıtmada ayrıca fayda sağlayacağı kuşkusuzdur.

OKULLARDA DEĞERLER EĞİTİMİ

2010 yılından itibaren Milli Eğitim Bakanlığına bağlı tüm resmi ve özel örgün eğitim kurumlarının bütün sınıf ve şubelerinde uygulamaya konulan “Değerler Eğitimi Projesi” ile ilgili birçok okulda örnek çalışmalar yapılırken çoğunlukla okullarda bu çalışmalar test ve sınav çalışmalarının gölgesinde kalıp ihmal ediliyor. Veya birkaç söz, resim veya afiş asmakla yetiniliyor. Birey hangi yaşta ve hangi konu olursa olsun anlatılanları, öğretilenleri, gördüklerini kapasitesine göre anlayacak, kavrayacak, öğrenecek ve hayata aktarabilecek özelliklere sahiptir.

Bazı okullar değerler eğitimi çalışmasını kulüp adı altında yürütürken bazı okullar da değerler eğitimi sorumlusu belirleyip faaliyet yapmaya çalışıyor.

Sadece Bilgilendirme Amaçlı Olmamalı

Değerler eğitimindeki amacımız öğrencinin yalnızca değerle ilgili bilgilendirilmesi yani değeri ezberletmek olmamalıdır. Önemli olan değerın önce farkındalığının ardından yaşam biçimi haline, davranış özelliğine dönüşmesini sağlamak olmalıdır. Bundan dolayı okullardaki eğitimin öncelikli amacı, öğrencilerin akademik olarak yetiştirilmesi, bilgi düzeylerinin artırılması olmamalıdır. Öncelikli amaç, öğrenciye olumlu ve faydalı tutum ve davranışlar kazandırmak olmalıdır. Olumlu tutum ve davranışlar kazanan öğrenci sağlam karaktere sahip olur. Ve hayatına anlam katar ve hayatta mutlu olur. Sağlam bir aile kurar. Öğrencinin hayatı boyunca öğreneceği bilgileri işleyecek, gerektiğinde davranışa dönüştürecek, gerekti-

ğinde hayatı kolaylaştıracak çalışmalara dönüştürecek olan karakteridir. Bu yüzden okulların karakter inşası için programları olmalıdır. Değerler insanların duygu, düşünce ve davranışlarını şekillendirir. Bunu sağlamak için de sağlam karakterli rol model öğretmenler şarttır. Öğrenci çoğunlukla anlatılana değil yapılamayan ve yaşadıklarına bakıyor.

Okullarda Verilmesi İstenen Değerler

Milli Eğitim Bakanlığının okullarda verilmesini istediği değerleri şöyle sıralayabiliriz: Sevgi, sorumluluk, saygı, hoşgörü-duyarlılık, şefkat-merhamet, özgüven, empati, adil olma, cesaret, liderlik, nazik olmak, dostluk, yardımlaşma, dayanışma, temizlik, doğruluk-dürüstlük, emanete sahip çıkma, aile birliğine önem verme, bağımsız ve özgür düşünebilme, iyimserlik, yalan

söylememe, sözünde durma, estetik duyguların geliştirilmesi, misafirperverlik, vatanseverlik, iyilik yapmak, çalışkanlık, paylaşımcı olmak, selamlaşma, tevazu, alçak gönüllülük, kültürel mirasa sahip çıkma, fedakârlık, vatan, millet ve bayrak sevgisidir.

Okullarda Nelere Dikkat Edilmeli

Çocuk değerlerini tanıma ve uygulamaya ilk önce ailede başlar. Okul hayatında öğretmen ve arkadaşlarından gördüklerini duyduklarını uygulamaya çalışarak gelişir. Değerler eğitiminin esas uygulandığı yer ailedir. Bundan dolayı okulların aileye yönelik eğitici çalışmaları ihmal etmemelidir.

Değerler eğitimi ile ilgili okul idaresinin dönem başında bir komisyon kurarak yıl içindeki çalışmaları okul şartları ve imkânlarına göre planlaması gerekir. Okul idaresi, öğretmenler, komisyon, öğrenci ve veliler bilgilendirilmeli yapılacak çalışmayı herkes sahiplenmeli, herkes konunun önemine inanmalıdırlar. Değerlerin öğretmenlerce ortak seçilmesi bütün öğretmenlerin konuyu sahiplenmesini sağlar. Öğrenciye olumlu tutum ve davranış kazandırmak öncelikli hedef olmalıdır. Bilgiden çok davranış özelliği kazandırmaya önem verilmelidir. Sınıf rehber öğretmenlerince öğrenci davranışları takip edilmeli, gerektiğinde veli ile diyalog sağlanmalıdır.

Okulda düzenlenecek kampanya ile kullanılmayan eşyalarla ilgili toplanacak yardımlar bir kardeş okula öğrenciler ile birlikte götürülebilir. Öğrenciler aralarında para toplayarak alacakları hediyeleri bizzat huzur evle-

rine veya ihtiyaç sahibi bir aileye götürülebilir. Huzur evleri ziyaret edilebilir.

Okul Öncesi Kurumlarda

Öğrenciye bilgiden çok uygulama ile yaklaşılması daha faydalı olacaktır. Öğrenciye değerle ilgili hikâyeler okunmalı, yaşanmış güzel olaylar anlatılmalı. Değerler drama yolu ile ve oyun yolu ile öğrenciye öğretilmelidir. Öğrencinin okulda öğrendiklerini evde uygulamaya devam

etmesi için anne ve babalar bilgilendirilmelidir. Anne ve babalar aile eğitimi ve değerler eğitimi ile ilgili zaman zaman seminerlere alınmalıdır. Tablet, bilgisayar ve televizyon öğrencinin hayatında daha az yer tutmalı. Öğrenci film izleyecekse bile, onu olumsuz etkilemeyecek, değerlerimizi ön plana çıkaran filmler izlemesi sağlanmalı. Aile ile diyalog artırılmalıdır.

İlkokullarda Neler Yapılabilir?

Her medeniyet kendi insan tipini yetiştirir. İlköğretimden üniversiteye nasıl bir insan modeli, şahsiyet yetiştireceğimize dair bir planlama maa- lesef bugüne kadar yapılmamıştır. Varsa yoksa sınav başarılarına odaklanılmıştır. Bu da toplumsal ve birçok

psikolojik sorunlara sebep olmaktadır. Bundan dolayı okullarda değerler eğitimi çalışması öğrenciye çok şey kazandıracaktır.

Her sınıf düzeyine göre hazırlanacak programlar sınıf içinde sınıf öğretmeni tarafından derslerde öğretilmelidir. Sınıf öğretmeni ayın değerini öğretirken, öğrencinin yaşamında uygulamasını alışkanlık haline getirmesini sağlamalı. Sınıfta değerle ilgili hikâyeler, kıssalar okunmalı. Yaşanmış güzel anılar paylaşılmalıdır. Sınıf panolarına ayın değeri ile ilgili yazı, afiş, güzel söz, fıkra, karikatür gibi materyaller asılabilir. Sınıflarda değerler drama olarak canlandırılabilir. Değerleri içeren fıkralar anlatılabilir. Atasözleri kullanılabilir. Değer ile ilgili resim, şiir ve kompozisyon yarışmaları yapılabilir. Örnek davranışlar sergileyen öğrenci ayın öğrencisi olarak panoya asılabilir. Okul panosu hazırlanabilir. Öğrencilerin göreceği yerlere güzel söz ve afişler asılabilir. Hayat Bilgisi dersleri değerler eğitimi için biçilmiş kâftan gibidir.

Ortaokullarda Neler Yapılabilir?

Derslerde dersin öğretmeni tarafından kısa bilgiler halinde öğrenci bilgilendirilmeli. Değer ile ilgili hikaye, fıkra, atasözü, anı ve kıssalar derste öğrenciler ile paylaşılmalıdır. Değerin önemi ve öğrenciye katacağı güzellikler anlatılmalıdır. Sınıflarda oluşturulan panolara konu ile ilgili yazı, afiş ve güzel sözler, deyimler asıllanmalıdır. Ayın öğrencisi ve örnek davranışlarda bulunan öğrenciler seçilerek

panoya asılmalıdır. Şiir, kompozisyon ve resim yarışmaları yapılmalı ve dereceye giren öğrenciler ödüllendirilmelidir. Öğrencinin değerleri yaşam tarzı haline getirmesi sağlanmalıdır.

Liselerde Neler Yapılabilir?

Lisedeki öğrenciye değerleri bilgi olarak vermek kolaydır. Davranış haline getirmek zordur. Lise öğrencisinin duygularına hitap ederek, sorumluluk vererek başarılı olunabilir. Derslerde öğretmenler tarafından değerlerle ilgili kısa bilgiler verilmeli, konunun önemi ve değerın öğrenciye kazandıracak kazanımlar anlatılmalıdır. Öğrencilere değer ile ilgili yaşanmış olaylar ve kısımlar anlatılmalıdır. Öğrencilere verilecek örnekler güncel hayattan seçilmelidir. Öğrencinin değerin önemi ile ilgili olayları bizzat yaşayarak öğrenmesi etkili olur. Öğrenciye sosyal faaliyetlerde sorumluluk verilerek değerler öğretilir. Öğrencinin alan ziyaretlerinde bulunup yaşlıları, ihtiyaç sahiplerini yerinde görmesi ve onlara yapacak yardım faaliyetinin içinde bulunması öğrenciyi etkiler. Yine önemli tarihi şahsiyetleri onlarda var olan değerleri araştırmalarını ve sınıfta anlatmalarını isteyebiliriz. Lise çevresinde çevre bilinci kazandırmak için sokak temizliği yaptırabiliriz. Değerleri okuyup kazanabilecekleri roman ve hikaye kitapları seçip okutabiliriz.

Üniversitelerde Neler Yapılabilir?

Bilimsellik, bilgiye değer verme, bilgi üretimi için fedakârlık, insanî değerler (hizmet sunulan kişilerin değerli oluşu, öğrencinin kişiliğine saygı) ve etik değerler (dürüstlük, doğruluk, güven) gelmektedir.

Her Medeniyet Kendi İnsan Tipini Yetiştirir.

İlköğretimden üniversiteye nasıl bir insan modeli şahsiyet yetiştireceğimize dair bir planlama maalesef

“Kişinin tüm hayatı boyunca kullanacağı doğru değerler hakkıyla ve zamanında verilmeli.”

bugüne kadar yapılmamıştır. Varsa yoksa sınav başarılarına odaklanılmıştır. Bu da toplumsal ve birçok psikolojik sorunlara sebep olmaktadır.

Böylece öğrencilerimiz üstünlüğün makamda, mevkide, parada olmadığını, bütün insanların bir ve eşit olduğunu,

gerecek üstünlüğün iyi insan olmanın vasıflarını taşımaktan geçtiğini bilir. Her insanın özel ve önemli olduğunu, insana insanca değer verilmesi gerektiğini bilir. İnsanların birbirlerinin yaşam tarzlarına, dini değerlerine, düşüncelerine, özellerine saygı göstermesi gerektiğini bilir. Gerektiğinde kendisine karşı kaba ve saygısız davrananı affetmeyi, sahip olduğu imkânları ihtiyaç sahipleri ile paylaşmayı ve adil almayı bilir. Kısaca değerlerimiz öğrencilerimizin iyiyi, doğruyu, güzeli yapmasını, bu güzellikleri yaşamı boyunca yaşam tarzı haline getirmesini, tarihimize, kültürümüze insanımıza ve güzel olan şeylere sahip çıkmalarını sağlayacaktır. İnsanlar öldükten sonra makam, mevki ve paraları ile değil, yaptıkları güzel davranışlarla ve bıraktıkları güzel eserlerle anılırlar.

1989'dan Beri Yayıncılıkla ilgili ne Varsa

İnternet Satışı

Matbaa

Yayın

Dağıtım

Perakende

**Ravza Yayınları
Gençliğin Mektebi**

 ravzakitap.com

Merkez : Derviş Ali Mah. Draman Cad. No 3/A Fatih / İstanbul - 0212 909 4152

Şube : Yümni İş Merkezi Vezneciler / İstanbul - 0212 528 4617

 @ravzakitapcom

PANDEMİ VE EĞİTİM

Eşit işe eşit ücret olmalı. Bu yıllardır eğitimimizde kanayan bir yara oldu. Ücretli öğretmenler kadrolu öğretmenlerle aynı ders saati derse girselerde aldıklarının sadece ders ücreti olması, maaş alamamaları çok büyük bir adaletsizlik olarak duruyor. Ayrıca hala ilköğretmenleri ile branş öğretmenleri arasında da ders ücreti eşitsizliği devam ediyor.

İlkokul öğretmenliği, öğretmenlikler içinde en zor olanı ama branş öğretmenleri maaş karşılığı her hafta 15 saat derse girerken, sınıf öğretmeni olan ilköğretmenleri ise 18 saat maaş karşılığı derse giriyorlar haftada. Bu eşitsizlik mutlaka ortadan kaldırılmalı, çok geç kalınıyor.

İlkokul öğretmenleri veli ve öğretmenle öyle iç içe oluyor ki ailenin psikolojik danışmanı oluyorsunuz. Veli ilgileniyorum diye hem direk sizin üzerinizde, hem idare yoluyla yine sizin üzerinizde baskı oluşturuyor. Sınıf öğretmeni olarak anlayışlı olmalısınız, sizin hiç sorunuz olmamalı; her çocuğu kusursuz, mükemmel kabul etmelisiniz (Çünkü her veli çocuğun böyle görür); veli günün her saati size arayıp çocuğun veya kendinin özel sorunlarını açabilir, çocuğunun sınavdan neden düşük not aldığını sorgulayabilir (Çünkü düşük notların sebebi de sizsinizdir, direk söylemese de ima eder).

Çok iyi matematik, çok iyi fen, çok iyi sosyal, çok iyi Türkçe, çok iyi beden eğitimi, çok iyi müzik, çok iyi resim bilginiz olmalı, kısaca akademik olarak MÜKEMMEL olmalı bir ilköğretmeni. Her sene sınıf değişir, konular değişir, müfredat değişir; sizin bunları çok iyi takip etmeniz gerekir. Sınıf öğretmeni kendini sürekli yenilemelidir yani. İlkokul öğretmeninden beklenti bu kadar büyükken eğitim düzeyi yükseldikçe velinin öğretmenden beklentisi azalıyor.

33. yılımı çalışıyorum ama kendimi tükenmiş hissediyorum. Tabii bu sadece veli, idare baskısı ve eğitimle ilgili değil. Siz birde başörtülü bir insan olarak 28 Şubat gibi bir dönem geçirmişsiniz. Psikolojik baskıyı doyasıya yaşamışsınız, çocuklarınız etkilenmiş maalesef.

Şu anda da yeni neslin 28 Şubat zihniyetini hiç anlayamaması ve bizim yaşadıklarımızı küçümsemesi beni çok yıpratıyor. Şimdi yaşadığımız huzur ve rahatın hep olduğunu ve olacağını sanması. Karşısındaki kişilerin zihniyetinin hala aynı olduğunu anlayamaması, ellerine fırsat geçtiğinde aynı şeyleri çocuklarımıza yaşatmaktan çekinmeyecek olduklarını anlayamamaları. Bizlerin uğradığı zulümleri hiç anlayamamaları... İnşallah bizim yaşadıklarımızı yaşamak zorunda kalmazlar... Bu beni çok korkutuyor. Çok hazırlıksız ve zayıf görünüyorlar. İnşallah yanılıyorumdur.

Rehber öğretmenler ilkokulda genelde öğrencilerle uğraşmayı sevmiyor. Okulda dolaşmak, kitap okumak, sosyal medyada gezmek daha çok işlerine geliyor maalesef. Ha! Bir de kendi çocuklarının peşinde koşup durmak en büyük hobileri (Bütün rehber öğretmenleri tenzih ederim ama benim tanıdığım rehber öğretmenler genel olarak böyleydi).

Pandemi dönemi eğitim süreci çok zorlu geçti. Kamerayı açmak zorunlu olmayınca öğrencilerin bir kısmı ders sırasında arkada oyun oynadı, bir kısmı uyudu maalesef. Dersleri genelde hep aynı kişilerle yapmak zorunda kaldık. Bu öğretmeni kandırdığını zanneden ama kendisi kaybeden gürh yüz yüze eğitime geldiklerinde açıkları öyle gün yüzüne çıktı ki yaptığımız sınavların değerlendirmede geçerli olmamasını o yüzden istediler zaten. Temel olmadan seneye nasıl devam edecekler? Bakalım, bekleyip göreceğiz...

Öğretmenler olarak bizler birer tiyatro oyuncusu gibiyiz. Sınıflarımız bizim sahnemiz. Hep hareket halindeyiz sınıfta, teneffüste... Pandemi döneminde derse hazırlık en az iki saat, altı ders saati aktif ders, ödev kontrolü iki saat en az, günlük ortalama 10 saat bilgisayar başında oturmak zihnen olduğu kadar bedenen de bizleri çok yıprattı. Bizler daha çok yorulduk. Bilgisayar, EBA, whatsapp grupları, bip grupları arasında şaşkına döndük gerçekten.

Ağustos sonunda başladığımız 2020-2021 eğitim öğretim süreci temmuz başına kadar devam etti. Maalesef bu uzun süreç her öğrenci için aynı verimlilikte geçmedi. Derse aktif katılan öğrencilerde bir kayıp olmadı ama canlı dersleri düzenli takip etmeyen derslere katılmayan öğrenciler, maalesef arkadaşlarından çok geri kaldılar. Yüz yüze derslerde de bu açığı kapatamadık. Yüz yüze derslerde ders saati çok azdı, yetiştirmemiz gereken konu aynıydı. Canlı derste bir öğrenci 30 saat ders işlerken, yüz yüze eğitimde ders saati 18 saate düşüyordu. Özellikle matematik ve sosyal ders saatleri çok yetersizdi.

Sağlık Bakanımız da yeni Milli Eğitim Bakanımız da yeni eğitim öğretim yılının yüz yüze olacağı yönünde beyanatlarda bulundular. İnşallah şu anda yükselmeye devam

eden pozitif sayıları düşüşe geçer ve normal eğitim öğretime başlarız. Yüz yüze yapılan eğitim öğretim çocukla göze gelerek, dokunarak, seslenerek yapılan eğitim çok çok daha verimli gerçekten. Geçen yıl yaşadığımız pandemi süreci -ne kadar yorucu da olsa, olumsuzluklar da yaşansa- bence iyi idare edildi, hazırlıksız olunmasına rağmen olabileceğin en iyisiydi.

Uzaktan eğitim çalışmaları EBA TV ve EBA portal olarak yüz yüze eğitim sırasında da destek olarak aynı şekilde devam etmeli. Hasta olan, okula devam edemeyen öğrenciler buralardan açıklarını kapatmak için faydalanabilmeliler. Özellikle sekizinci sınıf ve lise öğrencileri için takviye dersler verilmeli. Çünkü eğitimde eşitlik yok. Parası olan bastırıp parayı çocuğuna özel ders aldırıyor ve çocuğunun sınavlarda iyi puan-

“ Uzaktan eğitime katılmayan ve öğretmeni kandırdığını zanneden kesimin açıkları yapılan değerlendirmelerle ortaya çıktı.”

lar almasını sağlıyor. Parası olmayanlar için, iyi öğretmenlerden takviye derslerin buralarda diğer çocukların kullanımına açılması çok önemli. Çünkü bir çok branş öğretmeni okuldaki takviye kurslarına katılmaktansa özel ders vermeyi tercih ediyor. Yasak ama bir çok öğretmen bunu yapıyor. Özel derste hem daha az yoruluyor hem de daha çok kazanıyor.

Özel ders sektörü gerçekten çok gelişmiş durumda. Özel ders veren öğretmenler dublex, triplex evler alıp bir katını ders vermek için ayırıyor artık. Vergisi yok, karşılıklı rıza ile yapılıyor, risksiz ve temiz bir gelir birçok öğretmen için. Özellikle matematik öğretmenleri bu konuda çok şanslılar (Kadrolu bazı matematik öğretmenlerinin yetersizliği, kendini geliştirmemesi de bunda çok etkili maalesef). Matematik öğretmeni bir arkadaş, üç çocuğunun üçünü de matematik okutuyor. Kadrolu atanamasa da özel derslerle zaten hayatlarını kurtarıyorlar.

Bu süreç sadece eğitim açısından değil, beden ve ruh sağlığını da toplum olarak çok olumsuz etkilendi. İnşallah yeni eğitim öğretim yılı yüz yüze, sağlıklı açılır, hayatımız normale döner.

DİN EĞİTİMİ DEĞİL İLMİHAL EĞİTİMİ

İnsan bedeni ve ruhu ile bir bütündür. İnsan eğitimi de bir bütündür. Biz Müslümanların, eğitimi batılılar gibi ele alır tanımlarsak, bu yanlış olur. Çünkü batılılar ile bizim aramızda üç konuda uyumsuzluk vardır. Birincisi, ilah konusundaki uyumsuzluk, ikincisi, insan tanımı konusundaki uyumsuzluk, üçüncüsü ise, çevre konusundaki uyumsuzluktur. Onların din anlayışlarıyla bizim din anlayışımız arasında da büyük uçurumlar vardır. Biz Müslümanlar olarak eğitimi, batı galaxisinden kurtulmuş olarak ele alıp tanımlamak zorundayız. Şayet biz eğitimi, kendi müktesebatımıza göre ele alırsak, eğitimi; din eğitimi ve genel eğitim olarak ayırmayız. Çünkü biz eğitimi batının tasnif ve tanzimine göre ele alır, nesillerimizi buna göre yetiştirmeye çalışırsak, kendimiz gibi olmaktan uzaklaşırız. Bugün eğitimde geldiğimiz nokta, Tanzimat'la birlikte başlayan batılılaşma tercihinin acı sonucudur. Tanzimat'la başlayan batılılaşma süreciyle birlikte, açılan “modern” okullarda “din dersi” adı altında bir müfredatın konulup konulmaması yoğun tartışmalara neden olmuştur. Modern okullarda uygulanacak programlarda “seküler konulara” yer verilir fikri, bu tartışmaların nedeni olmuştur. Cumhuriyetin ilanından sonra, eğitimde birliğin sağlanmasını amacıyla 1924 yılında çıkarılan Tevhidi Tedrisat Kanunu'yla medreseler kapatılmış

ve modern mekteplerin açılması tercih edilmiştir. Bu tercih modern eğitim ile din eğitiminin aynı ortamlarda verilip verilemeyeceği tartışmasını beraberinde getirmiştir. Bir taraf; modern eğitimin amaçları ile din eğitiminin amaçlarının farklı olduğu fikrinden hareketle, genel eğitimin içinde yer alacak bir din eğitiminin, genel eğitimin amaçlarını gerçekleştirmesine engel teşkil edebileceği, bu nedenle de din eğitiminin modern eğitimin içinde yer almaması gerektiğini savunmuştur. Bu tartışmaların özündeki temel sebep, eğitimin “önce ahlak ve maneviyat” esnasından uzaklaştırılması ve tamamen “materyalist” bir zemine oturtulmasıdır. Bunda da muvaffak olunmuştur.

EĞİTİM

Eğitim; talim ve terbiyedir ve insanın yeryüzünde tabi tutulduğu imtihanda, dünya ve ahiret saadeti için hazır hale getirilmesi işidir. İnsanın dünya ve ahiret saadeti elde edecek kıvamda yetiştirilmesi, bu saadeti sağlayacak esasların bir bütün olarak öğretilmesi ve zihni ve ameli meleke haline getirilmesini gerektirir. İnsan, Allah tarafından yaratılmış eşrefi mahlûkattır. Bu yaratılıştan dolayı, sahip olduğu meziyetler vardır. Ve insan temiz bir fıtrat üzere, günahsız olarak yaratılmıştır. Batı zihniyetine göre ise, insan günahkâr olarak doğar.

Batı'da insan eğitimi, bu inanış üzerine bina edilmiştir. Bunu, bir ara bilgi olarak not etmiş olalım. Eşrefi mahlûkat olarak yaratılan insanın sahip olduğu meziyetlerin olumlu davranışlara dönüşmesi eğitimle olur. İnsanın yaratılış gayesine uygun olarak, ruhi ve bedeni meleklerinin geliştirilmesi için, eğitimin bu amaca uygun olması gerekir. Cehalet, bilmemek değil, bir şeyi olduğunun dışında bilmek ve tanımaktır. "İnsan, doğarken günahkâr doğar" fikri, tahrif edilmiş bir bilgiye dayandığı için cehalettir. Eğitim sürecinde kabul edilen bilgi kaynakları da önemlidir. Günümüzde çağdaş cehaletin temsilcisi batı toplumunun kabul ettiği bilgi kaynakları eksiktir. Onlar "sadık haberi" bilgi kaynağı olarak kabul etmezler. Bilgiye ulaşmak için aklı ve duyu organlarını yeterli görürler. Bundan dolayı materyalist bir bakış açısına sahiptirler. Manevi olana itibar etmezler. Onun için batılılar ve batıcılar, kâmil insan yetiştiremezler. Onlar; zalim, inkârcı, müşrik, ırkçı ve münafık, yani cahil insan yetiştirirler. İnsanın eğitimi, yaratılış hikmeti dikkate alınmadan ele alınırsa, bu insana ve insanlığa yapılmış en büyük kötülük olur. İşte materyalist eğitimi benimseyenler, insana ve insanlığa bu kötülüğü yapıyorlar. Türkiye gibi halkı Müslüman bir ülkenin eğitimde içine düştüğü bunalımın temelinde, maneviyatı yok sayan materyalist eğitimi tercih etmesi vardır. Doğru bir eğitim; her sınıf ve seviyedeki insanın düşünce ve davranışlarında, yanlış değil doğruyu, zararlıyı değil faydalıyı, zulmü değil adaleti, çirkinini değil güzeli, kötüyü değil iyiyi seçip uygun vasıtalarla ameli meleke kazandırmaya yönelik planlı programlı çalışma sürecidir. Bu tanım; batı galaksisinden kurtulamamış birçok eğitimcinin benimsediği tanımlardan daha anlamlıdır ve mükemmel bir tanımdır. Beşikten mezara kadar eğitim, bizim hakkı üstün tutan medeniyetimizin benimsediği bir ilkedir.

DISİPLİN VEYA ZİHNİYET

Eğitim, bir disipline veya zihniyete bağlı kalarak yapılır. Biz Müslümanlar, her alanda olduğu gibi, eğitimde de disiplin olarak İslam'ı esas almak zorundayız. Bizim lisanımızda eğitim ve öğretim, talim ve terbiye olarak ifade edilir. Onun için "talim ve terbiye kurulu" denmiştir.

Eğitim, terbiye etmektir, insan eğitiminde tek başına talim yeterli değildir. Talim terbiye içindir. İçinde terbiyenin ihmal edildiği talim boşunadır. İslam disiplininin temel kitabı Kur'an'dır. Bu kitabı bize öğreten ise peygamberimiz Hz. Muhammed'dir. O, bizim için en büyük talim ve terbiyecidir. Kendi beyanıyla peygamberimiz; kitabı öğreten mualim, güzel ahlakı tamamlamak için gönderilmiş bir terbiyecidir. Terbiye "rab" kökünden türetilmiştir.

Rab terbiye eden ve yetki sahibi anlamındadır. Bu kelime aynı zamanda, ıslah etmek, üzerinde tasarrufta bulunmak, kemâle erdirmek, efendi olmak, sorumluluğunu yüklenmek, başkanlık yapmak, malik ve sahip olmak, sözü dinlenmek, itaat edilmek, üstünlüğü ve otoritesi kabul edilmek gibi anlamlara da kullanılır. Bir Kur'an terimi olarak Rab; varlıklar âlemini yaratan, terbiye ederek geliştiren, onları maddi ve manevi olgunluğa götüren, terbiyenin bütün gereklerine malik ve her şeye sahip olan Allah'ın umumi isimlerindendir.

"Türkiye gibi bir ülkenin eğitimde içine düştüğü durum, maneviyatı yok sayan materyalist eğitimi tercih etmesindendir."

Rab, sadece terbiye eden anlamında olmayıp, yardım etmek, yol göstermek, tasarruf etmek, korumak, her şeye hâkim olmak, emretmek ve yasaklamak, sakındırmak gibi terbiyenin bütün gereklerine sahip olabilmeyi de ifade etmektedir. Allah; kendi katında tek hak din olan İslâm'ı; insanları, kula kulluk etmekten, batıl ilahlara tapınmaktan kurtarmak, sadece Allah'a kul olmalarını sağlamak için göndermiştir. İslam, insanları kulların zulmünden, Allah'ın adaletine götürür. İslam, insanları, Allah'tan başkasına kul olmaktan kurtaran hürriyet dinidir. Bunun için eğitimde itibar edilmesi gerek tek disiplindir.

İYİ İNSAN

Eğitimin temel hedefi iyi ve kâmil insan yetiştirmektir. Peygamberimiz iyi insanı; "insanların hayırlısı, başka insanlar için faydalı ve yararlı olandır" sözüyle tanımlamıştır. Eğitimin temel amacı iyi, faydalı ve yararlı insan yetiştirmek olunca, muhtevanın da buna uygun olması gerekir. Herkesin iyiliğini ve saadetini isteyen ve bunun için mücadele eden insan, iyi insandır. Fert ve toplumun şerrinden emin olmadığı, zararlı insanlar, kötü kimselerdir. Amacı iyi insan yetiştirmek olan eğitimin, insana kazandıracığı yük-

sek ahlaki değerlerin, ferdi ve sosyal alanda işe yaracak olması, eğitimin insan üzerindeki etki gücünü artıran bir iyimserliği güçlendirir. Eğitimde “Allah korkusu” bir esas olarak insanın kalbine yerleştirilirse, bu aynı zamanda kişinin davranışlarını, iş ahlakını olumlu yönde etkiler ve bu insan; hesap gününde Allah tarafından hesaba çekileceğini bildiği için her işinde dürüst ve adil olur. Peygamberler, böyle bir eğitimin ilk temsilcileri olmuştur. Onların eğitimi, din eğitimi ve genel eğitim olarak ayırdıkları görülmemiştir. Çünkü eğitim bütünlük ister. Din, her şeyde olduğu gibi eğitimde de temel ölçüdür. Biz Müslümanların “din” kavramı ile tanımladığımız şey İslam’dır. Bunun delili şudur. Ali İmran 19: “Hiç şüphesiz Allah katında hak din İslam’dır. Kendilerine kitap verilen Hristiyan ve Yahudiler, kendilerine ilim geldikten sonra, hakikati bildikleri halde, aralarındaki ihtiras ve azgınlıktan dolayı, İslam hakkında ayrı-
lığa düştüler. Kim Allah’ın ayetlerini inkâr ederse, bilsin ki gerçekten Allah, hesabı pek çabuk görendir.” Bu ayet, batıdan devşirilen materyalist eğitimi, baş tacı ederek savunan ve yürütün, eğitim bilimcileri, yöneticileri ve iktidarlar için önemli bir uyarıdır. Materyalist eğitim, İslam’a ve Müslümanlara kurulmuş bir tuzaktır. Tekraren ifade edecek olursak, materyalist eğitim ile iyi insan yetiştirilemez. İyi insan yetiştirmek, İslam’ca yapılan bir eğitimle olur. Bunun dışındaki yönelişler boşunadır ve israftır.

İLMİHAL

Bizim eğitim geleneğimizde, “din eğitimi” yerine genellikle “ilmihal” kavramı kullanılmıştır. Eğitim açısından bu kavram daha uygundur. “Din eğitimi” kavramı bize batıdan intikal etmiştir. “Din” kelimesi, anlamı geniş önemli Kur’an kavramlarından birisidir. Kavram olarak din; insanlığın en önemli faaliyeti olan inanmayı, bir yaratıcıya itaat ve ibadet etmeyi, ahlaki davranışları, fazilet ve iyilikleri, toplumsal düzeni, doğru yolda olmayı ifade eder. Terim olarak din; Akıl sahibi insanları kendi irade ve arzularıyla hayırlı olan şeylere sevk eden ilahi bir kanundur. Din; Allah tarafından indirilen, insanları dünya ve ahiret saadetine çağı-

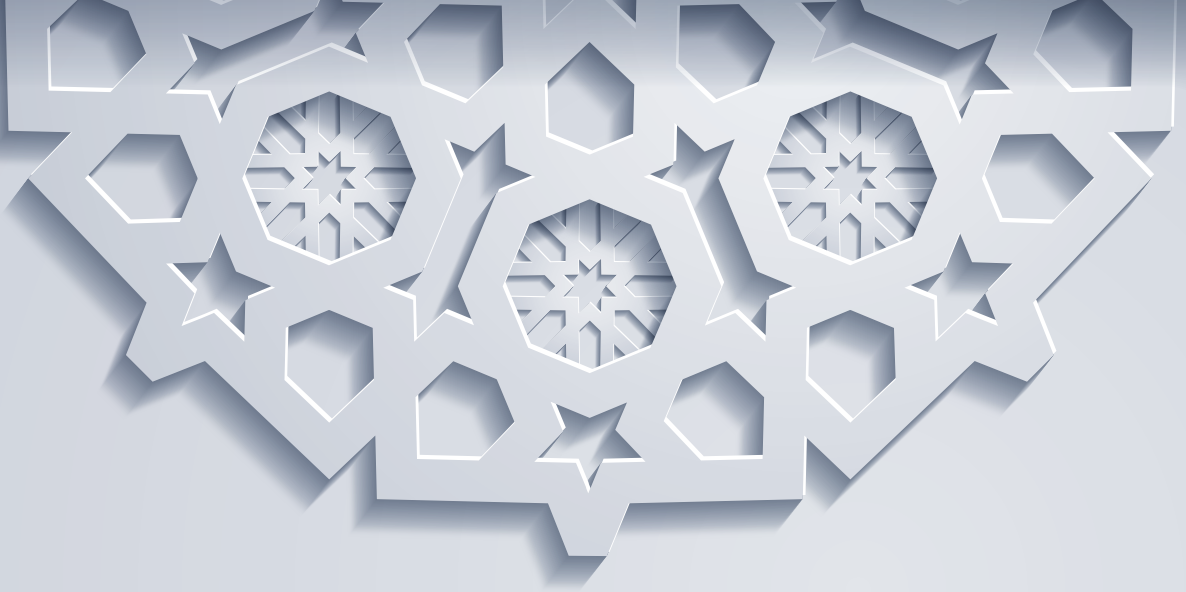
ran bir saadet düzenidir. Hak din; insanları hayra ve güzelliğe iletir. Din kavramının anlam ve mahiyetini bilmeden bu konuda ileri geri konuşmak, insanı içinden çıkamaya-
cağı bir hale sokar. İlmihal; bir Müslüman fert ve toplum için, inançtan eyleme, temizlikten ibadete, adabı muâşerete, güzel ve kötü olan şeylerden ahlaka, hak ve görevlere kadar ne varsa gerekli olan bilgileri ifade eder ve bunların eğitim yoluyla elde edilmesini amaç edinir. İlmihal bilgileri; her Müslümana, ferdi ve toplumsal görevlerini yerine getirirken lazım olan zorunlu bilgilerdir. Eğitim, insanı hayata hazırlamak işi ise, ilmihal konuları, bu işin temelini teşkil eder. İlmihal konularını kavrayan ve bunları zihni ve ameli meleke haline getiren hiçbir insan kul hakkı yemez, yalan

konuşmaz, başkasına küfredip hakaret etmez. İtikadı sağlam ve ibadetleri halis olur. Helali haramı bilir. Muâşeret kurallarına riayet eder. Temiz olur. İlmihal eğitiminin dört amacını şöyle sıralamak mümkündür. 1) Kulluk ve ibadet şuuru kazandır-

mak. Kulluk ve ibadet görevi insanın yaratı-

lış amaçlarındandır. İbadet genel anlamı itibarıyla kişinin hayatı İslam ile düzene koymasındır. 2) İnsan, Allah’ın yeryüzü için tensip ettiği halifedir. Bu da bir başka görevdir. İlmihal bilgileri, insana bu görevin mahiyetini sunar ve onu bu göreve hazır hale getirir. Bu görevin mahiyeti ise insanları hayra çağırarak, iyiliği emretmek, kötülöklere mani olmaktadır. 3) İnsana emanet şuuru kazandırmak. İnsan Allah tarafından teklif edilen emaneti yüklenmeyi kabul etmiştir. Bu emanet; ilahi teklifler, emir ve yasaklardır. Bunlariyet etmek insan için temel görevlerdendir. 4) Yeryüzünü imar ve ıslah etme şuuru kazandırmak. İlmihal eğitiminin insan kazandırdığı dört şey budur. Bu eğitimi insanımıza mutlaka vermek gerekir. Ailelerin ve devletin temel görevlerinden birside budur. Selam hidayete tabi olanlara...

Kur'an'dan

Zümer Sûresi, 73-74: Rab- buraya girin!” diyecek. lerine saygı duyup emrine (Cennetlikler:) “Bize ver- uygun yaşayanlar ise diği (cennet) sözünü bölük bölük cennete sevk yerine getiren ve bizi, edilecekler. Nihayet oraya dilediğimiz kısmında otu- gelip de kapıları açı- racağımız cennet yurduna linca, (cennetin) bekçileri mirasçı yapan Allah’a onlara: “Size (Allah’tan) hamdolsun. (Allah için) selam olsun, tertemiz- çalışanların mükâfatı ne siniz. Artık ebedî olarak güzelmiş! diyecekler

İNŞA ETMEK Mİ? İFŞA ETMEK Mİ?

Bizleri yoktan var eden, varlığı ile haberdar eden, bizi her türlü bilgi ile donatan, dünyanın bütün nimetlerini bizlerin hizmetine sunan Allah (c.c.) bizden iki şey ister:

1. "Kulum, bana ibadet et!" der.
2. "Benim yaratıklarına (canlı cansız bütün mahlûkata), şevkat ve merhamet göster!" der.

İnsan bu âlemde yaşadığı sürece bu iki görevi yapmakla mükelleftir. Görevi kabul edenler, sorumluluğu da kabul etmiş demektir.

Sorumluluk demek, ben bu işin bilincindeyim demektir. Ya Rabbi, bana verdiğin akıl nimetini doğruyu yanlıştan ayırt etmek için kullanacağım. Bunun için ilim öğreneceğim. İrade nimetini faydalıyı zararlıdan ayırmak için kullanacağım. Bunun için iktisat öğreneceğim. Ülfet (ilişki, iletişim) nimetini adaleti zulüm-

den ayırmak için kullanacağım. Bunun için siyaset öğreneceğim. His (duygu) nimetini iyiyi kötüden, güzeli çirkinden ayırmak için kullanacağım. Bunun için de ahlâk öğreneceğim demektir.

Bu bilinç düzeyine gelen insan, hayatı dört bir yandan kuşatmış, sorumluluğu kabullenmiş, emaneti taşımayı kendine görev kabul etmiş; kurmak, yapmak, devam etmek, üretmek, yardımlaşmak, sevmek, sevilmek, güvenmek gibi olumlu duyguları beraberinde taşıyan insan olma vasfına gelmiştir.

Yaşam gayesi inşa etmek, yapmak, onarmak olan kişinin; yaptığı işin, konuştuğu sözün, bakışının, duruşunun bir değeri, kıymeti vardır. Bizi biz yapan, toplumu ayakta tutan, millet olma vasfına ulaştıran, insanlara güven ve sükûnet veren; inşa etme gayretinde olan kişilerin varlığıdır.

İnşa etme gayretinde olanlar; reklam peşinde koşmazlar, insanları küçük görmezler, tepeden bakmazlar, yük taşırlar ama yük olmazlar, verdikçe çoğalan sevginin peşinden koşarlar. Emeğe saygı duyarlar, insana ilgi gösterirler. Tek gayeleri Allah'ın rızasını kazanmak, yarattığı mahlukata şefkat ve merhamet göstermektir.

Bir de inşa etme görevini bırakıp, ifşa etme işleri ile uğraşanlar var. Hiçbir şeyin kıymetini değerini bilmeyen, insanı hor gören, aşağılayan tipler. İfşa eden insan tipi; sır saklamayan, her şeyi açığa vuran, ar nedir bilmeyen, her yaptığına övgü bekleyen, lafın peşinde koşan ama sözün kıymetini bilmeyen insan tipi; değer yargıları deforme olmuş, duyguları laçkalaşmış, insana sürekli sorun ve sıkıntı oluşturan insan tipi...

Eskiden bu tipler, aleni bu işleri yapamazlardı ama şimdi her kötülüğü, her çirkinliği, alenen utanmadan yapıyorlar. Değişen hayat şartları, yaşam standartları ve beraberinde getirdiği yaşam kalitesi; insanı inşa etme gayretinde olanları küçük görme, ifşa etme gayretinde olanları; onore etme, değerli görme noktasına getirdi.

İnsana hizmet için sunulan her yeni ile birlikte, insanların huy karakter ve kişilikleri değişmiş. Şu an, içinde bulunduğumuz hayat, bunun örnekleri ile dolu. Kapitalist hayat sisteminde insanların olumsuz duyguları tavan yapmış durumda. Tüketim toplumunun gayreti peşinde yarış var. Hız ve hazzın, görülme gayretinin peşinde yarış var. İnsanı hayra götüren, huzur ve refah veren gayretler ve çalışmalar geri geri gidiyor.

Devir inşa etme değil, ifşa etme devri. Devir ne varsa ortaya döküp üstünde tepinme devri. Devir sosyal medya (sosyal meydan) devri. Devir benliğin tavan yaptığı; insani yardımlaşmanın, paylaşmanın, iyiliğin güzelliğinin geri plana atılma devri. Devir gösteri devri. Hepimiz bir şeylerimizi gösterme gayret ve çabasındayız. Yediden yetmişe hepimizde sosyal medyanın (sosyal meydan) baş aracı cep telefonları, hemde en lüks, en yenisi var. Birileri hepimize, ayırım gayrim yapmadan, para pul istemeden köşeler verdiler. Şimdi hepimizin Facebook, Twitter, Instagram, Watsapp gibi kendimize ait köşelerimiz var. İnsanoğlunun şuan hayatta eşit olduğu tek yer bu mecra.

Beleş peynir fare kapanında bulunur derler. Sahi, bizi kapana çekenler kimler?

“Önce görev tanımlı yapmalı ve sürecin neresinde olduğumuzu ortaya koymalıyız.”

Burası neresi? Cidden işin farkında mıyız? Oturup çözüm üreteceğimiz en önemli işlerimizden birisi bu. Pandemi süreci ile birlikte, bu meydanda daha da toplanmaya başladık. Bu meydana çıkıp kendi meydanlarımızda toplanmayı Rabbim hepimize nasip etsin.

Eskiden üç öğün karnımızı doyurma görevimiz vardı. Obezite problemi ile birlikte üç öğün ikiye düştü. Hatta diyet altında bir yapanlar var. Ama artık hergün, her saat, her an, karnını doyurmak zorunda olduğumuz sosyal medyamız var. Ne doymak biliyor, ne durmak; ne sabrı var, ne şükrü... Hepimiz birilerinin planladığı programladığı hayatları yaşıyoruz. Kendimizden bahsederken ideal bir hayat istiyoruz ama sıradan hayatın gönüllü müşterileriyiz.

İnsanı inşa etmek ise görevimiz, önce bu meydanı inşa etmekle yeniden görev tanımlı yapmalıyız. Yoksa geleceğimiz, neslimiz bu meydanda yok olup gitmeye mahkûm.

Rabbim bizlere yapma gayreti versin, sabır sükûnet versin, güç kuvvet versin, ızan ihtimam versin.

Sevgiyle, sağlıcakla, iyilik, güzellikle kalın.

PAKET BİLGİ İLE EĞİTİM VE ARAŞTIRMACI EĞİTİM İKİLEMİ

Aziz okurlar ve sahip olduğu tarih bilinci, tarih şuuru ve insanoğlunu yaratılmışların en şerefli ve onurlusu yapan milli ve manevi değerlerin izdüşümü olan milli şuuru ile geçmiş ve bugün, şimdi ve gelecek arasında anlamlı bağlar kurarak çocuklarımızı ve gençlerimizi geleceğimiz olarak görme feraset ve iradesine sahip civanmertlere sonsuz selam, sevgi ve saygılarımı iletiyorum.

Bilindiği gibi şu an itibarıyla insanların ve canlıların eksiksiz ve tüm detaylarıyla nasıl öğrendiğini tam olarak açıklayamıyoruz. İnsan dediğimiz canlı, varlığı özünden önce gelen ve kendisine biçilen o yüksek değere ulaşabilmek için erdemli olma, ideal olma ve insan-ı kâmil olma çabası içine girer ve tam manasıyla insan olma özüne ulaşmaya çalışır. Değerli dostlar işte

bu öze ulaşma çabası içerisine giren insan canlısına, profesyonel düzeyde yardım ve destek sağlamak için eğitimciler devreye girerler. Çünkü bu kritik süreç tesadüflere bırakılmayacak kadar önemli ve hayatidir. İnsanın var olduktan sonra kendini gerçekleştirme adına insan olma özüne ulaşma çabasının ve bu gelişimsel sürecin ana parametresi düşünmedir. Cenabı Allah'ın Yüce Kitabımızda da belirttiği gibi; "Akıl edilmesi" ve aklın kullanılmasıdır. Biyolojik, sosyal, psikolojik ve kültürel bir varlık olan insanın kendisine bahşedilen ve her bir insan için kendisine özel olan beden, teknolojisi ölçeğinde kâinatın sahibi olan mutlak otorite ve mutlak aklın uzantısı ve temsilcisinin aklımız olabileceğini idrak etmek gerekir. Öyleyse en önemli eğitim meselemizin işte bu aklın geliştirilmesi, kullanılması ve böylece düşün-

sel süreçlerde varlık, bilgi ve değerleri temellendirmek olacaktır. Bu üç temel alanın aynı zamanda felsefenin sorgulama alanları olduğu unutulmamalıdır.

İnsan canlısının yani her insanın öğrenmesinin ancak kendi parmak izi kadar kendisine özel olduğu düşünüldüğünde, bu özelden edinilen öğrenmelerin de kişiye özel boyutlar içerdiği anlaşılabacaktır. İnsanları birbirinden farklı kılan özelliklerinin de sahip olunan ve doğumla getirildiği düşünülen teknolojiler olduğu anlaşılmaktadır. Son zamanlarda insan psikolojisi alanında yapılan araştırmalarda, yapılandırmacı öğrenme yaklaşımı olarak tanımlanan yaklaşım çerçevesinde bireyin kendisinin sahip olduğu teknolojiler çerçevesinde kendisine göre öğrenebildiği, bu öğrenmeler çerçevesinde kişinin kendi dünyasını tan-

zim ettiği, böylece kendi edindiği bilgiyi kullanarak çoğunluğun üzerinde ittifak ettiği ve doğruya daha yakın değerinde bilgi üretebildiği kabul edilmiştir. Dolayısıyla öğretmenlerimizin öğrencilerine paketlenmiş hazır bilgi vermeleri şeklinde bir öğretim strateji, yöntem ve tekniğinin ifade etmeye çalıştığım sonuçları doğurmayacağı kabul edilmelidir. İşte bu detaylar çerçevesinde öğrencilerine paketlenmiş hazır bilgi veren öğretmen yerine, öğrenmeyi öğrenmiş olarak kendisi her türlü bilgi kaynağına ulaşarak öğrenen öğrenciye rehberlik ve kılavuzluk yapan öğretmene ulaşmak zorundayız. Aksi halde tüm yapılanlar ezberden öteye gidemeyecektir. Eğer ezberlenen dünün, bugünün ve geleceğin değişmez ve mutlak doğrusunun bilgisi ise belki kabul edilebilir. Ancak bilindiği gibi özellikle müspet bilimler adına dünün, bugünün ve yarının değişmez ve mutlak doğrusunun bilgisine henüz insanlık ulaşamamıştır. Peşinden koşulanlar sadece çoğunluğun üzerinde ittifak ettiği ve o an itibarıyla doğruya daha yakın olduğu düşünülen bilgidir. Bu durumda öğrenmeyi de edinilen ve o an itibarıyla doğruya daha yakın olduğu düşünülen bilgiyi kullanarak, doğruya daha yakın değerinde yeni ve güncel bilgi üretebilmek olduğu şekliyle tanımlamak doğru olacaktır. Bilgi bu çerçevede görecelidir ve bugün doğruya daha yakın, ancak yarın uzak olabilir.

Bu bakış açısıyla sürekli edindiği öğrenmeleri kullanarak yeni ve bir adım daha ilerde olan bilgiyi üretebilen, kısacası edinilen öğrenmeleri teknolojiye dönüştürebilen, ürün odaklı bir sisteme ihtiyaç vardır. Öğrenmeyi öğrenen ve yeni bilgi kaynaklarına kesbi yollarla ulaşabilen, bu çerçevede ve dünyanın değişmeyen tek gerçeği olan değişimi yakalayarak kendini sürekli güncelleyebilen öğretmen

adalarını yetiştirmeliyiz. Şu anda bu mantık ve akıl ile kendi sınırlı imkân ve fırsatlarla lisans eğitimi aldıktan

“Edinilen öğrenmeleri kullanarak yeni ve bir adım daha ileride olan bilgiyi üretebilen bir sisteme ihtiyaç vardır.”

sonra lisansüstü eğitim alma başarısını göstermiş öğretmen adaylarının mutlaka başka herhangi bir koşul veya seçmeye tabi olmadan, bu milletin geleceği olan çocuklarımızı yetiştirmelerine imkân ve fırsat verilmelidir. Eğitim ve öğretim sistemi olarak en başından en sonuna kadar hedeflenen başarıyı yakalamak için öğrenci-

lerimize rehberlik yapılması ve ancak bundan sonra daha etkili bir eğitim ve öğretim hizmetinin verilebileceği unutulmamalıdır. Ancak bu görevi yerine getirmek ve bu hizmeti profesyonel düzeyde yürütebilecek PDR mezunlarının mutlaka atanmaları, bu profesyonel destek işini Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık olarak en sağlıklı bir şekilde yürütecek olan mezunlarımızın köyler dahil tüm okullara yeterli sayıda atanmaları sağlanmalıdır. Pandemi döneminde öğrenciler ve ebeveynlerin bu hizmetlerden yararlanmaları kaçınılmaz bir hal almıştır. Alanında veya özellikle Eğitim Bilimlerinde yüksek lisans ve aynı zamanda doktora eğitimini tamamlamış öğretmen adaylarımızın atanmaları için sayın yetkililerimize ve Sayın Bakanımıza önerimi duyurmak istiyorum.

Saygı ve sevgilerimle...

FİRAVUNİ SİSTEM VE PANDEMİ

İnsanlık tarihi boyunca hep iki sistem var olmuştur; İlahi Sistem ve Beşeri Sistem. İlahi Sistem, kanunların yaratan tarafından konduğu sistemdir. Beşeri Sistem ise kanunların yöneticiler tarafından konduğu sistemdir. Beşeri Sistemin diğer adı ise Firavuni Sistemdir.

Firavun/Pharaoh bir kişinin adı değil, yönetimde bulunan kişinin unvanıdır. Kralın sarayını ve orada yaşayanları ifade eden üst bir kelimedir. Her firavunun farklı bir ismi olsa da tahta geçtiklerinde Firavun olarak adlandırılırlar. Bu anlamda Kur'an'da özel bir firavun adı kullanılmamıştır. Bunun yerine kralların ortak adı kullanılmış ve şahsa değil eylemlerine dikkat çekilmiştir. Bugün dünyada adı konmamış bir Firavun düzeni yaşanmaktadır. Piramidin en tepesinde, bütün yetkileri elinde bulunduran Firavun, hemen altında sermaye ile destekleyen Karun ve bu sistemi siyasi, askeri olarak koruyan Haman yer alır.

Peki nedir bu Firavuni Sistemin özellikleri?

Güvenliğinin temelini propagandaya dayandırır.

Zulümleri, katliamları ve köleliği iyilik ve özgürlük olarak

gösterir. İşte Afganistan, Irak, Suriye ve Libya ortadadır. Arap Baharıyla Ortadoğu halklarına özgürlük ve demokrasi vaadiyle bu ülkeler talan edildi, halkları katledildi veya topraklarından sürüldüler. Firavuni sistem güvenliğini iki şeyle sağlamaya çalışır. Birincisi; toplumdaki herkesin korku ile yaşaması, ikincisi ise insanların bir işin düzelebileceğine olan inançlarını yitirmeleri yani güvensizliktir. Bu sistemde aykırı düşünce ve inançlara yer yoktur. Kur'anı Kerim bu durumu A'raf Suresi 123 ve 124. ayetlerde şöyle ortaya koyuyor: "Firavun, Ben size izin vermeden önce O'na iman ettiniz, öyle mi? Muhakkak ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve hepinizi idam edeceğim."

Günümüzde de bu tarz korkularla insanlar sindirilmiyor mu? Küresel ilahların yalan propagandalarını ortaya koyan birçok gazeteci, bilim adamı ve siyasetçi şüpheli ölümlerle ortadan kaldırılmadı mı?! Ülkemizde halkın bir bölümü farklı tercihlerde diye terörist olmakla suçlanmadı mı? Sosyal medyadaki paylaşımlardan dolayı hapsedilme korkusu hepimizde mevcut değil mi?

İçeriğini sadece Dünya Sağlık Örgütü'nün bildiği ve kurallarını sadece kendilerinin koyduğu pandemiyle ilgili farklı veriler ortaya koyan bilim insanları tek tek susturuldu, doktorluk lisansları iptal edildi. Tanıdık bir senaryo yazılıyor. Öyle güçlü bir propaganda ki insanlar güvenlikleri (ölüm korkusu) karşılığında özgürlüklerinden vazgeçirildiler. Korku ve karşı düşman üzerine inşa edilen bu yeni dünya düzeni oluşumunda, yeni üst kimlik inşası ve bu bağlamda yeni insan tipi önemli bir yere sahip. Bu bağlamda ölüm korkusuyla özgürlüklerinden vazgeçirilen insanlara bu sefer hayatta kalabilmenin yegâne yolunun aşından geçtiği propagandası yapılmaya başlandı. Aşı olmak istemeyenlere işten çıkarılma, sosyal etkinliklerden men, hatta hapis cezası ve vatandaşlıktan çıkarma gibi teklifler bile yapılmakta.

İnsanları var eden umutlarıdır, yanlış gidişatın düzelceği beklentisidir. Firavun sisteminin en önemli özelliği, bu umudu kırmaktır. "Bu iş düzelmez" duygusunu, sadece dillerde değil gönüllerde de benimsetmektir. A'raf Suresi 129. ayette Hz. Mûsâ'ya destek verdikleri için daha fazla katliama uğrayan insanların ağızlarından dökülen cümleler, bu umutsuzluğun bir yansımasıdır: "Mûsâ! Sen gelmeden önce de geldikten sonra da hep işkence gördük."

Pandemi ve aşı bağlamında bazı itirazlar ortaya çıktığında insanların hemen tepkisi "Başka çare mi var!" şeklindeki çaresizlik ifadesidir. Bu hükümet, bu başkan, bu vekil vb. şöyle böyle dediğimizde, "Ne yapılmı, başka adam mı var?" itirazları yükselmiyor mu?

Firavun sistemi, kendini ayakta tutabilmek için çeşitli ulufelerle insanları satın alır.

Sihirbazlar Firavun'a gelip dediler ki: "Eğer biz galip olursak, herhalde bize bir karşılık (armağan) var, değil mi? Evet dedi. O zaman siz en yakınlarım kılınarlardan olacaksınız." (A'raf Suresi 113-114)

Büyücüler geldiklerinde, Firavun'a: "Şayet biz galip gelirsek, bize bir ücret var gerçekten, değil mi?" dediler. Evet" dedi. "Üstelik şüphesiz siz en yakınlarım olacaksınız." (Şuara Suresi 41-42) Kuranı Kerimde Firavuni sistemde insanların ne şekilde satın alındığı ve kullanıldığıyla ilgili olarak sihirbazlar olayı iki surede bu şekilde nakledilmiş.

Küresel ilahların satın aldığı iş insanları, bilim insanları, siyasetçiler, gazeteciler bu günün sihirbazlarıdır. Ekonomi batmışken ekonominin uçtuğunu, dünyanın bizi kışkırttığını yazan; bir gazeteci, bir medya organı Firavuni sistemin sihirbazıdır. Enflasyon %50 iken % 17 olarak açıklama yapan kurum ve kuruluşlar bu sistemin sihirbazıdır. Dünya Sağlık Örgütü'nün verilerine göre tedbir alan ve açıklama yapan kişi ve kuruluşlar bu sistemin sihirbazıdır. Aşı olmayı ret

edenleri hapse atmayı dahi teklif eden koca koca profesörler, küresel ilahlardan ulufe alan veya bekleyen sihirbazlardır. Yazdıklarımdan kimse aşı karşıtı olduğum yanlışlığına düşmesin. Biz sadece bunun insanların hür iradesiyle olması gerektiğini vurgulamak

istiyoruz. Aşı olmak nasıl bir özgürlükse olmamak da bir özgürlüktür. Bunun baskıyla ve zorla olması yanlışını vurgulamaktır niyetimiz.

Konu aşuya gelmişken biraz değinmekte yarar var. BioNTech'in mRNA aşısını İspanya Almeria Üniversitesi laboratuvarında analiz eden Prof. Dr. Pablo Campra Madrid, bu aşıda %99 Grafen oksit tespit etmiş. Grafenoksitin, vücuda farklı yollardan girdiğinde trombojeniteye (kanla temas eden bir materyalin trombüs veya pıhtı oluşturma eğilimini ifade eder.) neden olan güçlü bir toksin olduğu vurgulanıyor. Bu arada ülkemizde de açılışını Mustafa Varank'ın yaptığı bir Grafen üretim tesisi kuruldu.

Çelikten 200 kat daha mukavemetli, bakırdan yüzlerce kat daha iletken, esnek ve hafif bir malzeme olan grafenin sanayinin birçok alanında kullanıldığını belirten Varank, grafenin tek atom kalınlığında 2 boyutlu bir nanomalzeme olarak nanoteknolojinin en kritik bileşenlerinden biri olarak gösterildiğini söylemiş. Grafen sayesinde daha uzun

ömürlü malzemeler, ultra hızlı şarj edilebilen bataryalar, daha hızlı ve hafif uçaklar, vücuttaki nöronlara bağlanabilen biyonic cihazlar üretilebilecek, korozyon, ısınma ve iletim sorunlarına da çözümler getirilebilecek, demiş ayrıca. Bu arada BioNTech'in 18 ay içerisinde 13 dolardan 211 dolara yükselen hisseleri sonrasında da şirketin piyasa değeri 3.81 milyar dolardan 50.45 milyar dolara yükselmiş. BioNTech'in CEO'su Uğur Şahin, Mayıs ayında üretimlerinin 3 milyar doza yaklaştığını söylerken, tek endişesinin aşılarda raf ömrü olduğunu tahmin etmek hiç de zor değil. Yeni adı DELTA diye devam eden varyantların da yasal olmasa bile insanları aşıya zorlamanın da arkasında raf ömrü olduğunu söylemek gerekiyor.

Bu yazılanlara komplo teorisi diyenlere cevabım; Birinci, İkinci Dünya Savaşları da birer komploydu. İkiz Kulelerin vurulması ve Arap Baharı da bir komploydu.

Firavuni sistemi, kutuplaştırıcıdır. Halkı gruplara ayırır.

Bir grubu ezerken ötekileri güçlendirir. Aralarında çatışma çıkarmaktan geri durmaz. İç çatışmalardan iktidar devşirmek, Firavun'un mirasıdır. Bir grubun sayısal üstünlüğünü önlemek için etnik soykırım yapmaktan çekinmez. "Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyüklenmiş ve oranın halkını birtakım firkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardandı." (Kasas Suresi 4 ayet) İnsanlık tarihi boyunca hep savaşlar olmuştur. Bu savaşların büyük bir bölümü kavmiyetçilik ve inanç yüzünden olmuştur. İnanç çatışması yüzünden Avrupa'da 30 yıl, 100 yıl süren savaşlar oldu. Haçlı Savaşlarının en güçlü nedenlerinden biri de inançtır. Böl, parçala, yut söylemi bu sistemin en önemli politikasıdır. Osmanlı Devleti'nin

ortadan kaldırılmasında izlenen politika ve günümüzde İsrail'in Filistin topraklarına hakim olmak için izlediği poli-

tika bu politikadır. Fransızların Ruanda yerlilerini Hutu ve Tutsi kabilelerine ayırarak 1994 yılında birbirlerini katletmelerini sağlaması bu politikadır. Bugün Yemen'de, Çeçenya'da, Afganistan'da, Irak'ta, Suriye'de ve Libya'da oynanan oyun bu politikadır. 12 Eylül öncesinde ülkemizde sağ ve sol siyasi görüş çatışmaları bu politikanın eseridir. 28 Şubat sürecindeki laik/İslamcı çatışması bu oyunun parçasıdır. Günümüzde

"Falanca ittifak mensupları vatanperver, filanca ittifak mensupları zillet ve terörist" yaftalamaları bu firavuni sistemin bir tezahürüdür.

Firavuni Sistemin bilinçaltımıza pompaladığı çaresizlik ve umutsuzluk duygusuna kapılmadan yaşamaya devam edeceğiz. Bu sistem ne kadar güçlü olursa olsun, ne kadar uzun sürerse sürsün; sonunda bir Musa çıkacak ve bu sistemi, Kızıldeniz'de boğduğu gibi yok edecektir.

Renk Vermez, Dem Verir

0532 576 01 53

www.karakoyunlucay.com

EĞİTİM CEPHESİNDE PANDEMİ HEZİMETİ VE SONRASI

Yirmi aydan beri dünyadaki en önemli sorunlardan biri haline gelen Kovid-19 virüs salgını birçok ülkede normal hayat akışını değiştirdiği gibi ülkemizde de anormal bir hayat düzenine geçilmesine neden oldu. Korona salgını, gerçek hayattaki etkisinden daha ziyade medya ortamında oluşturulan korku ve endişeyle insanları alışlagelen davranış ve hayat tarzından uzaklaşmaya mecbur bıraktı. Değiştirilmek zorunda bırakılan temel eylemlerden biri de eğitim kurumlarındaki yüz yüze eğitim idi. Çok anormal şartlar müstesna olmak üzere hiçbir zaman ara verilmemiş olan yüz yüze eğitimden vazgeçilerek uzaktan eğitime geçilmesine Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) bir anda karar verdi ve 16 Mart 2020 tarihinden itibaren okulları kapattı. Bir buçuk yıllık eğitim-öğretim takviminde “Türkiye, OECD ülkeleri arasında Meksika’dan sonra okulların en uzun süre kapalı kaldığı ikinci ülke oldu. Türkiye’yi Polonya, Kolombiya ve İrlanda izledi. Okulları en uzun süre açık tutan ilk beş ülke sırasıyla ABD, Avustralya, İsveç, İzlanda ve Japonya oldu. UNESCO verilerine göre 16 Mart 2020-31 Mayıs 2021 tarihleri arasında hafta sonlarını ve tatil günlerini çıkarınca Türkiye’de okullar salgın nedeniyle 130 gün boyunca kapalıydı. Türk Eğitim Derneği’nin (TED) düşünce kuruluşu TEDMEM’in hesaplamalarına göre 16 Mart 2020-2 Mart 2021 tarihleri arasında okula gidilmesi gereken gün sayısı 175’ti.”¹ Ancak bu sürenin çok az bir miktarında öğrenciler haftada sadece iki gün okula gidebilmişler ve çok kısıtlı bir eğitim alabilmişlerdi.

Uzaktan eğitim konusunda yeterli alt yapı ve tecrübe sahibi olmayan hem MEB hem de taşra teşkilatları uzun bocalamaların ardından ağır aksak bir sistem kurmuş olsalar da, ülkedeki öğrencilerin tamamında yeterli bilgisayar ve internet gibi teknik desteğin olmaması nedeniyle uzaktan eğitim tam bir kaos ve karmaşa ortamında bir buçuk yıl sürdürülmeye çalışıldı. Yeterli donanımın olmadığı hanelerin sayısal çokluğu nedeniyle de uzaktan eğitimde MEB tarafından devam zorunluluğu getirilemedi. Devam zorunluluğunun olmaması öğrencilerin ve velilerin birçoğunu rehavete sürükledi. Hele hele sınıfta kalma gibi bir riskin hiç olmaması da öğrencilerin uzaktan eğitimden daha da uzaklaşmasına neden oldu. Bu durumun sonuçları kısa bir süre sonra yapılan Liselere Giriş Sınavı (LGS) ve Yükseköğretim Kurumları sınavları (YKS)’nda ortaya çıktı. “2021 LGS için Milli Eğitim Bakanlığı tarafından 1 milyon 243 bin 830 öğrencinin başvurusu otomatik olarak yapılmıştı. Bu yıl öğrencilerden 1 milyon 38 bin 492’si sınava katıldı. Böylece 2020-2021 eğitim öğretim yılında sekizinci sınıfta eğitime devam eden öğrencilerin yüzde 83,49’u sınava girerken yüzde 16,51’i yani 200 binden fazla öğrenci sınavlara bile girmedi. Milli Eğitim Bakanlığının açıkladığı LGS sonuçları aynı zamanda uzaktan eğitimin başarı sonuçlarını da ortaya koyuyordu. Liselere göre uzaktan eğitim denilen çevirim içi eğitime katılma oranının daha yüksek olduğu ortaokul öğrencilerinin elde ettikleri sınav başarıları, uzaktan eğitim konusundaki acı gerçekleri ortaya koyuyordu. LGS’de yapılan 6 testte, 180 bin 714 öğrenci sıfır çekti. Türkçe dersi de dâhil 2 bin 284 öğrenci hiç net çıkaramazken, sıfır netlerde Matematik, 72 bin 783 öğrenciyle ilk sırada yer aldı.”²

Uzaktan eğitimde nasıl bir başarı elde edildiği asıl YKS’de ortaya çıkıyordu. “Koronavirüs gölgesinde 2 milyon 416 bin 974 adayın katılımı ile gerçekleştirilen Yükseköğretim Kurumları Sınavı’nın (YKS) sonuç raporu, eğitim sistemindeki iflası bir kez daha gün yüzüne çıkardı. YKS sonuçlarına göre, adayların 40 soruluk Matematik testindeki doğru cevap ortalaması 5’te kaldı. Adayların yüzde 32’si ilk oturumda barajı geçemeyerek tercihte bulunma ya da ikinci oturuma girme hakkını elde edemedi. YKS’nin ikinci oturumu olan ve üniversite tercihlerinde belirleyiciliği bulunan Alan Yeterlilik Testi’nde de barajı geçme oranlarının düşüklüğü dikkati çekti. Sayısal puan türünde öğrencilerin yüzde 38’i, Sözel puan türünde yüzde 40’ı, Eşit Ağırlık puan türünde ise yüzde 52’si barajı geçemedi. AYT’de barajı geçme oranlarının 2020 YKS’ye göre 2021 YKS’de belirgin bir biçimde düştüğü görüldü. 26-27 Haziran tarihlerinde Temel Yeterlilik Testleri (TYT) ve Alan Yeterlilik Testleri (AYT) olmak üzere iki farklı oturumda gerçekleştirilen sınavda öğrenciler, hemen her testte başarısız oldu. Öğrencilerin büyük bölümü Türkçe, Sosyal Bilimler, Temel Matematik ve Fen Bilimleri alanlarında gerçekleştirilen AYT testlerinin tamamında soruların yarısına dahi doğru cevap veremedi. Böylece TYT oturumunda 1 milyona yakın öğrenci barajı geçemedi.”³ Bu durumun çözümü için iktidardan beklenen adım kısa sürede geldi ve YÖK’e verilen talimatla baraj puanları TYT’de 150 puandan 140 puana, TYT’de ise 180 puandan 170 puana düşürüldü. Oysa TYT’de getirilen 150 puanlık baraj için adayların sadece 13 ila 14,5 arası net yapması yeterli olmakta iken böylece bu çıta çok daha aşağılara çekilerek yapılan sınav, eleme aracı olmaktan çıkarılmış oldu. Sınava giren adaylardan 217 bin 504’ünün matematikte ve 312 bininin de fende sıfır çekmiş olması Türkiye’deki eğitim seviyesinin hızlı bir düşüş içerisinde olduğunu gözler önüne sermekte. 2012 yılında uygulamaya konulan 4+4+4 sisteminin ne denli yetersiz ve yanlış olduğu da böylece ispatlanmış oldu. Eğitimdeki başarısızlığın faturası her zaman olduğu gibi Milli Eğitim Bakanlığına kesildiği için, çok büyük umutlarla göreve gelen ve eğitim camiasının çok güvendiği Prof. Dr. Ziya SELÇUK görevden alındı ve yerine, on dokuz yıllık iktidar dönemindeki 8. Milli Eğitim Bakanı olarak yardımcısı Prof. Dr. Mahmut ÖZER getirildi. Yeni bakanın da sistemi ne derecede değiştireceği ve Milli eğitimin önüne konulan engelleri kaldırıp kaldıramayacağı önümüzdeki günlerde kendini gös-

“Eğitimimizin, özellikle de pandemi sürecinden geçtikten sonraki 'başarısı' manidar değil midir?”

terecek. Ancak bu aşamadan sonra eğitimde köklü bir değişikliğe gidilmesiyle ilgili umut verici bir açıklama henüz iktidar tarafından yapılmadığından, eğitimle ilgili umutlarımızı millet olarak saklı tutmaya devam etmekteyiz. Eğitimde arzu edilen başarının yakalanamadığı bizzat Cumhurbaşkanı Recep Tayyip ERDOĞAN tarafından geçmiş yıllarda olduğu gibi bu yıl içerisinde de Rize’de kendi adına kurulan üniversitede yaptığı konuşmada ifade edildi. Cumhurbaşkanının “Aile, eğitim ve kültür konularında arzu ettiğimiz inkişafı sağlayamadığımızı da kabul etmemiz gerekiyor. (...) Bugün tüm bu hususlarda çok daha ileri seviyelerde olmamız gerekirken, pek çok sıkıntılı görüntüyle karşı karşıyayız. Demek ki, bir yerlerde bir şeyleri eksik bıraktık”⁴ sözleri daha önceki konuyla ilgili konuşmalarının devamı olarak eğitimde gelişen noktanın hiçte arzu edilen bir seviyede olmadığına ifadesi olarak kayda geçmekteydi. Ülkemizin geleceği demek olan nesillerin yetersiz ve hedefsiz bir şekilde almış olduğu

eğitim konusu bugün aslında ülkemizin en önemli sorunu haline gelmiştir. Maddi ve manevi bilgi eksikliğinin yanında, davranış ve kazanım olarak çok düşük kapasiteyle çalışan okullarımızdan elde edilen sonuçlar eğitim alanının ve sektörünün devlet ve millet açısından büyük bir zarar ve kayıpla çalıştığını gözler önüne sermektedir. Ülkemizin madden ve manen kalkınıp ilerlemesi için yeni nesillerimize gerekli olan eğitimin verilmesi bir zarurettir. Sadece adıyla değil, ruh ve felsefesiyle, müfredatı ve hedefleriyle hakiki bir

milli eğitim sistemi ve uygulamasına bugün daha da büyük bir ihtiyaç vardır. İnşallah bu konuda gerekli cesur adımlar bir an önce atılarak eğitimimizin el ve ayaklarına vurulan Fulbright anlaşması gibi diğer Batı menşeli anlaşma ve uygulamalara son verilir. Kendi bilim adamlarımızın inançlarımıza, kültürümüze, tarihimize, coğrafyamıza ve öz benliğimize uygun bir milli eğitim sistemi ve hedeflerini bir an önce ortaya koyarak gerçek milli eğitime geçilmesi artık bir milli güvenlik meselesidir. Bu ümit ve temennilerle ülkemizin geleceğine dair Şuurlu Öğretmenler Derneği olarak da mücadelemize devam edecek ve hakikatleri dile getirmeye gayret edeceğiz. Cenabı Allah milletimize ve devletimize doğru bir istikamet nasip eylesin.

- (1) Independent Türkçe Haber Sitesi
- (2) CNN Türk.com Haber Sitesi
- (3) Milli Gazete Haber Sitesi
- (4) Milli Gazete Haber Sitesi

MADDE VE MADDENİN METAFİZİK BOYUTU

Descartes, Kant ve Hegel gibi filozoflar aslolanın ide (düşünce) ve ruh olduğunu, ruhumuzdan ya da düşüncemizden elde ettiğimiz bilgi ve kavramların bedensel (maddi) şeylerden önce geldiğini belirtirler (Descartes, Felsefenin İlkeleri, sh 72).

Descartes, düşünmemize yol açan şeylerin sadece maddesel varlıklar olmadığını, bazı düşüncelerin doğuştan beri (fitri olarak) bizimle, bazılarının bize yabancı olduğunu, bazılarını ise bizim bulup çıkartarak yarattığımızı belirtir. Buna örnek olarak denizkızlarını ve masal canavarlarını örnek verir ve şöyle der: “Düşüncelerimin dışında hiçbir biçimde var olmamalarına karşın yine de yok sayılmayacak, var olmadıkları düşünülmeyecek, sınırsız sayıda ideye sahip olduğumu fark ettim.” (Descartes, Meditasyonlar, sh. 74) Bazı idelerin ki buna “Düşünüyorum öyleyse varım” formülünde olduğu gibi doğuşuyla (yaratılışıyla) birlikte üretildiğini belirterek “Bir ustanın ürettiği şeye markasını vurması gibi, Tanrı’nın

da beni yaratırken, bu ideyi içime koyması hiç de şaşırtıcı değil.” der.¹

Doğada var olan her şeyin bilgisinin aslında doğuştan zihnimizde var olduğu fikrinin en az Sokrates’e kadar uzandığı savunulur. Sokrates’e göre bu bilgi zihnimizde vardır ve kendine özgü akılcı ve alaycı sorgulama yoluyla ortaya çıkarılabilir. Öğrencisi Platon da mutlak bilginin doğuştan beri insanlarda var olduğunu savunur. Aristoteles bunu çok açık dile getirmese de gerçek bilginin ortaya konması için formüle ettiği “4 neden” ilkesinin sonuncusu olan gail (ereksel, amaçsal) nedenle maddenin oluşumunda düşüncenin maddesel neden den önce geldiğini belirtir. Çünkü ona göre insan, örneğin bir heykel yapmak ister (gail, amaç, erek) ve yapacağı heykelin şeklini, şemailini önce kafasında (zihninde) tasarlar, ondan sonra onu ortaya çıkarmak için gerekli malzemeyi (taşı, kayayı) bulur, sonra onu yontar ve zihninde tasarladığı heykeli ortaya çıkarır. Yani fail, heykeli yaratma

amacından (ereğinden) veya fikrinden dolayı harekete geçer. Bu durumda amaç bir bakıma ilk nedendir. Doğal olarak sonuç olmayınca başlangıç da olmaz, zaten böyle olmasaydı değişim zorunlu değil, rastlantı sonucu olurdu, ona göre bu da mümkün değildi.

Tarih boyunca maddeyi Platon ve Aristoteles gibi matematiksel-geometrik formüllerle açıklamaya çalışan düşünürler olduğu gibi fizik ve kimya bilimleri de inceleyen bilim adamları olmuştur. Antik çağ filozoflarından modern fizikçilere kadar birçok düşünür ve bilim adamı maddenin görünen şeklinden başka bilmediğimiz içsel bir yönünün olduğunu da dile getirmişlerdir. Zahiren fiziksel, cisimsel, mekânda bir yer işgal eden, elle tutulabilir, gözle görülebilir bir şey olmasına karşın; birçok filozof maddeyi ancak zihnimizin bir ürünü olarak görür. 20. yüzyıldan itibaren fizikçiler cisimlerin moleküllerden, moleküllerin de atomlardan meydana geldiğini açıkça ortaya koydular. Siyasette ve ekonomide

olduğu kadar matematik, fizik, kimya gibi bilimlerde de yetkinliğini ispatlayan, siyasi kimliği kadar bilim adamlığı kimliğini de layığıyla üzerinde taşıyan Makine Profesörü Necmeddin Erbakan, Batılı modern bilim adamlarının bunca teknolojik keşfine rağmen maddenin, enerjinin ve kuvvetin ne olduğunu bilmediklerini söyler. Sayın Erbakan, Batılı bilim adamlarının icatlarının altında yatan prensiplerin,

1- Tesir, aksi tesire eşittir. (Etki tepkiye eşittir)

2- Madde yoktan var olmaz, vardan yok olmaz

3-Enerji yoktan var olmaz vardan yok olmaz, prensiplerine dayandığını belirtir. Bununla birlikte batılıların maddenin hakikatini ne olduğunu bilmediklerini ifade eder. Maddenin atomlardan meydana geldiğini ve atomların içerisindeki proton ve nötronların ve ikisi arasındaki boşluğun mucizevi özelliklerini açıklar. Atomlarda nötronla elektron arasındaki boşluk mesafesinin dünya ile güneş arasındaki mesafe oranına kıyasla on misli daha büyük bir boşluk oluşturduğunu belirtir ve "Biz şuradan madde diye her tarafını dolu olarak gördüğümüz cismin içerisine girdiğimiz zaman bir boşlukta kalıyoruz... Dünyadaki bütün altınların hepsini, eğer atomların içindeki boşlukları çıkaracak kadar bunları sıkabilirsek, ancak bir yüksüğün içerisini doldurur. Dünyadaki bütün altın maddenin molekülü ile atomu arasındaki mesafeyi sıkığımız zaman bütün bu kadar altını bir yüksüğe sığdırmak mümkündür. Yani bizim gördüğümüz altın gibi en ağır madde dahi büyük boşluklardan meydana geliyor. İşin içerisinde girdiğimiz zaman ortada madde diye bir şey kalmıyor." Boşluklar bir tarafa atomun içindeki elektron da aslında yok hükmündedir.

Niye? Yeni modern bilime göre elektron aslında bir dalga paketi. O halde aslında gördüğümüz madde de bir bakıma yok.² Bu açıklamanın bir benzerini Antikçağ'da atomcular bilimsel olarak değil ama akıl yoluyla kavradılar. Aristoteles, Leukippos ve meslektaşları Demokritos'un varlık ve var olmayan diye adlandırdıkları dolu olan ve boş olan öğelerin olduğunu, dolu olanı ve cismi varlık; boş olanı da var olmayan diye adlandırdıklarını belirtir. Aristoteles, bu iki filozofun "Varlığın var olmayandan daha fazla var olmadığını, boş olanın cisimden daha fazla olduğunu" söylediklerini belirtir (Aristoteles, Metafizik, sh. 98).

"Maddenin iç yüzüne bakınca görülen boşluktan sonra biz aslında var mıyız? Varsak ne için varız? soruları önem arz ediyor."

Modern fiziğin yapmış olduğu deneylere göre maddenin yok edilebileceği, ışıma ve enerjiye dönüşebileceği, ışımanın ve enerjinin de maddeye dönüşebileceği ortaya konmuştur (A. Cevizci, Paradigma).

Fizik dünyasının deha ismi Albert Einstein, izafiyet teorisini açıklarken "Madde ve kuvvet aynı şeydir." demişti. Maddenin parçalanarak enerji haline dönüştürülmesiyle (atom bombası gibi) bu teori ispatlanmış oldu.³

Bu açıdan bakıldığında Descartes gibi metafizikçilerin de Hegel gibi idealist-

lerin de maddenin varlığını insan zihnine ve Mutlak Zihne bağlamaları çok doğru görünüyor. Maddenin ve olayların görüldüğü gibi olmadığıyla ilgili Yüce Allah (CC) şöyle buyurur: "Onlar dünya hayatının görünen kısmını bilirler..." (30/Rum 7) Bu ayet hem maddenin ve olayların sadece görüldüğü gibi olmadığını hem de dünya hayatı dışında ahiret hayatının da var olduğunu bildirir.

Bununla birlikte Allah Resulü Hz. Muhammed (SAV) "Allah'ım! Bana eşyanın hakikatini göster." diye yakarıшта bulunur.

İslam'da da şüphesiz aslolan ve önce olan düşünce ve ruhtur. Allah önce kâinatı yaratmayı arzu etti (bir bakıma düşündü), sonra yarattı. Her ne kadar Allah-u Teâlâ insanı önce çamurdan maddi bir surette yarattı, ona şekil verdi ve en sonunda ruhundan üfle-yerek ruh ve ilim verdiyse de bunun başlangıcı insanı yaratmadan önce Allah tarafından tasarlanmak suretiyle gerçekleşti. Nitekim ayet-i kerimde, insanı yaratmadan önce "Hani Rabbin meleklerle, 'Ben yeryüzünde bir halife var edeceğim..." şeklinde belirtilmiştir. (2/Bakara 30)

Tıpkı Platon'un İdea'sı ve Hegel'in Mutlak Tin'i gibi İslam'da da hiçbir şey yokken Allah vardı. "O ilktir." (57/Hadid 3)

1- Descartes, Meditasyonlar, sh. 89.

2- Prof. Dr. N. Erbakan, Erbakan Külliyyatı, 5. Cilt, sh. 233, 234

3- İleride enerjinin de maddeye dönüşmesi mümkün olabilir. Bunun üzerinde çalışmalar sürdürüldüğü biliniyor. Bu tamamlanırsa muhtemelen Süleyman Peygamber kıssasında anlatılan; göz açıp kapayıncaya kadar bir ülkeden başka bir ülkeye gidiş geliş, ışınlama sayesinde gerçekleşecektir. Bildiğim kadarıyla bu kısmen gerçekleştirilebiliyor. Bir madde enerjiye dönüştürülerek yok ediliyor ancak başka bir noktada yeniden maddeye dönüştürülürken eksik halde dönüşüyor.

MİLLÎ EĞİTİMİN MİLLİLEŞMESİ ÜZERİNE TEKLİFLER

1. Hz. Adem'den başlayarak Allah Teâlâ, eğitimin merkezine Peygamberleri yani öğretmenleri koymuştur. Son Peygamber Hz. Muhammed Mustafa (sav)'dan sonra ise Peygamberlerin mirasçıları alimler, bu görevi devam ettirmiştir. Bu tecrübeden transferle nitelikli öğretmenlerin merkezde olduğu her tarihsel süreç, olumlu neticelere kapı aralamıştır. Buna imkan için yeni bir 'öğretmen yetiştirme' stratejisi geliştirilip, dar sahada örnekleri olan 'Öğretmen Akademisi' kurumsal bir kimlik kazanmalı ve akademinin formasyon süresi çağın ihtiyaçlarına ve pratiğine yönelik olarak geliştirilmeli. Akademiyi bitirenler -mutlaka- atanmalı. Akademide geçen süre 'Yüksek Lisans' olarak kabul edilmeli. Akademisyenlerden istifade edildiği gibi sahanın tecrübeli öğretmenlerinden de istifade edilmeli.

2. Öğretmenin niteliği ile doğru orantılı olarak kıymeti de artırılmalı. Kitaplar, öğretmenin önüne geçirilmemeli. Öğretmenin kanaati ders geçmede önemli olmalı.

3. Öğrencinin öğretmeni, öğretmenin de öğrencisini seçebileceği bir sistem üzerinde çalışılmalı.

4. Öğretmene duyulan güven ortamı artırılmalı. Öğrenciyle birebir ve esastan iletişime geçilen ders dışı etkinlik ve çalışmalar için prosedürler mümkün olduğunca azaltılmalı.

5. Öğretmenler sözleşmeli olmalı, sendikal ve siyasal menfaatler için eğitime katkısı olmayan -bilakis yük olan- ve sözleşme şartlarına uymayanlar, duruma göre uyarılmalı veya sözleşmeleri yolsununda feshedilmeli.

6. Öğretmenlerin sendikalaşması yerine, kendi aralarında birlik, beraberlik ve işare imkanını pekiştirerek tecrübe paylaşımına vesile olacak yeni bir yapı üzerinde çalışılmalı.

7. Yaygın eğitimi, belge dağıtan bir sistemden çıkartacak kültürel mirasımızdaki fütüvvet ve ahilik gibi değer ve formasyon merkezli kazanımlar, çağa uygun olarak güncellenmeli.

8. Meslek liseleri için, mecburi lise yerine mecburi mesleki eğitim şartı getirilmeli.

9. Okul türlerine göre müfredat esnek olmalı. Müfredatta zümrelere bırakılan alan ve inisiyatif genişletilmeli.

10. Her ihtiyacı karşılanan öğrenci yerine ihtiyaçlarını kısmen de olsa karşılayabilen, birlikte iş yapma becerisi yüksek, fedakârlığı erdem olarak gören diğer gam öğrenciler yetiştirilmeli.

11. Yönetici seçiminde ehliyet ve liyakate son derece önem verilmeli, yönetici seçiminde sendikal yapılanmaların ve saha dışı etmenlerin etki ve nüfuzu bertaraf edilmeli.

12. Yöneticiler şartları daha önceden belirlenmiş ve akredite edilmiş standartlarca, istekliler arasından belirlenmeli. Kontrol mekanizması olarak da yeni döneme devam etmesi konusunda öğretmen, öğrenci ve velilerin yapacağı değerlendirmeler dikkate alınmalı.

13. Tüm idarecilerin sözleşmeleri bir yıllık olmalı, uygun görülenlerin süreleri uzatılmalı.

14. Tüm atamalarda siyasetin, sendikaların ve iltimasın etkisi azaltılmalı.

15. Eğitimi zile, saate, sınıfa ve sıraya mahkûmiyetten kurtarıp sanal mecranın her türlü avantajından istifade etmeli; güzel sanatların ve sporun her türlü sünnü temel beceri ve yeterlilikler çerçevesinde öğrenciye transfer etmeli.

16. Mecburi dersleri olabildiğince azaltmalı, seçmeli dersleri imkânlar nispetinde çoğaltmalı.

17. Amaçlar 'bilgi kazandırmak' yerine 'davranış kazandırmak' olarak revize edilmeli, programlar esnek olmalı. Sınıf geçme yerine ders geçme sistemi getirilmeli. Öğretmen sınavın sayısına ve şekline zorlanmamalı.

18. Öğretmenler için dezavantajlı bölgelerde çalışmak cazip hale getirilmeli, mecburi hizmet yerine 'Gönüllü Hizmet' prensibi getirilmeli, gönüllülük özendirilmeli.

19. Her üstün astına 'Teşekkür, Taltif, Takdir, Onur, Şükran' vb. belgeleri verme hakkı olmalı.

20. Milli Eğitim müdürleri, eğitimle ilgili rutin işlerinde vali yardımcısı veya valiyeye bağımlı olmadan proaktif ve inisiyatif olarak hareket edebilmeli.

21. Şura kararları dikkate alınmalı, sürekli ve dinamik olmalı ama şuraya katılacakların reel kıstasları da olmalı.

22. Çok mecbur kalınmadıkça usul, yöntem ve stratejiler, kısa vadeli olarak değiştirilmemeli.

23. 657 Sayılı Kanun, eğitim çalışanları açısından yeniden değerlendirilmeli.

ÖDÜLLÜ KISA FİLM

SENARYO

- LARI

ÇIKTI

Tüm seçkin kitabevleri
ve ÖĞ-DER şubelerinde

ÖĞDER ŞUURLU ÖĞRETMENLER DERNEĞİ
KISA FİLM SENARYO YARIŞMALARI
ÖDÜLLÜ SENARYOLARI

KİŞİSEL GELİŞİME KARŞIYIM

Bir kurumun 81 il Müdürüne “Etkili İletişim Becerileri ve Takım Ruhu” konulu bir eğitim vermek için bir Karadeniz ilinde, denizi gören bir otelde katılımcılarla buluştuk. Eğitim öncesi kahvaltımızı yaptık. Birkaç il müdürü ile tanıştık, kahve içtik. Muhabbet ortamı çok güzeldi. Kahvaltı sonrası eğitime hazırlanmak için odama çıkmak üzereydim. Bir il müdürü asansörde bana yöneldi ve dedi ki:

-Biliyor musunuz hocam? Ben kişisel gelişime karşıyım.

-Bu sizin görüşünüz elbette. Peki, nedenini öğrenebilir miyim?

-Ben kişisel gelişime karşıyım. Çünkü ben toplumsal gelişimden yanayım.

-Her birimiz gelişim için çaba sarfetmeden, okumadan, eğitim almadan toplumsal gelişimi nasıl sağlayacağız?

-Vallahi o devletin sorunudur ama ben kişisel gelişime karşıyım.

-O zaman sizden bir şey rica edebilir miyim?

-Elbette hocam. Buyurun!

-Biraz sonra konferans salonunda eğitim için buluşacağız. Sizden isteğim önyargısız dinleyin. Seminer sonunda tekrar görüşelim. Tabi siz de isterseniz...

-Tamam hocam.

Bu arada asansör, geleceğimiz kata geldi ve iyi dileklerle ayrıldık. Hazırlıklarımızı tamamlayıp konferans salonuna geçtik. Çok şükür kaliteli ve verimli bir eğitim oldu. Katılımcıların yüzlerinde memnuniyet ve mutluluk gördüğümde ben de çok mutlu oldum. Asansördeki il müdürümüzü unutmuş-tum doğrusu. Asistanım bilgisayarımı ve sunum materyallerini toparlarken, il müdürümüz sıkıla sıkıla yanıma geldi:

-Hocam güzel bir eğitim oldu. Çok yararlandım. Teşekkür ederim. Kişisel gelişim konusunda ben çok önyargılı davranmışım. Bu eğitimlerin yararına hiç inanmıyordum. Daha doğrusu bizi bir yere davet ediyorlar. İmza karşı-

lığı dinleyip çıkıyoruz. Ne eğitime ne eğitime hiç inanmadım bu zamana kadar. Ama önyargısız dinleyince çok şey değişiyormuş.

-Eğitimi beğenmiş olmanıza çok sevindim. Ayrıca eğitimler ve eğitimciler konusundaki düşünceleriniz de çok samimi idi.

-Demek ki toplumsal gelişim için kişisel olarak gelişmek lazımmış hocam. Farkına vardım, teşekkür ederim.

-Farkında olmak, kazanmaktır.

Ülkemizde kişisel gelişime karşı yöneltilen eleştirilerin tamamını haksız olarak niteleyemeyiz aslında. Çünkü Amerika ve Avrupa kaynaklarından ülkemize transfer edilen bilgiler, filtre uygulamadan kes, kopyala, yapıştır mantığı ile getirildiği için haliyle önyargılar oluşuyor. Avrupa'nın kültürel ve toplumsal değerleri ile bizim insanımızın değerleri örtüşmüyor çünkü.

Oysa kişisel gelişim, kendini geliştirmekten başka bir şey değildir. Kendine emek vermektir. Okumaktır, eğitim almaktır, eksik yanlarını görmek ve tamamlamaktır. Donanım sahibi olmaktır. Zamanı, parayı, dili doğru kullanmaktır. Kendimizle ve çevremizle sağlıklı iletişim kurabilmektir. Kapasitemizin farkına varabilmek ve doğru hedefler tespit edebilmektir. Bizi başarıya ulaştıracak Hakkaniyet eksenli stratejiler yürütebilmektir. Kişisel enerjilerden toplumsal sinerji üretebilmektir. Sahip olduğumuz hiçbir kaynağı israf etmemektir.

Yoksa kişisel gelişim, Amerika'da Mr. John Smith'in yaptıklarını aynen tekrar edip başarıya ulaşma çabası içinde olmak değildir. Başarıya giden her yol mubah zihniyetine sarılıp insanları kandırmak, hiç değildir.

Kişisel gelişim alanında ülkemizde iki uç yaklaşım popülerliğini hep korumuştur. Birinci uç yaklaşım; iki sertifikasyon programına katılıp, kendini kişisel gelişim uzmanı olarak pazarlayan donanımsız eğiticiler; diğer uç yaklaşım ise kişisel gelişime küfür dahil her türlü hakareti yapıp, sözüm ona içindeki sığırları zapt edemeyenler ve sonra da yine kişisel gelişim sektöründen nemalanan eli kalem tutan insanlardır.

Hangi sektörde olursa olsun, eğitimci şuurlu olmalıdır. Verdiği eğitimi yaşayabilen olmalıdır. Yoksa söz başka öz başka olur. Eğitimci, eğitim verdiği alanda yeterlilik sahibi olmalı, verdiği eğitimin insanlığın iyiliğine ve hayırına vesile olmasına dikkat etmelidir.

Zaman yönetimini anlatan bir eğitimci; Peygamberimizin zamanın kıymeti, doğru yönetilmesi ve verilen sözlere riayet edilmesi gerektiği konusundaki hassasiyetini bilmelidir. Kişisel olarak kendini geliştirmek isteyen kimse, bu eylemi İslam ahlakından bağımsız

olarak gerçekleştiremeyeceğini bilmelidir. İbadet yükümlülüğü üzerimizde ne kadar önemli bir görev ise ahlaki olgunluğa erişmek de aynı derecede önemli bir yükümlülüktür.

“Kişisel gelişim noktasında eğitim-ler bir yönü oluşturuyorsa diğer yönü ahlaki bütünlü oluşturur.”

Kişisel gelişim noktasındaki eğitimlerin bir yönünü, kazanılacak donanımlar oluşturuyor ise diğer yönünü de ahlaki bütünlük oluşturmalıdır. Daha doğrusu kişisel donanımlar ve güzel ahlak bir birini bütünlemelidir. Eğer bu yapılmaz ise yani ahlaksız bir kişi-

sel gelişim geliştirilmeye çalışılırsa; bu eğitim, yarar sağlamak yerine zarar verecektir. Çok somut bir örnek vermek gerekirse; ahlaki değerlerden yoksun bir ticari taksi sürücüsü, iletişim becerilerini çok güzel kullanarak her türlü sahtekârlığı yapabilir. 5 km'lik yolu 55 km'ye çıkartabilir. “Sizi yoğun trafiğin içine sokmadım, yoksa zamanında toplantınıza yetişemezsiniz.” diyerek dürüstlük gösterisi de yapabilir.

Eğitimde, kişisel gelişimde, kişisel gelişim eğitiminde “Önce ahlak ve maneviyat” ilkesinden uzak tutum geliştiremeyiz. Evet, Müslüman donanım sahibi olacaktır. Çağın gerektirdiği her türlü donanımla donanacaktır. Yabancı dil, bilişim, teknoloji, edebiyat... Her ne gerekiyorsa sahip olmak gerekir elbette. Fakat bu donanımları elde ederken ve kazandıktan sonra kullanırken illa ahlak üzere kullanmak gerekir.

İNANÇ

Temel Esaslar

1.

İNANCIN TEMEL TAŞLARI

İslamî eğitim verilirken mevcut problemden birisi de, İslam diniyle ilk defa tanışan birisine öncelikle nelerin tavsiye edilip, nelerin yasaklanacağıdır. Yirmi üç yıl gibi uzun bir zamanda hükümleri tamamlanmış bir dinle yeni tanışmış bir Müslüman, bu hükümlerin hangisiyle başlayacaktır?

Günümüzde İslamî eğitim verilirken ilk önce acaba yanlış hükümlerle mi başlanıyor? Hangi hükümlere öncelik verilip, hangi hükümler tehir edilmelidir? İster yeni mükellef olmuş bir genç olsun, ister muhtedi (dine yeni girmiş) olsun veya isterse cehaletiyle daha önce inanmış olduğu dini tanımayan cahil Müslüman olsun, dini yeni tanıyan birisinden ilk önce neleri yapması veya terk etmesi istenmelidir?

Yani fıkıhî (iman ve amel) öncelikler neler olmalıdır? Sıralama nasıl olmalıdır? Terk edilecek ilk günahlar, ilk eda edilecek ibadetler neler olmalıdır? Bütün bu soruların cevabı yine dinin ana kaynaklarında aranmalıdır.

İslam dini naslarla yani sabit kaynaklar üzerine bina edilmiş bir dindir. Yukarıdaki soruların cevabını naslar dediğimiz ilahî kaynaklar olan ayet ve hadislerde aramamız gerekir.

Hz Peygamber (sav) fırsatını bulduğu her ortamda İslam dinini muhatapına tebliğ ederdi. Eğer muhatapı İslam'ı kabul ederse onun uyacağı hükümleri de ona hatırlatırdı.

Özellikle hac mevsiminde Mekke dışından gelen hacı-ları tek tek ziyaret ederek, onlara tebliğde bulunurdu. Bu konuda tarihi kaynaklara geçmiş bir örnek de bi'setin 11. yılındaki (621) birinci Akabe biatleridir ki, Yesrip'ten gelen on iki Müslümanla yaptığı biattır. Buhari'de geçen bir hadiste Ubade b Samit'in bildirdiğine göre Allah Rasülü (sav) onlardan şöyle biat (sözleşme) almıştır:

“Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmayacağınıza, hırsızlık yapmayacağınıza, zina etmeyeceğinize, çocukları öldürmeyeceğinize, kendi el ve ayaklarınız arasından bir iftira uydurmayacağınıza ve ma'rufta bana isyan etmeyeceğinize dair bana biat ediniz...”

Bu hadisten, İslam diniyle yeni tanışan bir Müslümanın ilk terk etmesi gereken altı yasağın neler olduğunu öğreniyoruz. Bunlar: şirk, zina, hırsızlık, çocuk öldürme, iftira ve peygambere isyandır. İslam'ın bazı hükümleri (emir ve yasakları) tehir edilebilir, yani geciktirilebilir. Bu hükümler zamanla tedricen ısıdırılarak uygulanır ki Müslüman bıkınlık duymadan o kurallara alışmış olur.

Yukarıdaki hadiste geçen altı hüküm tehir edilemeyecek kadar önceliklidir. Hz Peygamber (sav)'in bu uygulamasına bakarak İslam diniyle yeni tanışmış bir Müslümana öğretilmesi gereken ilk hükümlerin bunlar olduğunu görüyoruz. Bu hükümler, İslamî eğitim veren kurum ve kuruluşlarda

ilk öğretilmesi gereken temel hükümler olduğu gibi aynı zamanda İslam'la tanışan bir Müslüman'dan uygulamasını isteyeceğimiz ilk hükümlerdir. Diğer hükümler, bu hükümlerin üzerine bina edilir.

Birinci Akabe Biatinde (sözleşmesinde) Yesrip'ten (Medine'den) gelen on iki Müslüman, Hz Peygamber (sav)'in isteği üzerine şöyle biat etmiştir:

1. Allah'a şirk koşmayacağız: Allah Rasülü (sav)'in istediği ilk iman esası tevhiddir. Yani Allah'tan başka hiçbir varlığa ilahlık vasfı vermemek, ilah olarak sadece ve sadece Allah'a iman etmek anlamındaki tevhid, bütün ilahi dinlerin değişmez ortak ilkesidir.

İslam'ın başka kurallarında "tehir" olabilir fakat tevhid de asla, onun zıddı ise şirktir. Rabbimiz diğeri günahları affedebileceğini fakat şirk günahını ise asla affetmeyeceğini bildirmektedir. (Nisa/48, 116)

Tevhid inancı, ilahî dinleri batıl dinlerden ayıran en önemli özelliğidir. Bunun müsamahası olmaz.

2. Hırsızlık yapmayacağız: Hırsızlık, kişinin başkasına ait bir malı onun rızası olmadan "gasp ederek" kendi mülkiyetine geçirmesidir. Bu davranış bütün dinlerin ve kültürlerin çirkin gördüğü bir davranıştır. Başkasının malını gasp etmek zulmün en büyüklerinden birisidir.

Oysa İslam inançta tevhidi, uygulamada ise adaleti emretmiştir. Helal (meşru) yol dışında; rüşvet, yolsuzluk, ihaleye fesat karıştırmak gibi hangi isim altında olursa olsun sahip olunan her şey hırsızlıktır. İslam dininde "helal" kazanç için en başında uyulması gereken bir kuraldır.

Hangi yasal veya örfi kurallarla olursa olsun kitabına uydurulmuş da olsa karşılıklı "rıza" olmadan başkasının malına el koymak haramdır ve büyük bir zulümdür. Bu dinde "kulun kulu ezmesine, sömürmesine" asla müsaade yoktur. İslam dışındaki değişik isimler altında buluşan cahili sistemlerin ortak özelliği haram ve helal kavramının olmayışdır. Bu kavramların işlevsiz kaldığı sistemler birer zulüm sistemi olmaktan öteye gidemezler.

Hayatının baharındaki genç nesle verilecek ilk dini eğitim "helal kazanç" olmalıdır. Kazancı helal olmayanın diğer amellerinin bir kıymeti yoktur. Çünkü İslam; can, mal, din, akıl ve neslin emniyetini garanti altına almış bir dindir.

3. Zina etmeyeceğiz: İslam, hâkim olduğu toplumlarda koyduğu kurallarla nesil emniyetini sağlayan bir sistemdir. Bilinmelidir ki hiçbir günah alınan kararlarla tamamen bitirilemez. Hz Peygamber (sav) ve raşit halifelerin yönettiği Medine İslam Devleti'nde de insanlar günah işleyebiliyorlardı. Önemli olan suçları en aza indirmek için hukukî tedbirler almaktır.

Bir medeniyetin sahihliği, nesillerin sahihliği ile ölçülür. Bundan dolayı zina günahı ferdi olmaksızın daha ziyade toplumsal bir afet/hastalıktır. Rabbimiz kitabında "zinaya yaklaşmayın" hükmünü koymuştur. Bundan anlaşıldığına göre zina günahına düşmemek için ona giden yolları kapatmak gerekir. İnsan nefsi haramları işleyecek şekilde donatılmıştır, önemli olan günahı işlemekten önce ona giden yolları kapatmaktır.

Zinaya giden yolların önünü kapatarak sahih nesiller yetiştirmek her devletin milli bir vazifesidir.

4. Çocuklarımızı öldürmeyeceğiz: Yapılan biatin (sözleşmenin) diğer bir maddesi de henüz doğmadan veya doğduktan sonra "rızık" endişesiyle çocuk öldürmemektir. İnsan canı hangi yaşta ve inançta olursa olsun "muhteremdir," belirlenmiş suçlar dışında onu öldürmek en büyük günahlardan birisidir. Yukarıda belirtildiği gibi İslam'ın emniyet altına aldığı konulardan birisi de "can" emniyetidir. Makamı, mevkii ve amacı ne olursa olsun hiçbir kulun keyfi olarak cana kıyma yetkisi yoktur.

İslam'ın nazil olduğu yıllarda sadece Arabistan yarım adasında değil, dünyanın değişik yerlerinde insanlar geçim korkusundan çocuklarını öldürebiliyorlardı. İlahi dinlerin haksız yere insan öldürmeye karşı tavrı çok açıktır. Bunun çocuk ya da yetişkin birey olması fark etmez.

Rızık konusunda endişe duymak Allah'a güvenmemektir. Çünkü rızık, kulun istemesiyle ve Rabbimizin dilemesiyle

elde edilir. Yani rızık konusunda, Allah'ı devre dışı bırakmak materyalist bir anlayıştır. Oysa rabbimiz ilahi kitabında şöyle buyurmaktadır:

“Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; onlara ve size biz rızık veririz. Şüphesiz, onları öldürmek büyük bir hata (suç ve günah)dır.” (İsra/31)

5. İftira etmeyeceğiz: Hadisin metninde geçen tabir “elleriyle ayakları arasında bir iftira uydurup getirmemek” şeklindedir. Bu tabirden zinayla çocuk sahibi olup onu başkasının nesebine dâhil etmek şeklinde anlaşıldığı gibi, normal bir konuda iftira etmek şeklinde de anlaşılmıştır.

Hangi anlamda olursa olsun “iftira” ederek başkalarına zulmetmek Müslümanın ahlakıyla bağdaşmaz. Müslüman bir fert iftiranın her türlü-sünden uzak durmalıdır.

6. Peygambere ma’rufta isyan etmeyeceğiz: İtaat etmek her yetkin kişinin ve yöneticinin kendisine tabi olandan istediği ilk meşru davranıştır. İslam literatüründe buna karşılıklı “biatleşmek” denir. Bunun tersi de isyandır. Biat, tâbi olan ile tâbi olunan arasındaki karşılıklı sözleşmedir.

Biat edilecek konu bazen emir olduğu gibi, bazen de yasaklama olabilir. Önemli olan karşılıklı sözleşmektir. Fakat burada Hz Peygamber (sav)’in şartsız değil de, “ma’rufa” itaat istemesi İslam medeniyeti için önemli bir husustur. Çünkü Hz Peygamber (sav)’in maruf dışında bir talepte bulunmayacağı kesindir. Ma’rufa itaat istemesi, biatin çerçevesini belirlemek içindir.

İslam inancında itaat önemlidir, fakat şu kurala uygun olarak: “İtaat ma’rufa-dır.” Maruf olmayan bir şeye itaat istenemez. Hiçbir yetki sahibinin ma’ruf olmayan bir konuda itaat edilmesini isteme hakkı yoktur. Bu anlayış “özgün düşünceli, şahsiyetli bireyler yetiştirme” nin en bilinen yoludur.

Ma’ruf; yapılması güzel olan her söz ve davranıştır. Fakat bu güzel ve iyi kav-

ramının içini doldurmak nefislere göre değil, İslam şeriatına göredir. Yani ma’rufta ölçü akıl değil nas’tır (ayet ve hadis). İslam’ın güzel gördüğü her şey maruf, yasakladığı her husus da münkendir.

“ Akabe Biatı, yeni Müslüman olacıklara olduğu gibi tüm Müslümanlara inanç esasları hakkında kritik bilgileri veriyor.”

Akabe biatının şartlarını belirleyen bu hadisle aynı hükümleri içeren ayet ise Mümtehdine suresinde şöyledir:

“Ey Peygamber! Mümin kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleriyle ayakları arasında bir iftira uydurup getirmemek, ma’rufta (iyi işi işlemekte) sana karşı gelmemek husu-

sunda sana biat etmeye geldikleri zaman, biatlerini kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret dile. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.” (Mümtehdine/12)

Bu ayet Akabe biatinden yıllar sonra Medine döneminde inmiştir. Konuyla ilgili hem nazil olan ayet ve Hz Peygamber (sav)’in bildirdiği hadis Müslüman’ın birisiyle biatleşirken nasıl ve neye biat etmesi gerektiğini bildirmektedir.

SÖZÜN GÜCÜ

Bildiğini yap,
yaptığının bil.

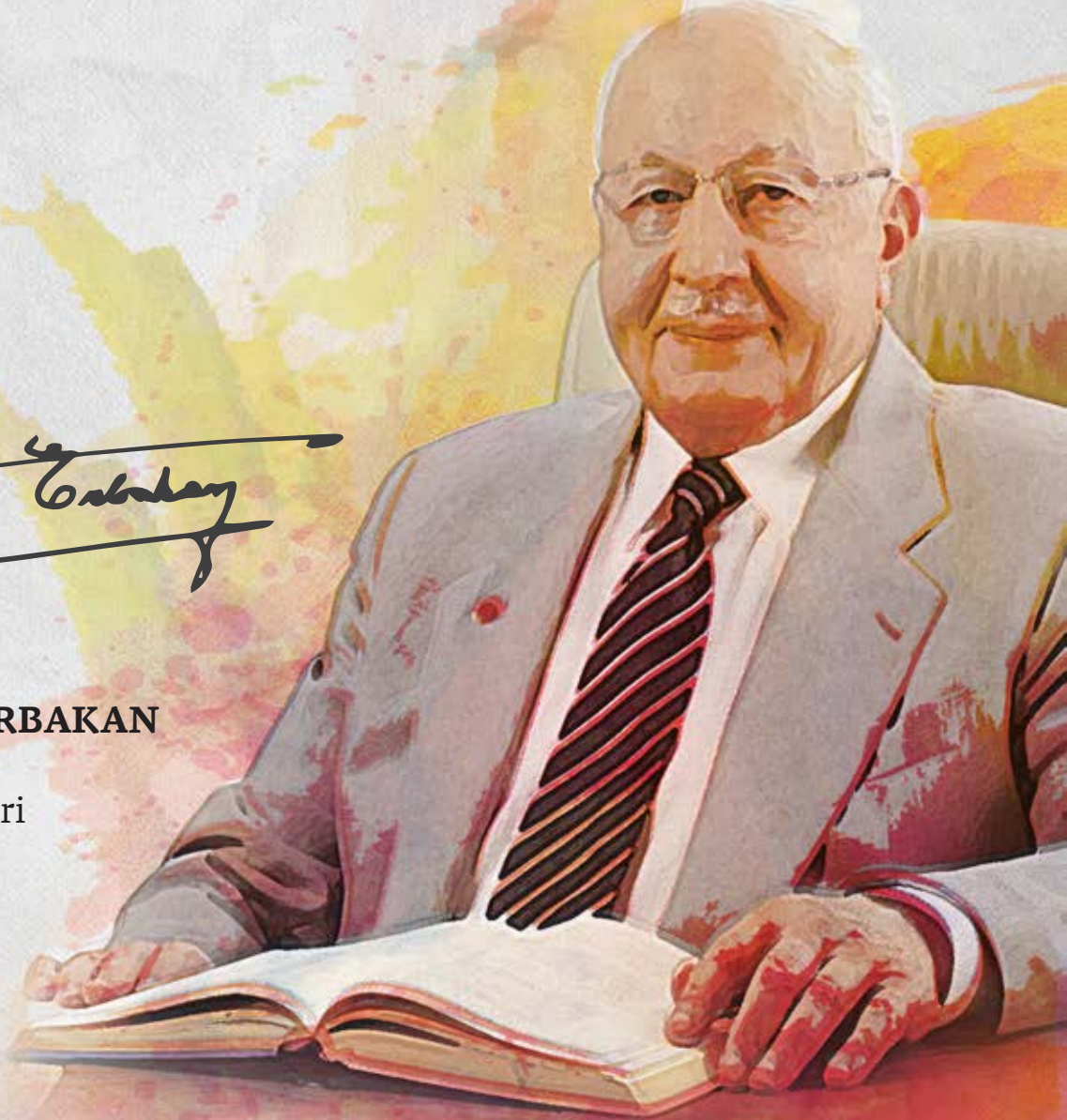
Faydalı ilim istiyoruz.

Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN

T.C. 54. Başbakanı

Millî Görüş Kurucu Lideri

MEDYA OKURYAZARLIĞI

Medya okuryazarlığı bir tabirle çeşitli türden (görsel, işitsel, basılı, vb.) medya mesajlarına, anlatımlarına, aktarımlarına erişebilme; bunlara eleştirel bakış açısıyla çözümleyip değerlendirebilme ve kendi medya iletilerini üretebilme becerisidir. Sunulanı kritik analitik düşünerek bilgilenmek diyebiliriz. Medya okuryazarlığı, büyük çeşitlilik gösteren formlardaki mesajlara ulaşma, bunları çözümüleme, değerlendirme ve iletme yeteneği olarak tanımlanmaktadır. (Aufderheide, 1993)

Medyanın, ulaştıkları fiziksel, bilişsel ve sosyal gelişimleri üzerinde olumlu ve olumsuz etkileri olduğu bir gerçektir. Yapılan araştırmalar özellikle çocukların hayatlarında medyanın zaman ve mekân olarak yerinin artmakta olduğunu göstermektedir. Medya iletilerinin kendine özgü yapı, dil ve uygulamaları olduğu ve bunların sürekli değişmekte olduğu da aşîkârdır. Bireylerin bu mecraları daha verimli kullanmaları ve bunu yaparken maruz kalınabilecek risklerin farkında olmaları için, medya iletileri ve yöntemleri konusunda bilgi sahibi olmaları gerekmektedir. İşte yeni nesli koruma adına, onlara bu konuda dikkatli olmaları için eğitim almaları, zamana göre bu eğitimin güncellenmesi gerekliliği vardır. Bunu önemseyen ülkeler "medya okuryazarlığı" eğitimi olarak veya benzeri anlama gelen kelimelerle adlandırılmaktadır. Tarifte bütünü parçasını algılayan âmaların, yürüyen filleri tarif etmesine benzetenler olmuştur. Diğer anlamda meselelere ve okuduklarımıza tüm yaklaşımların, derinliklerin bütünlüğünü algılamak ve isabetli karar vermek iyi medya okuryazarı olabilmekten geçer. Bunun temelini de manevi eğitimle beslemezsek sonuç yanlış çıkar.

Medya okuryazarlığı eğitime yönelik ilgi, Amerika ve Avrupa'da, 20. yüzyılın başından itibaren giderek artmıştır. Bu konuda 1960'lı yıllarda Amerika'da televizyonun

sınıflarda eğitim amaçlı olarak kullanılmasına yönelik ve 1970'li yıllarda Kanada, İngiltere ve Avrupa ülkelerinde medya çalışmalarının gündeme gelmesiyle hız kazanmıştır. Türkiye'de ise medya okuryazarlığı eğitime yönelik istem, 2000'li yılların başında gündeme gelmiştir.

Radyo Televizyon Üst Kurulu ile Milli Eğitim Bakanlığı arasında imzalanan işbirliği protokolüne uygun olarak, 2006-2007 öğretim yılında farklı bölgelerdeki beş ilköğretim okulunda pilot olarak başlatılan medya okuryazarlığı dersi, 2007-2008 öğretim yılından itibaren ülke genelinde seçmeli ders olarak okutulmaya başlanmıştır. Ancak bu dersin kimler tarafından verileceği, içeriği konusunda tartışmalara neden olmuştur. Pilot illerde ve pilot okullarda başlayan bu uygulama sonucunda; okul müdürleri gerekliliği, ülke çapında yaygınlaştırılması, medya etkinliği konularında görüş birliği içinde olmuşlardır. Ancak dersin işlenişinde farklı görüşler ileri sürülmüştür.

İyi Okumak

Kişinin kendi mesajlarını oluşturma gayreti (basılı, işitsel, görsel, çoklu medya ile) insanlığa sunulmaktadır. Bu bazen ifsat bazen de ıslah içindir. "İçlerinden bir grubun, Allah'ın kelamını dinleyip iyice anladıktan sonra, bile bile tahrif ediyor olmalarına rağmen, size inanacaklarını mı umuyorsunuz?" (2/Bakara 75) ayeti medya okuryazarlığını bize öğreterek dikkatli olmamızı emreder. İyi okumadığımız zaman nasıl sonuçlanır ve çaresini gösterir. "Ey iman edenler! Kendi dışınızda (sırlarınızı paylaşıp iç işlerinizden haberdar edeceğiniz kâfir) bir çevre edinmeyin. (Çünkü kâfirler, gerçeği gizleyenler) size zarar vermekten geri durmaz, sizin zora düşmenizi isterler. Kinleri ağızlarında belirmiştir. Sinelerinin sakladığı (kin) ise çok daha büyüktür. Şayet aklediyorsanız gerçekten size ayetlerimizi açıkla-

dık.” (3/Âl-i İmran 118) Algı bombardımanından kurtulmanın yolu da şöyle öğretilir: “Allah katında canlıların en şerli olanı (hakka karşı) sağır ve dilsiz olan, akletmeyen kimselerdir. (8/Enfâl 22) Kendisiyle akledecekleri bir kalplerinin ve işitecekleri bir kulaklarının olması için yeryüzünde dolaşmazlar mı? Çünkü gözler kör olmaz. Asıl kör olan sinelerdeki kalplerdir.” (22/Hac 46) Toplumu ifsat için çabalayanlara karşı uyarı vardır: “Sen, onların çoğunun dinleyip aklettiğini mi sanıyorsun? Onlar, yalnızca hayvanlar gibilerdir. Hayır, hayır yolca daha sapkınlardır.” (25/Furkân 44) Medyada karşımıza çıkanlara karşı nasıl yol izleyeceğimiz öğretilir: “Ey iman edenler! Size bir fasık bir haber getirirse, bilmeyerek bir topluluğa zarar verip yaptığınıza pişman olmamak için o haberin doğruluğunu araştırın.” (Hucurat, 49/6) Ayetin, güvenilir kimselerin getirdikleri haberleri (paylaştığı mesajları), doğruluğunu araştırmadan kabul etmenin uygun olmadığı yönündeki manası ve hükmü geneldir, her zaman ve mekânda geçerlidir. Bu talimat, sosyal ve hukuki hayatın düzenli yürütmesi, haksızlık ve huzursuzlukların önüne geçilmesi bakımından çok önemlidir. (Kur’an Yolu Tefsiri V, 89-90.) Peygamber (s.a.s.) “Her duyduğunu söylemesi kişiye yalan (bir başka rivayette günah) olarak yeter!” buyurmuştur. (Müslim, Mukaddime, 5; Ebu Davud, Edeb, 80) buyurarak her haberi paylaşmanın sakıncasını öğretmektedir.

Ayetler ve hadisler bize medyayı, haberi, algı operasyonunu iyi okumayı emretmektedir. Yani adını 20. Yüzyılın başında koysak da aslında çıkış zamanı konusunda bize ışık tutan gerçekler göz ardı edilemez. Batı hayranlığı yerine kendi medya okuryazarlık anlayışımızla hareket etmeliyiz. “Oku” emri ile başlayan ilk vahiy, kaynağını da belirtmektedir (Alak Suresi 1-5). Okumak kadar ne okuduğun da önemlidir. Hakikate götürmeyen okuma sonuca götürmez.

Bilgi tekbaşına bir işe yaramaz. Önemli olan o bilgiyi bütünü ile görerek uygulamadır.” Çünkü İslam nazarında “bilgi”yi aramak, hakkı aramakla değerlidir. Binaenaleyh insan, sadece hakkı aramakla kalmamalı, onun peşinden de gitmeli, yani ona tabi olmalıdır.” (Muhammed Hamidullah)

Okuryazarlık projesi lideri olarak takdim edilenler, bu projeyi engellemeye çalışanlardan bahsetmektedirler. Batıda akademisyenler ve eğitimciler projeler üretmiş, toplantılar yapılmış bu konuda derin tartışmalar olmuştur. Yapılan toplantılarda medyadaki çeşitliliğe vatandaşların erişiminin -söz konusu çeşitliliğin tehdit altında olması durumunda gerekirse kamu güçlerinin müdahalesiyle- sağlanması ihtiyacına dikkat çekilmektedir.

“ Karşısına sunulan 'bilgiyi' akıl ve hakikat süzgecinden geçirerek almak; işte medya okuryazarlığı.”

Medya Açısından

- Kamu politikaları ve kamu finansmanı aracılığı ile yararlanların bağımsız olarak erişimleri, kamu yararına olması kabul edilmelidir.
- Tolumun, coğrafyanın durumu göz önünde bulundurarak pedagojik öğretiler geliştirilmeli, kaynak yayınlanmalı ve üretimi kolaylaştırılmalıdır.
- Medya okuryazarlığının uygulanmasına yönelik okul ve kamu yararına STK'lar donatılmalı, her eğitim planında sonuç izlenmelidir.
- Medyada ifsat edici yayınlar yapanlara tepki, birlikte gösterilmelidir.
- Medya personeli eğitilmeli ve bunu ifsat olarak kullananlara fırsat verilmemelidir.

Vatandaş Açısından

- Her vatandaşın yaşamı boyunca, medyayı kullanma yeteneğinin oluşturulması ve güncellenmesi sağlanmalıdır.
- STK'lar dahil, tüm tarafların aynı güzelliğe, iyi okumaya fayda sağlayacak birlikteliği oluşturulmalı ve eğitim öğretimdeki diğer aktörlerle (aile, okul, akran ve arkadaş) pekiştirilmelidir.
- Bireyler arasında farkındalık oluşturulmalıdır.
- Haftalara sıkıştırılmadan gündemde tutulmalıdır.

Yönetim Bakımından

- Vatandaşın medya okuryazarlığına erişiminin geliştirilmesi,
- Vatandaşın, medya okuryazarlığına duyarlılığının artırılması,
- Medya okuryazarlığı eğitimi ve medya okuryazarlığı konularında araştırmaların teşvik edilmesi ve geliştirilmesi,
- Medyanın her yaştaki sosyal gruplar ve topluluklar tarafından benimsenmesi,
- Medya okuryazarlığına ilişkin resmi ve gayri resmi uygulamaların geliştirilmesi konularındaki araştırmaların desteklenmesi,
- İfsat edici bilgiler takip edilerek gerekli önlemler alınması ve yaptırımlar uygulanması sağlanmalıdır.

Sonuç

Kritik ve analitik düşünmenin yaygınlaşması, medya okuryazarlığı konusunda hata yapmamaya vesile olacaktır. Doğru okumak toplumu geliştirecek ve toplumu bozmaya çalışanlara fırsat vermeyecektir. Algı oluşturma eylemlerine fırsat vermeyecek, gerçek bilgi ile hareket edilmesini sağlayacaktır. Her bilgi paylaşımının bir amacı vardır.

MÜSLÜMANLARIN ÇOCUKLARININ DİN EĞİTİMİ NASIL OLACAK

Kur'an, şirki ve müşrik toplumu bütün yönleriyle tanıtmıştır. Tehlikesinden dolayı Hz. Lokman, oğlunu eğitirken önce şirki tanıtmış ve oğlunun şirkten uzak durmasını öğretmiştir. Konuyla ilgili ayet şöyledir: "Lokman, oğluna öğüt vererek şöyle demişti; Oğulcuğum! Sakın ha (yaratmada ve emretmede başka varlıkları ilah yerine koyarak) Allah'a hiçbir şeyi şirk koşma. Çünkü şirk en büyük zulümdür."¹ Babasından aldığı ilk eğitimle şirkin çirkinliğini ve günahını bilen bu çocuk mutlaka hayatında şirkten uzaklaşıp tevhide göre bir gidişat belirlemiştir. Kur'an iman katışıksız, kâmil ve yüzdesiz olmasını ister. Bu bağlamda şu evrensel duyuruyu yapar: "Ey iman edenler! Her şeyinizle Müslüman olunuz. (Biraz Müslümanlık biraz başka dinlerden emirler alarak; hayatın genişlik alanında Allah'ın emir ve yasaklarını tanımayarak) şeytanın

peşine takılmayın. Zira şeytan sizin apaçık düşmanınızdır."² Az önce açıkladığımız gibi Kur'an, İslâm ile şirkin sentez edilmesini kesin bir dille reddetmektedir. Bu meyandaki buyruğu gayet nettir: "Onlar ki gerçekten iman ettiler ve imanlarına şirk de bulaştırmadılar. (Hem Müslüman olup hem de kâfirlerin inanç sistemlerinin; dine karşı din olma iddiasındaki ideolojilerin doğruluğuna iman etmediler.) İşte her türlü tehlikeden kurtulup güvene kavuşmak onların hakkıdır; doğru yolda olanlar da, yalnızca onlardır."³ Müslümanların ve çocuklarının imanla küfrü aynı gönülde bir araya getirme hastalığına yakalanmamaları; çağdaş Müslümanların (!) düştükleri yanılgıya düşmemeleri için vahiy eksenli iyi bir itikat eğitimi almaları şarttır. Bunun da birinci yolu Kur'an'daki tevhidi örgüyü iyi bilmek, hadislerin iman-İslâm baplarına vakıf olmak ve İslâm âlimlerinin

yazdığı akaid külliyatını tahsil etmektir. Müslümanların bin küsur yıllık eğitim geçmişlerinden yararlanmaktır. Özellikle çalışmalarda göz önünde bulundurulması ve eğitimde faydalanılması için Kur'an'daki iman alanıyla alakalı örgüyü başlıklandırmaya çalıştık⁴ ve karşımıza şöyle bir tablo çıktı. Bu tabloya göre ilmi bir çalışma yapılır, gençlerin önüne konacak olursa onların sağlam bir itikat terbiyesi almaları gerçekleştirilmiş olur ve buna bağlı itikadi savrulmaların, kitlesel irtidatların önüne de geçilir.

Kur'an-ı Kerim'deki iman alanıyla ilgili ayetleri şu ana başlıklar altında verebiliriz:

a- Dünyada ve ahirette kurtuluş vesilesi imandır ve ancak mü'minler ahirette kurtulacaklardır.⁵ Ahirette hiçbir kâfir için kurtuluş söz konusu olmayacaktır.⁶ Cennet müşriklere; Yahudi ve Hristiyanlara haram kılınmıştır.⁷

b- İman tecezzi etmez, parçalanmaz; iman edilecek konuların bir kısmını kabul edip bir kısmını reddetmek mümkün değildir.⁸

c- İman taklidi olmayıp bilgi temelli olmalıdır.⁹ Taklidi iman ideal değildir ve temeli bilgi ve ihlasa dayanmadığı için her an yok olabilir.

d- Hz. Peygamber'in risaleti kabul edilmeden iman sahih olmaz.¹⁰ Müslümanlar, Allah Teâlâ'nın gönderdiği bütün peygamberlere ayırım yapmaksızın iman ederler.

e- Hayatın tüm alanlarında İslam'ı belirleyici kabul edilmelidir.¹¹

f- İmanla küfür aynı kalpte aynı anda bulunamazlar.¹²

g- İnkârcıların yapmış oldukları salih amellerin hiçbir değeri yoktur.¹³

h- Allah'a (c.c.) karşı işlenen en büyük suç şirkettir.¹⁴

ı- İmandan sonra küfre dönmek (irtidat) en büyük itikadi günahdır.¹⁵

i- İmanı korumak için bidatlerden uzak durmak esastır.¹⁶

j- Salih ameller imanı güçlendirir ve mutlaka yapılmalıdır.¹⁷

k- Günahlara çokça dalmak imanı tehlikeye sokar.¹⁸

l- İmanda ikrah olmaz.¹⁹

m- Ahirette kurtulabilmek için imanı muhafaza edip o hâl üzere ölmek esastır.²⁰

n- İmanda ihlas şarttır.²¹

o- Kur'an yaşanmak ve kendisiyle hayata anlam verilmek için gönderilmiş bir kitaptır. Emirlerine itaat etmeyenler Allah'a isyan etmiş olurlar.²² Allahtan geldiği gibi muhafaza edilmektedir.²³ Kendinden önceki tüm kitapları yürürlükten kaldırmıştır.

ö- Ahirete iman esastır. Ölümden sonra dirilmek haktır. Ayrıca meleklerin varlığına iman edilir. Kaza ve kadere iman, inanç esaslarındandır. Asla inkâr edilemezler.

p- Gerçek anlamda iman etmek Allah'ı (c.c.), Resulünü (s.a.v.) ve mü'minleri veli edinmeyi gerektirir.²⁴ Buna bağlı olarak hiçbir kâfire sempati bile duyulmamalıdır.²⁵

“Çocukların etkileşimde oldukları herşey iyi bilinmeli, olası itikadi sapmalara karşı aileler önlem almalıdırlar.”

Esefle belirtelim ki Müslümanların iman alanındaki sapma ve savrulmaları ciddi olarak gündeme getirilmemekte, buna bağlı tevhibi çözümler üretilmemektedir. İnsanlar ateist, deist, düalist veya politeist bir hayat sürerlerken din değiştirdiklerinin farkında bile değildirler. Çocukların din öğretimi ve eğitimi konuşma yaşlarıyla başlamasına rağmen, resmi ideoloji bu eğitimi ötelemektedir. Dünya sistemi, dinin yerine rasyonel aklın ürettiği değerleri koyarak, “değerler eğitimi” adı altında din-den uzak bir proje yürütmektedir. “Din olmadan da doğruya ve iyiye ulaşılabilir.” ön yargısıyla çıkarılan değerler eğitimi masalını en çok da dine karşı kompleksli ve hasta ruhlu eğitimciler yutmaktadır. Dine karşı olan gruplar ve fikir akımlarının müntesipleri bile; “daha yaşanılır bir dünya” için değerler eğitimine sahip çıkmaktadırlar. İslâm dininin önem verdiği kavramlar,

değer adı altında ayetsiz ve peygambersiz biçimde insanlara açılmaktadır. Ayet ve hadis olmasını seküler yaklaşıma aykırı görenler, değerlerin dinsiz yorumuna desteklerini sürdürmektedirler. Bu hususta ilahiyatçıların ise hiçbir felsefi söylemleri ve aykırı projeleri yoktur. Uydurma değerler eğitiminin sonunda boşlukta kalan çocukların manevi ve itikadi hayatları peygamber karşıtı rol modellerle doldurulmaktadır. Bu rol modeller ideolojilerin dini temsilciliklerini(!) yapmaktadırlar.

Yukarıda açıklandığı gibi, ana-babalar çocuklarına erken yaşlardan itibaren ciddi bir din eğitimi vermeyecek olurlarsa onların hayatlarında ve düşüncelerinde de sapmalar olabilir. Bu sapma iman alanıyla ilgiliyse ve dinin temel hükümlerinden birisini inkâra dayanıyorsa fıkıh dilinde bu sapmaya irtidat denir. İslam bilginleri irtidat olayının gerçekleşmesi için bir zorlamanın (ikrah-ı mülci) olmaması, kişinin akıllı ve akli olgunluk içerisinde bulunmasını şart koşmuşlardır.²⁶ İşte burada Sabiyyi akilin (iyi ile kötünün ayırımını yapan fakat ergenlik çağına ulaşmayan çocuk) durumuna değinmek gerekir. Bu çocukların imanları ve küfürleri geçerli midir? Çocuk olmaları ve akli olarak tam bir olgunluk içerisinde bulunmamaları meseleyi fukaha arasında tartışılır hâle getirmiştir. İmam Ebu Hanife ve öğrencisi İmam Muhammed Hasan eş-Şeybani, sabiyyi akil denen temyiz çağındaki çocuğun İslam'ını da irtidadını da sahih saymışlardır. Hz. Ali ve çocukken Müslüman olan bazı sahabilerin İslam'ının geçerli olmasını da örnek olarak vermişlerdir. Fakat çocuk, irtidat edecek olursa ona bir ceza verilemeyeceğini; İslam'ın kendisine arz edilip öğretileceğini, hatta Müslümanlığa zorlanaca-

ğını söylemişlerdir.²⁷ Ebu Hanife'nin diğer öğrencisi Ebu Yusuf ise böyle bir çocuğun İslam'ının geçerli fakat irtidatının sahih olmadığını beyan etmiştir.²⁸ Gerek Ebu Hanife ve arkadaşlarının gerekse diğer imamların görüşleri ve konu ile ilgili açıklamaları içtihadidir. İsabet etmiş de, etmemiş de olabilirler. Eğer çocukların durumu ile ilgili kanaatinde Ebu Hanife isabet etmiş ise bu durum velilere ağır bir yükümlülük getirmektedir. En çok sevdikleri bu varlıklarla; çocukları ile daha çok ilgilenmeleri gerekecektir. Hiçbir veli, Hz. Nuh'tan kıymetli değildir. Onun oğlu bile küfrü tercih ederek babası ile olan velayet bağını kopardıysa²⁹ bizim çocuklarımız da böyle bir durumla karşılaşabilirler. Bundan dolayı çocukların okudukları, baktıkları, kullandıkları iletişim araçları, eğlence hayatları, arkadaş çevreleri, eğitim ve öğretim kurumları, komşuluk ilişkileri vb. durumlar aileler tarafından iyi bilinmeli, kontrol edilmeli ve itikadi sapmalara karşı önlemler alınmalıdır. Aksi takdirde istemediği hâlde kâfir anası- babası da olabilirler.

Başta, gerekli itikadi eğitimini almayan Müslümanlar olmak üzere, insanlık dünya sisteminin kuşatması altındadır. Dünya sistemine karşı alternatif bir hayat tarzını gerek dinî metinlerinde gerekse kültüründe barındırmayan Yahudi ve Hristiyan milletin sisteme itikadi ve ameli bir sorunları yoktur. Hatta sistem, kendi ürünleridir. Bu sistem, baskın dünya siyasetinin etkisi ile Müslümanlara dayatılmaktadır. Birçok uluslararası toplantılarda kendi amentülerini deklare eden dünya sistemi, bu amentüye uymayan İslâm milletini hizaya getirmek için elinden gelen her şeyi yapmaktadır. Bu çerçevede; daha demokrat, seküler ve liberal bir

hayat tarzına zorlanan Müslümanlar; insanı aşan tüm aşkın değerlere karşı da pozitivist bir yaklaşım ve inanca zorlanmaktadır. Neticede, hayatın gerek genişlik gerekse uzunluk alanlarında batılı gibi düşünmeye ve yaşamaya başlayan Müslümanlar (!)

“İnsanlar ateist, deist, düalist veya politeist bir hayat sürerken din değiştirdiklerinin farkında bile değildir.”

iman alanlarını yüzdelemektedirler. Bu yüzdelemenin oranı hayatlarını vahiy dışı kurallarla anlamlandırma alanlarıyla doğru orantılıdır. Daha açık bir ifadeyle, modernitenin etkisinde kalıp hayatlarına onunla anlam verenler politeist bir inanç biçimini tercih etmektedirler. Kur'an-ı Kerim bu konuya şu ayetle açıklık getirmiştir: “İnsanların çoğu, (ilâhlığında, otoritesinde, mülkünde, tasarruflarında, emretme alanlarında) Allah'a ortak koşarak (gizli veya açık şirke düşüp başkalarını da otorite ve ilah kabul ettikleri bir düzen içinde) Allah'a sözde iman ediyorlar.”³⁰ Fakat halkın yaşadığı itikadi sapmaların nerelerde olduğunu ve buralardan çıkmak için itikadi tecdidin nasıl olmasını hiçbir sivil âlim(!) ve akademisyen ağzına bile almamaktadır. Kur'an'ın İslam itikadına temel teşkil eden ayetlerini ve hükümlerini gündeme bile getirmemektedirler.

“İsındırılım, soğutmayalım” yaklaşımıyla hakikat gizlenmekte ve politeist hayat tarzı onay almaktadır. Dinin kurucusu Allah olduğuna göre, O'nun adına söz söylemekten kaçınılmalı; fakat hakikatler de gizlenmemelidir. Hz. Lokman'ın yaptığı gibi hakikati söyleme eylemi erken dönemde başlatılmalıdır. Ergenlik dönemiyle beraber çocuklar din seçiminde bulunup ideolojik bir imanı tercih ettiklerinde hakikati söylemek yetersiz kalmakta; İslâm dışı din tercihi bulunanlar sadece polemik yapmaktadırlar. Vebal başta anne-baba, siyaset kurumu, devlet olmak üzere bütün Müslümanlardır. Zira yeryüzünde İslâm'dan uzaklaşan veya tanıyamayan herkesin hesabını Allah Teâlâ bizden soracaktır.

1. Lokman 31 / 12.
2. Bakara 2 / 208.
3. Enam 6 / 82.
4. Bu başlıklardan yola çıkarak nereden başlamalıyız, sorusuna cevap aradık ve “Nasıl İman Etmeliyiz” adlı akaid çalışmamızı vücuda getirdik. Bk.23 / Mü'minin 1; 3 / Al-i İmran 19, 85.
5. Bk: A'raf 7/40
6. Bk: Maide 5/72
7. Bk: Bakara 2/208, 285; Nisa 4/136, 150, 151; Enam 6/82.
8. Bk.43 / Zuhuruf 86; Batıl şeyleri taklidin çirkinliği ile ilgili bk. 2 / Bakara 170; 5 / Maide 104; 7 / Araf 28; 10 / Yunus 78; 21 / Enbiya 53; 31 / Lokman 21.
9. Bk.4 / Nisa 150-152; 2 / Bakara 285.
10. Bk.2 / Bakara 208.
11. Bk.6 / Enam 82; 12 / Yusuf 106.
12. Bk.14 / İbrahim 18; 2 / Bakara 217, 264; 3 / Al-i İmran 21, 22, 117; 4 / Nisa 124; 5 / Maide 5; 7 / Araf 147; 9 / Tevbe 17-19; 18 / Kehf 105.
13. Bk.4 / Nisa 48.
14. Bk.2 / Bakara 217.
15. Bk.5 / Maide 3.
16. Bk.2 / Bakara 25, 82, 277; 3 / Al-i İmran 57; 5 / Maide 9.
17. Bk.6 / Enam 151-152.
18. Bk.2 / Bakara 256.
19. Bk.3 / Al-i İmran 102.
20. Bk.98 / Beyyine 5.
21. Bk: Nisa 4/59, 65, 105; Maide 5/44-47; Ahzab 33/36
22. Bk: Hicr 15/9
23. Bk.2 / Bakara 257; 5 / Maide 51.
24. Bk.11 / Hud 113
25. Zuhayli, a.g.e., c. VI, s. 185-6.
26. el- Mavsili, Abdullah b. Muhammed, el- İhtiyar, Çağrı Yay, İst. 1980, c. V, s. 148; Zuhayli, age., c. VI, s. 185; Cezeri, age., c. V, s. 434.
27. Cezeri, age., c. V, s. 435.
28. Bk.Hud 11 / 46 İman olmazsa en yakınlarla bile velayet bağının olmayacağına dair bk.Tevbe 9 / 23-24.
29. Yusuf 12 / 106.
- 30.

ÖĞRETMENLER VAKFI

" Güven Kapısı "

BİR HARF ÖĞRETENİN ✨
DUA EDEN BİR ELİN ✨
AÇIK BİR AMEL DEFTERİN ✨
BİR HAYIR KAPIN ✨
SIKINTILI ANLARINDA SIĞINAĞIN ✨
YOKSUL VE KİMSESİZ ÇOCUKLARA BİR KATKIN ✨
SENİ UNUTTURMAYACAK BİR ESERİN ✨
GELECEĞİN TEMİNATI BİR NESLİN ✨
Olsun İster misin?

Öğretmenler Vakfı
Nakdi Bağışlarınız İçin

Kuveyt Türk Balgat Şubesi
IBAN NO: TR 86 0020 5000
0087 8847 1000 01

Albaraka Balgat Şubesi
IBAN NO: TR 43 0020 3000
0814 8069 0000 01

PANDEMİDE HASTALANAN EĞİTİM

Gerek eğitim gerekse bilişim dünyasının bize getirdikleri artık vazgeçilmezlerimizin arasındadır. Bilişim dünyasında etik değerlere göre biçimlenmiş ileri atılacak her adım desteklenmeli.

Pandemi sürecinde okulların kapalı olup uzaktan eğitime geçilmesi her yaştaki öğrencinin bilgisayar bağımlılığını körükleyen buradan kontrolsüz bir şekilde oyun bağımlılığına geçişini sağlayan bir süreç oldu. Bu olumsuzluğun yanında elbette olumlu yanları da oldu bu sürecin fakat bizi ilgilendiren uzaktan eğitimin dezavantajdan avantajlı bir duruma nasıl çevrilebileceğidir.

Eğlenerek öğrenmenin öncelendiği bir çağda, pandemi süreci aslında online eğitimin nasıl olması gerektiği hakkında da önemli tecrübeler bıraktı bize.

Peki daha çok sanal ortamlarda eğlenerek gerçekleştirilen bu eğitimlerle iş bitiyor mu? Elbette hayır. Bence öğrencilere sadece soru çözme değil sorun çözme becerisi kazandıran eğitim sistemleri başarılı olacaktır.

Ayrıca çocuklarımız eğlenerek öğrensın derken, onların sadece eğlenen, tüketen değil; üretici, buluşçu bireyler olmasını da sağlamalıyız. Artık günümüz dünyasında başarının anahtar kavramı olarak bilginin olduğu söylenir fakat herkesin gözden kaçırdığı şey bilginin yanı sıra yeni bir şeyler meydana getirmek, ecnebice tabirle, kreatif olabilmektir.

Her rahmet zahmete getirdiği gibi bilgisayarlı eğitimde çocukları bekleyen tehlikeler de yok değildir. Bunu tadında ve yerinde vermek gerekir. İlaç nasıl ki fazla kullanıldığında tam tersi etki yapıp kullanıyı zehirlerse 'Edutainment' yani 'eğlenerek öğrenme-öğretme' çerçevesinde yapılacak işlerde de ölçüyü kaçırsak hastalıklarla karşılaşmamız kaçınılmazdır. Yoksa bilgisayara mahkûm çocuklarda ve yetişkinlerde depresyon, dikkat dağılması ve kontrol eksikliği gibi problemlerin internet kullanım süresi ve sıklığı ile alakalı olduğu yakın gelecekte görülecektir.

Pandemide eğitim sürecinin olumsuz bir yanı da herkesi bilgi ve ders materyali anlamında tüketen bireyler haline getirmesidir.

Online eğitimde aslında en tehlikeli süreç üreten değil tüketen bireyleri çoğaltmasıdır.

Bu konuda yaşadığım bir örneği vermek istiyorum.

Ankara Üniversitesinden kimya alanında profesör olmuş bir bayan hocayla aramızda özetle şöyle bir konuşma geçti: Profesöre eskiden okumanın zorluğunu, bir zamanlar bırakın üniversite hocalığını, öğrenciliğinin bile ayrıcalıklı bir konum olduğunu bahsettikten sonra sözü internete ve sosyal medyaya getirdim. ‘Bilgi’ dedim, eskiden hocalık, talebelik gibi uzun ve fedakârlık isteyen süreçlerden sonra

elde edilirdi ve herkes her şeyin nasıl yapıldığı ile ilgili pek bir şey bilmezdi. Eğer bilmek istiyorsa da zahmet isteyen araştırmalara katlanmak zorunda kalırdı. Şu an tehlikeli bir maddenin bile nasıl yapıldığını liseli gençler internette videolardan izleyerek öğreniyor. Bilginin bu kadar ucuz ve kolay bulunuyor olması akademik ve bilimsel dünyanın ağırlığını, değerini düşürmez mi?’

Bayan profesör kısa ama öz bir cümle söyledi hemen ‘Ama orada bilimsel bilgi üretilmiyor ki, araştırma yapılmıyor ki?’

Evet, bir an düşününce haklı olduğuna karar verdim. Doğru ya eskiden beri “Akademik dünya üretici değil tüketici bir ortamdır.” eleştirimin aslında en çok internet ve sosyal medyaya uyduğunu düşündüm.

Burada teknolojik araçların rehberliğinde yapılacak bir eğitimin felsefesini de oluşturmak gerekmektedir. Sadece maddî gelişimin yüceltilip manevî gelişimin unutulduğu bir süreçten sağlıklı bireylerin yetişmesi zordur.

Müfredatın dijital pedagojiye dönüşmesinde yerli ve millî kaynaklardan faydalanılmalıdır. Bir eğitim yöneticisinin sorduğu soru ve aldığı cevap üzerine düşünmemiz lâzım: “Geçen yıl 5. sınıf öğrencilerine ‘Bildığınız beş tane masalın adını yazar mısınız?’ dedim, 43 tane masal adı yazıldı ve bunlardan sadece dört tanesi Türk kültürüyle ilgiliydi” (Dijital Çağda Eğitimde Fırsatlar ve Sorumluluklarımız, Sh. 35, Türkiye Özel Okullar Birliği Derneği yayını, 2012)

Teknoloji ahlâk vermez. Onun yapısı devamlı tüketilmeyi ve geliştirilmeyi arzu eder. Eğitimde yanlış giden bir şeyler varsa teknoloji ile düzeltilemez. Teknoloji eğitimi sadece destekleyici olabilir. Elbette teknoloji ahlâksız değildir, onu kullanan ahlâkî ya da gayr-i ahlâkî bir ortam oluşturabilir. Hiç unutmam; bir öğrencim din dersinde verdiğim bir dönem ödevini direkt internetten çıktı alarak bana getirmişti. Bunu nereden mi anladım? Çünkü her kâğıdın en alt satırında web adresi aynen duruyordu. Bu fikir tembelliğinden aslında biz öğretmenler sorumluyuz. Öğrencileri bu

tip direkt alıntının dışında düşünmeye ve yazmaya zorlayacak ödevler vermeliyiz. Konuyla ilgili sorular sordurup cevaplar yazmasına vesile olmalıyız.

Öğretmen teknolojinin yapamadığını yapar. Ahlâkî ve etik alanda örnek olmak gibi... Çünkü artık öğrencilerimizin sadece nasihate değil iyi örneklerle ihtiyaçları var. Toplumsal hayatın olmazsa olmazı olan ahlâkî kurallarda ve örneklikte öğretmenler lider olmalıdır.

Matematik dersinde de Din Kültürü dersinde de soruyu bilmenin ve problem çözmenin yollarının kopyacılık ile değil çalışma, alın teri ve dürüstlikle yapılması gerektiği, verilmesi gereken ilk bilinç ve duygu olmalıdır. Ben sınıfta dersemi verir çıkarım yaklaşımı samimiysiz bireylerin yetişmesine sebep olacak bir yaklaşımdır.

Pedagoji, yani çocuk eğitimi ve androgojinin, yani yetişkin eğitiminin; yeni teknolojilerle birlikte iç içe geçmeye başladığını görüyoruz. Günümüz eğitimcilerinin ve velilerinin işi zor, çünkü onların bilmediklerini de bilen aletleriyle evlerinde bekleyen afacanlar yeni dünyaları bizden daha hızlı keşfetmektedirler. Bundan sonra yapılacak en önemli iş, tüm bu dijital platformlarda çocuklarımıza gönül rahatlığıyla izletebileceğimiz, değerler eğitimine göre dizayn edilmiş, artırılmış gerçekliğe sahip ders programları, interaktif videolar ve oyunlar üretebilmektir.

“Pandemide eğitim sürecinin olumsuz bir yanı da herkesi bilgi ve ders materyali anlamında tüketen bireyler haline getirmesidir.”

ÜNİVERSİTE YERİNE BÖLGEYE UYGUN İŞ İMKANLARIN OLUŞTURULMALI

Devletin vatandaş için üniversite açması ve gençlerimizi okutması tabi ki çok büyük bir şey fakat her şehirde bir hatta bazı şehirlerde birden fazla üniversite açması ne derece doğru? Gençlerimizin tümünü okutmaya yönlendirmek hayatın akışına ve imkanlarımıza uygun mu? Acaba bilinçsizce açılan bu okullardan mezun olanlar aldıkları eğitimden iş bulabiliyorlar mı? Yoksa kayıp yıllar ve hayal kırıklıkları mı yaşıyorlar?

Artık devletin bu üniversite olayını ciddi ciddi düşünmesi gerekir. Tüm vatandaşlarının üniversite eğitimini aldığı bir model bizi kalkındırır mı? Bunun dışında bir de uzaktan eğitim çıktı ve insanlar okula gitmeden diploma sahibi oluyorlar. Açık öğretim fakültesi mezunu birisi ile yıllarca çalışıp çabalayarak Boğaziçi, Odtü veya siyasal gibi okullara giden birisinin diploması arasında hiç bir fark bulunmamaktadır. Üstelik açık öğretim bitiren birisinin ciddi siyasi bağlantıları

varsa bir anda yüksek makamlara da gelebilmektedir. Hatta son yıllarda insanlar birden fazla fakülte bitirmeye çalışmakta ve ne kadar çok diplomaya sahip olduklarını gururla söylemektedirler. Ev hanımları da açık öğretimin bir programını bitirip devlet memuru olmak için başvurmaktadır.

Son yıllarda yaşadığımız garabetin temelinde bilinçsizce açılan bu üniversiteler olmuştur. Peki bunun yerine neler yapılabilir?

Bence öncelikle insanlar neden üniversiteye yöneliyor sorusunun cevabı aranmalı ve bu sorunun cevabına göre çözüm üretilmelidir. Ben Üniversiteye hazırlanan genç "neden üniversiteye gitmek istiyorsunuz" diye sorduşumda çoğu iyi bir iş ve iyi bir gelecek için olduğunu söylemektedir. Yani Üniversite tercihinin temel nedeni iyi bir iş... Dikkat ederseniz ilim için diyenlerin sayısı çok azdır.

O halde devlet bunun yerine gençlere iş imkanı sunmalı ve böylece üniversite önündeki yığılmayı da kendiliğinden önlemiş olacaktır. Örneğin Iğdır'da devlet üniversite kuracağına (bu bir israf) bölgede büyük hayvan çiftlikleri ve hayvan çiftliklerinin yanında et entegre tesisleri kursaydı hem ülkemizin hayvancılığını geliştirir ve hem de bölge halkına bir kazanç kapısı sağlardı.

Yani devlet öncelikle ülkenin ihtiyaçlarına göre mesleki alanlar açmalı ve gençler üniversiteye gitmeden bu mesleki alanlara Meslek kolejleri ile (evet meslek lisesi yerine ortaokul ve lise'den oluşan meslek kolejleri) girebilmelidir. Meslek okulları ile iyi bir mesleğe kavuşacağını gören aileler çocuklarını sonu belirsiz saçma bir bölüme göndermektense bu alanları tercih ederler. Boşa açılmış üniversiteler işsizliği sadece 4 yıl erteleyeceği gibi artık ara eleman olarak çalışmak istemeyen ve iş arayan mutsuz bir kitle oluşturmaktadır.

Devletin çok okul açmasının diğer bir sakıncısı da yeterince öğretim görevlisinin olmadığı veya sahasında gerçekten iyi yetişmiş hocaların bulunmadığı haliyle eğitim kalitesinin düşük olduğu kurumların açılmasına yol açmaktadır. Alel acele akademik ünvanların verildiği gecekondü üniversiteleri mantar gibi bittiği okullar yerine kaliteli eğitimin verildiği ve gerçekten de öğrenme azmiyle gelen gençlerin olduğu okulların açılması ülke için daha faydalı olacaktır.

Öğretim görevlisinin olmadığı bir gecekondü üniversitesi kurmak, ülkenin kalkınmışlığını sağlayamayacağı gibi, sadece tüketici olacak ve rant kapısı haline gelecektir. Bunun yerine çevre üniversitelerin kontejanını artırması ihtiyaç duyulan eğitim açığını kapatacaktır.

Her şehre hatta bir çok ilçeye üniversite veya bunların fakültelerini açmak popülist politikanın bir ürünü olup bilimsel değildir. Bunun yerine üniversite şehirleri, hatta branş üniversiteleri kurulmalıdır. Üniversite şehirleri ülkenin en büyük şehirleri olan Ankara, İstanbul, İzmir, Bursa gibi metropol şehirlerde değil nüfusu bir kaç yüzbin olan şehirlere serpiştirilmelidir ki mevcut metropol şehirlerin ulaşım sorunları artmasın.

Ülkemizin kaynakları maalesef böylesine gereksiz bir çok fantaziye aktarılırken, insanlarımız işsizliğin getirdiği travmalara düşmekte, ülkemiz ise üretim yapmadığından spekülasyonlara uğramaktadır. Üniversiteler bilim üreten merkezler olmaktan çıkmış, gençleri bir kaç yıl daha hayattan koparan hapishaneler dönmüştür. Bir an önce bilim üreten merkezlere dönüştürmemiz ülkemiz ve geleceğimiz için elzemdir.

Üniversiteler yerine meslek kolejleri, hayvancılık ve tarım gibi geniş insan kitlelerini istihdam eden alanlara yatırım yapılırsa ülkemiz ve gençliğimiz için

bir kurtuluş vesilesi olur. Tarım alanlarını Osmanlı Devleti gibi devletin kontrolüne alıp kooperatifçiliği yaygınlaştırsak, işletilmeyen arazileri devlet bu kooperatifler aracılığıyla işletse büyük bir gelir sağlandığı gibi ülkenin kalkınmasına da katkı sağlar. Kooperatifler aracılığıyla sorunlar çözüleceği gibi pazar ve satış imkanı da elde edilir.

**“Sorunları
çözmek
istediğimizde
elimizdeki şu
anki imkanları
bile kullansak
başarılı sonuçlar
elde edebiliriz.”**

Sanayi üretimi yapmak uzun ve meşakkatli iken, tarım ve hayvancılık için bu imkana sahibiz. Üstelik tarım ve hayvancılıkta geniş bir kitle iş sahibi olabildiğinden, işsizliği de düşürme özelliğine sahiptir. Ayrıca köylerin şenlenmesine de neden olacaktır. Devletin bir an önce tarımı, hayvancılığı ve büyük çiftlikleri özendirmeli, onların ihtiyaç duyduğu imkanı ayaklarına kadar getirmelidir. Gerekirse mevsimlik tarım işçiliği sistemi kurulmalıdır. Yani tarım mevsiminde insanların büyük çiftliklere gidip çalıştığı, tarım mevsimi bittiğinde büyük şehirlere döndüğü bir sistem de özendirilebilir. Bu aynı zamanda ek kazanç arayanlar için de bir avantaj olacağı gibi, ev hanımlarına da büyük bir gelir kapısı olur. Yani klasik köylülük ortadan kaldırılıp geniş çiftlikler oluşturulacak ve insanlar sabah işe gider gibi burada çalışıp akşam da şehir merkezlerin-

deki evlerine dönecek böylece şehrin nimetlerinden de yararlanmış olacaklardır. Devletin klasik köy ekonomisini değiştirmesi ve değişime ayak uydurup öncü olması gerekir ki işsizlik ortadan kalktığı gibi boşu boşuna açılmış olan okullar da kapatılmış olur. Üniversite hayali nedeniyle aileler gençlerini tarıma, hayvancılığa ve meslek dallarına özendirmemekte bu durumda ülkemiz tarım ülkesi olmasına rağmen dışardan ithal etmekte veya bu açığı göçmenler karşılamaktadır. Bu bizim için büyük bir ekonomik ve sosyal kayıptır. Kayıp nesiller oluşturmuş olacağız ki bu durum ülkemizde sermayenin el değiştirmesine bile yol açacaktır.

Devlet bölgelerin iklimine uygun ve tüketim marjı yüksek tarım ürünlerine ağırlık verebilir. Bu ürünleri üreten çiftçilerin, tüccarların elinde soyulmalarını için de tıpkı fındıkta olduğu gibi devlet satışta aracı olabilir veya geniş tarım borsaları kurarak aradaki tüm aracılara çıkartabilir. Ayrıca üretilen tarım ürünlerinin yakınına o ürünle ilgili sanayi de kurabilir. Yani buğday bölgesine un ve makarna fabrikası kurarken, hayvancılık bölgesine et entegre tesisleri, süt fabrikası, mama fabrikası kurabilir.

Yani aslında sorunları çözmek istediğimizde elimizdeki şu anki imkanları bile kullansak başarılı sonuçlar elde edebiliriz. Tarım üretimi için eğer yeterli insan gücüne sahip değilsek bunun için kamplarda bekletilen Suriyelileri de kullanabilir, ilgili köylere de dağıtarak onları tüketici olmaktan çıkarır, ülkemizin ekonomisine katkı vermelelerini sağlamış oluruz.

BAĞIMSIZ RUHLAR

Bağımsız Ruhlar projesi ÖĞDER (Şuurlu Öğretmenler Derneği) ile Gençlik Spor bakanlığının ortaklaşa gerçekleştirdiği bir gençlik projesi. Projenin amacı sinemanın gücünde faydalanarak bağımlılığın zararları ve kurtuluş yollarını anlatacak kısa filmlerle gençleri buluşturmak ve bu kısa filmlerden yola çıkarak bağımlılık hakkında konuşmak. Bilindiği gibi bağımlılıkla mücadele yolunda en etkili araçlardan birisi medyadır, bu yüzden özellikle kısa filmler gerek duygusal gerekse bilişsel yolla bağımlılığın her türlüünün zararlarını daha etkili anlatacağını düşünen ÖĞDER proje ekibi bu çalışmaları gerçekleştirdi. Proje kapsamında çekilen filmler oynatıldıktan sonra gençler ve konuya ilgi duyan kişilere izletilen filmin ortaya koyduğu bağımlılık türüyle ilgili başta gençlerle olmak üzere yüz yüze ya da online forumlar yapılıyor.

ÖĞDER bu projeyi 3 aşamada gerçekleştirdi.

1-Bağımlılık konusunda kısa filmler için senaryo yarışmasının yapılması

2-Ödül alan senaryoların filme çekilmesi

3-Çekilen filmlerin internette özel platformlarda, sinema ve gösterim salonlarında gençlere sunulması.

Proje filmleri 2 aylık bir çekim sonrası tamamlandı. Çekilen filmler başta internet olmak üzere her türlü medya ortamında kapalı yayınlarda gençlere bağımlılıktan muzdarip aile bireylerinin de olduğu topluluklara gösterildi. Eylül ayından itibaren okullarda, yurtlarda, kültür ve gençlik merkezlerinde özel gösterimler düzenlenecek ve film-den yola çıkılarak izleyicilerle bağımlılık üzerine konuşmalar yapılacaktır.

Proje filmlerinin yönetmeni İbrahim DEMİRKAN 'Yorucu ve stresli bir süreçti. Çünkü bütçe bu işe yetecek miktarda değildi. ÖĞDER bütün imkan-

larını seferber ederek bu bütçe açığını kapattı, gençleri faydalı bir projeye buluşturdu. Bende öğretmenim. Gençler oyun bağımlılığı, kumar, alkol ve uyuşturucu bağımlılığının pençesinde. Bu konuda uyarıcı şuurlandırıcı çalışmalar yapılması lazım. 3 film çıktık. Çekimlere yaklaşık oyuncusundan çalışanına 120 kişi emek verdi. Bu filmlere emeği geçen herkese tek tek teşekkür ediyorum.' dedi.

PROJE FİMLERİ VE KONUSU

SİZDEKİ BEN

Uyuşturucu ve alkol bağımlılığının yol açtığı zararları gözler önüne seren filmin senaryosu Ahmet Can YILMAZ'a ait. Ahmet Can YILMAZ bu senaryosuyla ÖĞDER 7. Kısa Film Senaryo yarışmasında birincilik ödül almıştı.

TUŞ

Oyun bağımlısı bir gençten yola çıkılarak sanal dünyaya bağımlılığın zararlarıyla ilgili filmin senaryosu Eylül YILDIRIM'a ait. Eylül YILDIRIM bu senaryosuyla ÖĞDER 7. Kısa Film Senaryo yarışmasında ödül almıştı.

5-90

Kumar bağımlısı bir karakterin trajik hayatına odaklanan filmin senaryosu Aykut Topçu'ya ait. Aykut TOPÇU bu senaryosuyla ÖĞDER 7. Kısa Film Senaryo yarışmasında ödül almıştı.

SİVİL TOPLUMUN ÖNEMİ VE SİVİL TOPLUMU OLUMSUZ ETKİLEYEN DAVRANIŞLAR

Sivil Toplum halkı devlete karşı koruma, halk yararına olmayan icraatları giderme aygıtıdır.

Sivil toplum kuruluşları, halkı askeri rejim vesayetine ve bürokratik oligarşi tasallutundan kurtarmanın, toplumu devlete karşı korumanın, devleti topluma karşı sorumlu bir yönetim aygıtına dönüştürmenin en önemli aracıdır.

Sivil toplum bir milletin ayakta kalmasını sağlayan manevi dinamiklerdendir. Bir ülkede kâmil anlamda katılımcı ve çoğulcu demokrasiden söz edilebilmesi için siyasi partilerin var olması ve yönetimlerin seçimle iş başına gelmesi yeterli değildir. Bununla birlikte yargı bağımsızlığı, yargıç dokunulmazlığı, basın hürriyeti, düşünce ve ifade özgürlüğünün yanında; özgür, özerk, bağımsız sivil toplum kuruluşlarının varlığı da çoğulcu demokrasinin vazgeçilmezlerindendir.

Müslümanlar arasında cahiliye döneminde Peygamberimizin de içinde yer aldığı zulmü önlemeyi, zalimlerden hakları alınincaya kadar mazlumların yanında yer almayı amaçlayan Erdemliler Hareketine (Hilf-ul Fudul) dayandırılan sivil toplum olgusu; Selçuklu ve Osmanlı dönemlerinde hizmette mükemmelliği, dürüstlüğü önceleyen, yalana ve sahtekarlığa kapılarını kapalı tutan, Ahilik Teşkilatı ile Osmanlı idari sistemi içerisinde hiyerarşik bir yapıda örgütlenen, üretilen malların miktar ve kalitesini belirleyen, haksız rekabeti önleyen, esnaf ile yönetim arasında köprü vazifesi gören, ihtiyaç sahiplerine gerektiğinde faizsiz kredi desteği sağlayan; Ahilik Teşkilatının devamı mahiyetindeki Lonca Teşkilatı, vakıflarla birlikte sivil toplum kuruluşu olarak sürdürülmüştür.

Doğruluğu, dürüstlüğü esas alan, toplumun menfaatini bireysel menfaatin önünde gören böylesine Hak temelli

kuruluşlar sayesinde Osmanlı 6 asır ayakta kalabilmiştir. Aşırı tüketime ve acımasız rekabete ve faizci sisteme dayalı, kapitalizmin etkisinde kalan toplumlarda emeği ve helal kazancı önceleyen; Ahilik ve Lonca gibi “Hak” temelli kuruluşlara bugün eskisinde daha fazla ihtiyaç duyulmaktadır.

Ülkemizde ve küreselleşen dünyada kağıt üzerinde devlet ve hükümet dışında kalan ve bunlardan bağımsız olarak çalışan; hukukî amaçları doğrultusunda lobi çalışmaları ve ikna eylemleri yürüten, üyelerini ve çalışanlarını gönüllülük esasına göre belirleyen, kâr amacı gütmeyen, gelirlerini bağışlar ya da üyelik ödemeleri ile sağlayan oda, ocak, vakıf, dernek, düşünce kuruluşları, siyasi partiler, gençlik dernekleri, spor kulüpleri, birlikler, ocaklar sendikalar ile üyelikleri zorunlu olmayan mesleki, ticari ve sanayi kuruluşları gibi özgür özerk kurum ve kuruluşlar olarak ifade edilen sivil toplum kuruluşları organizasyon yapıları, yönetim anlayışları, üyeliklerinin gönüllük esasına göre belirlenmesi, faaliyetlerinin gönüllülük esasına göre yürütülmesi, kâr amacı güdülmemesi; gelirlerinin gönüllü bağış veya üyelik aidatları yolu ile sağlanması, toplum yararının gözetilmesi yasal, esnek, şeffaf, özgür olması; özerk gibi temel esaslar üzerine kurulan birbirinden farklı sivil toplum kuruluşları olarak görünseler de özellikle “Güdümlü Hak Anlayışı” açısından birbirleri ile benzerlik arz etmektedir. “Güdümlü Hak Anlayışı” sivil toplumu amacından saptıran ve sivil toplum hüviyetinden çıkaran en önemli etkidir.

"Güdümlü Hak Anlayışı"

Hak kelimesi değişmeyen, değiştirilemeyen iki kere ikinin dört ettiği gibi her türlü şart altında, her zaman ve her yerde doğru olan şey demektir. “Güdümlü Hak Anlayışı” ise: Hakk’ın şahıslara, şartlara ve zamana göre değişken kalıplara sokulması, yerine, zamanına ve şartlara göre Hakk’ın yerine batılın, helalın yerine haramın, adaletin yerine zul-

mün meşru görülmesi, haklının değil, güçlünün haklı sayılmasıdır. Yani gücü ele geçirince kaba kuvvetin, çoğunluk elde edilince çoğunluğun çıkar imkânı doğunca çıkarıcılığın, imtiyaz hakkı doğunca imtiyazcılığın Hak yerine ikame edilmesidir. “Güdümlü Hak Anlayışı” kendisine hak sayılanın başkasına haram sayılması, Hakk’ın hatırının yerine, yandaşların hatırının tercih edilmesidir. Böyle bir davranışı ve böyle bir anlayışı sivil toplum anlayışı ile bağdaştırmak değildir.

Oysaki sivil toplum kuruluşlarının olaylara bakışı; yandaşlık ve karşıtlık üzerine değil doğruluk ve yanlışlık üzerine oturtulmalıdır. İnsanları konum ve mevkilerine göre değil fiillerine göre değerlendirmek gerekir. Haksızlık ve zulüm; bunu yapanlarda da haksız ve zalim sayılmıştır. Hz. Adem’den günümüze, insanlık tarihi Hakk’ı üstün tutan Hak anlayışı ile batıla dayanan; kaba kuvveti, çoğunluğu, çıkarı, imtiyazı hak sebebi sayan anlayışın mücadelesine sahne olmuştur. Batıla dayalı düzeni fırsat sayıp “Güdümlü Hak Anlayışı”ndan yararlanmaya kalkışmak, mevcut köle düzenini ve müstemlekeci sömürge sistemine payanda olmaktan öte gitmemektedir. Hakkı üstün tutmak herkese hakkını vermek, herkese inancına göre yaşama hakkı tanımak, herkese alın terinin karşılığını vermek, herkese adalet ölçüsünde milli gelirden hak ettiği kadar pay vermek demektir.

Peygamberimiz; “Benden sonra öyle idareciler gelecek ki dininizin güzel gördüğü şeyleri çirkin, çirkin gördüğü şeyleri güzel göreceklerdir. Kim bunların isteklerine karşı gelerek onlara uymazsa iki cihanda kurtulmuş olur. Kim de bunların (günah kervanına) karışırsa felakete sürüklenir.” hadisi şerifleri ile bu görevi hakkıyla ifa edenler ile etmeyenlerin akıbeti açıkça gösterilmiştir. Diğer taraftan, Peygamberimiz tarafından haksızlık karşısında susanlar dilsiz şeytan olarak vasıflandırılmıştır.

Ayetlerde ise; “İnsanlar arasında Allah’ın sana gösterdiğine göre hükmedesin diye hakkı içeren kitabı indirdik; hainlerden taraf olma, hainlerin savunucusu olma!” (Nisa, 105) “Kendilerine hıyanet edenleri savunma. Çünkü Allah, hainlik edenleri, günahı ısrarcı olanları sevmez.” (Nisa, 107) “Haydi siz dünya hayatında onlara taraf çıkıp savundunuz; ama kıyamet günü Allah’a karşı onları kim savunacak yahut onlara kim vekil olacak?” (Nisa,109) Cenabı Hak zikredilen ayetlerde; Hakk’ın hilafına davrananları ve onları savunanları da hainlikle itham etmiştir.

Sivil toplumların öncelikli görevleri, kuruluş amaç ve ilkeleri doğrultusunda hizmet vermek, temsil ettikleri bireylerin ve toplumların sorunlarına odaklanmaktır. Sorunlarının çözümünde bağımsız, tarafsız, özgür, özerk ve adil davranmaktır.

Sivil toplum kuruluşlarının ve yönetimlerinin en büyük sorunu siyasi partilerin yan kuruluşu gibi görüntü vermeleri, siyasi partiler ile ilişkilerinde ölçüyü kaçırmalarıdır. Sivil toplum kuruluşlarının siyasete yakın olmalarının ana sebebi sosyal hayatta etkili bir aktör gibi görünmek, şahsi çıkar veya nüfuz elde etmek, bireysel veya kurumsal anlamda benzer kurumlara nazaran siyasi otoritenin imkanlarından yararlanma güdüsünden kaynaklanmaktadır.

Sivil toplum kuruluşları böyle bir tercihte bulunmakla etki alanlarını daralttıkları; bağımsızlıklarını, özgürlük ve özerkliklerini kaybetmek gibi asli hüviyetlerinden gidecek uzaklaşmaktadır. Siyasi konularda duydukları heyecanı ve aceleciliği, üyelerinin ve toplumsal sorunlarının çözümünde gösterememektedir. Anlatmak istediğimiz şey; siyasetin doğru veya yanlış her şeyine karşı çıkılması değildir. Elbette doğru kimden gelirse gelsin doğrunun yanında yer almak, yanlış kim yaparsa yapsın yanlışın karşısında durmak insan olmanın gereğidir. Sivil toplum kurumlarının kendi hükmi şahsiyetlerini yitirmeden, sivil inisiyatiften ödün vermeden, siyasi otorite ile dengeli bir şekilde

diyalog içinde olmaları; ülke, iç ve dış müdahalelere maruz kaldığında siyasi otoritenin yanında yer almaları doğal bir olaydır. Doğal olmayan şey sivil toplumların sivil karakterden uzaklaştırılması, karışıklık veya yandaşlık üzerinden sivil toplum kisvesi altında siyasetin yan kuruluşu gibi siyasetçiden daha siyasi davranılmasıdır.

Bazı sivil toplum kuruluşlarımızın sosyal, siyasal ve ekonomik imkanlara kavuşmaları ile birlikte ihlas ve samimiyetlerinin üzerine gölge düştüğü, sivil toplumu; siyasete abanmada, çevreye nüfuz etmede, devlet ricaline ulaşmada, devlet kapılarının kendilerine açılmasında, bürokrasiye sıçrama tahtası gibi kullanmada; makam, mevki elde etmede bir manivela gibi kullanılması günümüzde sivil toplumlarımızın en büyük hastalığıdır.

Sivil toplum-siyaset, sivil toplum-devlet ilişkisi geçmişten günümüze hep tartışıla gelen bir konu olduğu gibi genel anlamda olmasa da her sivil toplumun bir siyasi partisi, her partinin de manipüle edebildiği sivil toplum kuruluşlarının varlığı bilinen bir gerçektir. Gerçek sivil toplum kuruluşu

“Gerçek sivil toplum kuruluşu, kelimenin tam anlamıyla sivil bir inisiyatiftir. Hakk'ın ve halkın sesi, halkın hissiyatının tercümanıdır.”

kelimenin tam anlamıyla sivil bir inisiyatiftir. Hakk’ın ve halkın sesi, halkın hissiyatının tercümanıdır. Siyasi otoriteyi halkın sorunları ile ilgilenir konuma çekme, özgür ve demokratik toplum inşa etme hareketidir. Hiçbir çıkar ilişkisine girmeden mükafatını doğrudan Allah’tan bekleyen bir gönül hareketi ve bir amme hizmetidir.

Diğer taraftan bilindiği üzere; sivil toplum önderlerinin siyasi otoriteye yakın durmaları günümüzde vuku bulan bir hadise değildir. Tarihimizde para, makam, mevki karşılığında davasını satanlar da İmam-ı Azam Ebu Hanife gibi davasına sadakat gösterip zindanlara atılanlar da olmuştur. Görmek istediğimiz şey; her ne pahasına olursa olsun sivil toplumlarımızın hak adına, haktan yana olmaları ve hakkı haykırmalarıdır. Nokta kadar çıkar karşısında virgül gibi kıvrılmamalarıdır. Konumuza ışık tutması açısından Emeviler döneminde geçen bir olayı naklederek yazımı sonlandırmak istiyorum.

"Bu maaşı hak etmek için ilmimi ve dinimi sattım!"

Emeviler döneminde sohbetleri, yazdıkları, çizdikleri ile çevresine geniş halk kitlelerini toplayan ve yönetimi rahatsız eden bir din alimi ve kanaat önderi vardır. Durumdan rahatsızlık duyan siyasi muktedir, soruna hal çaresi bulmak için saray erkanını toplayıp durum müzakere eder. Yönetimden şeytani zekaya sahip birisi "Efendim, bana müsaade edin, ben bu mevzuyu çözerim" der. Ve izni aldıktan sonra söz konusu zata gider ve şu teklifi yapar. "Hocam, sizler insanlara hitap ediyorsunuz, onları irşat ediyorsunuz. Bilin ki sizin irşadınıza daha çok saray erkani muhtaçtır. Tensip buyurursanız haftada bir defa da olsa lütfedin biz saray erbabını da irşat edin." der.

Âlim zat bu teklifin samimi olduğuna inanır ve sarayda sohbete başlar. Bir süre böyle devam ettikten sonra, söz konusu saray görevlisi ikinci bir teklifte bulunur. "Efendim saray erkani sohbetlerinizden çok hoşnut kaldılar, 'Hoca Efendi haftada bir defa değil, her gün gelip bizi irşat etse' diyorlar." der.

Âlim zat halen oynanan oyunun farkında değildir. O teklifi de kabul eder ve halk ile bağlantısını koparır. Her gün düzenli olarak irşat faaliyetini sarayda yürütmeye başlar. Saray görevlisi zat son atışını da şöyle yapar. "Efendim, Halife hazretleri sizin bu sohbetlerinizden ziyadesiyle memnundur. Dolayısıyla size istirahatda bulunuyor; 'Hoca Efendi her gün gelip, gitmektense biz ona sarayda bir ikamet alanı oluşturalım, ailesiyle birlikte gelip orada kal-sınlar ve gece-gündüz irşatta bulunsunlar. Geçimini sağlayacak uygun bir de maişet tahsis ederiz.' diyorlar." der.

Yavaş yavaş sarayın imkanlarına, konforuna alışan alim zat bu teklifi de kabul edip, saraya yerleşir. Düzenli olarak her ay gidip muhasipten maaşını alırken, zaman ilerleyince muhasip kişi, alimin

maaşını öderken hep işi sürüncemede bırakmaya ve vakitinde ödememeye başlar. Buna içerlenen alim zat sorar; "Bana ne kastınız var kardeşim? Niye işlerimi yokuşa sürüyorsunuz? Neden maaşımı zamanında ödemiyorsunuz?" der. Muhasip; "Allah aşkına bu maaşı hak edecek ne yapıyorsunuz?" deyince, alim zatın o meşhur ve hazin cevabı; "Ne demek ne yapıyorsunuz? Bu maaşı hak etmek için ilmimi ve dinimi sattım." şeklinde olur.

Dünyada ve Türkiye'de meydana gelen toplumsal olayları doğru yorumlayabilen, geleceği doğru okuyabilen, zamanın ruhunu iyi kavrayabilen, bu özelliğiyle içte ve dışta kanaatine müracaat edilen, ülkemiz adına karar vericilerin önlerini aydınlatma sorumluluğu ile mükellef olduklarının şuurunda olan,

hak arama ve haksızlıkla mücadele etme, toplumun kanyan yaralarını sarma yanında hem siyasetin denetleyicisi hem de toplumun gözü, kulağı ve vicdanı konumu özelliğini taşıyan sivil toplum kuruluşlarına kavuşmamız dileğiyle selam ve saygılarımı sunuyorum.

"Doğruluğu, dürüstlüğü esas alan, toplumun menfaatini bireysel menfaatin önünde tutan kuruluşlar toplumu ayakta tutar."

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1					Kütübü Sitteden biri "İslam Peygamberi" kitabının yazarı Muhammed	Bir sayının okunuşu Yılan (Farsça)			Bir işaret sıfatı Saz takımında usul vurmaya yarayan tef		Bir nesnenin tabanı Lanetlenmiş		Büyük baş hayvan Ters, zıt, karşıt	
2														
3					At çiftliği Kütübü Sitteden biri					Bere İşaret vermek, uyarmak için kullanı- lan alet				
4												Kimyada Strongsiyum Sıcak kaplıca suyu		
5					Kimyada Hidrojen		Ele ve kalbur üzerinde kalan iri taneler İstemeyerek yapılan							İtikadi Mezhep İmamların- dan biri
6	Kütübü Sitteden biri Karışıklık, karmaşa		Farz namazlardan önce okunur İlah		İşaret, im Kısaca milimetre			Yabancı Arapçada bir harf			Avusturya'nın trafikteki işareti		Dayanma, dayanıklılık, sağlamlık	
7									Kimyada Baryum	Bir devlete, bir kente, bir kimseye özgü olan simge				
8	Kanunları ile ünfö Babil Kralı Bağış										Kabarma Güç, kuvvet			
9					Suriye'de bir şehir Makedonya'da bir kasaba					Bir erkek ismi Kimyada Bizmut				
10	Kur'anı Kerim'de bir sure		Soluk borusu Mektup						Bir tür macun					
11				Müzekker Erzurumlu meşhur bir şair					Vilayet Kur'anı Kerim'de bir sure			Kimyada Nikel Baryumun simgesi		
12	Uzun Dalavere, hile							Mağara		Sonu olmayan gelecek zaman				
13					Egenin yığıldı, zeybek Kur'anı Kerim'in isimlerinden					Kesin İdrar torbası				
14	Öncel, halef karşıtı Trafikte Hollanda'nın simgesi						Bit yumurtası	Kısaca santimetre Kırıklar için yapılan destek						
15			Sivas'ın bir ilçesi		Genç Sahabelerden birisi									
16	Bir balık türü									Satrançta yenil				
17	Bir renk Kimyada Potasyum				Bir çeşit yumurtalı süt tatlısı									
18		Marka tescil harfi		Bir çeşit yabancı kazı										
19	Çok güzel, mükemmel, üstün nitelikli							Bir cetvel türü						

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														
15														
16														
17														
18														
19														